

UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA

MAGISTRSKO DELO

REVIDIRANJE PRAVILNOSTI POSLOVANJA SLOVENSКИH OBČIN

Ljubljana, september 2012

ANDREJA GRČAR

IZJAVA O AVTORSTVU

Spodaj podpisana Andreja Grčar, študentka Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, izjavljam, da sem avtorica magistrskega dela z naslovom Revidiranje pravilnosti poslovanja slovenskih občin, pripravljenega v sodelovanju s svetovalko doc. dr. Majo Zaman Groff.

Izrecno izjavljam, da v skladu z določili Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah (Ur. l. RS, št. 21/1995 s spremembami) dovolim objavo magistrskega dela na fakultetnih spletnih straneh.

S svojim podpisom zagotavljam, da

- je predloženo besedilo rezultat izključno mojega lastnega raziskovalnega dela;
- je predloženo besedilo jezikovno korektno in tehnično pripravljeno v skladu z Navodili za izdelavo zaključnih nalog Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, kar pomeni, da sem
 - poskrbela, da so dela in mnenja drugih avtorjev oziroma avtoric, ki jih uporabljam v magistrskem delu, citirana oziroma navedena v skladu z Navodili za izdelavo zaključnih nalog Ekonomske fakultete Univerze v Ljubljani, in
 - pridobila vsa dovoljenja za uporabo avtorskih del, ki so v celoti (v pisni ali grafični obliki) uporabljena v tekstu, in sem to v besedilu tudi jasno zapisala;
- se zavedam, da je plagiatorstvo – predstavljanje tujih del (v pisni ali grafični obliki) kot mojih lastnih – kaznivo po Zakonu o avtorskih in sorodnih pravicah (Ur. l. RS, št. 21/1995 s spremembami);
- se zavedam posledic, ki bi jih na osnovi predloženega magistrskega dela, dokazano plagiatorstvo lahko predstavljalo za moj status na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani v skladu z relevantnim pravilnikom.

V Ljubljani, dne _____

Podpis avtorice: _____

KAZALO

UVOD	1
1 DRŽAVNO REVIDIRANJE	4
1.1 POSEBNOSTI DRŽAVNEGA REVIDIRANJA.....	4
1.2 RAVNI NADZIRANJA JAVNIH FINANC	6
2 RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE.....	7
2.1 VLOGA RAČUNSKEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE.....	7
2.2 STROKOVNE PODLAGE ZA DELOVANJE RAČUNSKEGA SODIŠČA	8
2.2.1 Limska deklaracija o revizijskih smernicah INTOSAI.....	8
2.2.2 Revizijski standardi INTOSAI.....	9
2.2.3 Evropske smernice za izvajanje mednarodnih revizijskih standardov INTOSAI	10
2.2.4 Mednarodni revizijski standardi IFAC.....	10
2.2.5 Kodeks etike za revizorje v javnem sektorju	11
2.3 TEMELJNA NAČELA DELOVANJA RAČUNSKEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE	11
2.4 ORGANIZACIJA RAČUNSKEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE.....	12
2.5 PRISTOJNOSTI RAČUNSKEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE	14
2.5.1 Revidiranje poslovanja uporabnikov javnih sredstev.....	15
2.5.1.1 Revidiranje pravilnosti poslovanja	16
2.5.1.2 Revidiranje smotrnosti poslovanja	17
2.5.1.3 Revidiranje aktov o preteklem in načrtovanem poslovanju	18
2.5.2 Svetovanje uporabnikom javnih sredstev.....	18
2.5.3 Izdajanje potrdil za revizorske nazive	19
2.5.4 Izdajanje revizijskih standardov in priročnikov	20
2.6 IZVRŠEVANJE REVIZIJSKE PRISTOJNOSTI	20
3 NADZIRANJE POSLOVANJA OBČIN.....	21
3.1 POLITIČNI NADZOR	21
3.1.1 Občinski svet.....	22
3.1.2 Nadzorni odbor.....	22
3.2 NOTRANJI NADZOR	24
3.2.1 Sistem finančnega poslovanja in kontrol	25
3.2.2 Notranja revizija.....	27
3.2.3 Urad RS za nadzor proračuna.....	29
3.3 ZUNANJI NADZOR.....	30
3.3.1 Računsko sodišče Republike Slovenije	30
3.3.2 Zunanji nadzor organov Evropske unije.....	31
4 REVIZIJSKI PROCES REVIDIRANJA POSLOVANJA UPORABNIKOV JAVNIH SREDSTEV	32
4.1 NAČRTOVANJE.....	33
4.1.1 Okvirno načrtovanje	34
4.1.2 Podrobno načrtovanje	34

4.2 PRIDOBIVANJE REVIZIJSKIH DOKAZOV	36
4.3 POROČANJE	37
4.4. POREVIZIJSKI POSTOPEK.....	39
5 REVIDIRANJE PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN.....	41
5.1 PREDREVIZIJSKI POSTOPEK.....	41
5.2 REVIZIJSKI POSTOPEK.....	41
5.2.1 Sklep o izvedbi revizije.....	41
5.2.2 Izvajanje revizije pri revidirancu.....	42
5.2.3 Izdaja revizijskega poročila	42
5.3 POREVIZIJSKI POSTOPEK.....	44
6 RAZISKAVA PRAVILNOSTI POSLOVANJA SLOVENSКИH OBČIN	44
6.1 UVODNA POJASNILA RAZISKAVE	44
6.2 METODOLOGIJA RAZISKAVE.....	45
6.3 REZULTATI RAZISKAVE	46
6.4 NAJPOGOSTEJŠE NEPRAVILNOSTI V SLOVENSКИH OBČINAH	49
6.5 ANALIZA MOŽNIH VZROKOV ZA PRILAGOJENA MNENJA V REVIZIJSКИH POROČILIH	51
6.6 PREDLOGI ZA IZBOLJŠAVE PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN.....	53
6.7 MEDNARODNA PRIMERJAVA PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN	55
SKLEP	57
LITERATURA IN VIRI.....	59

PRILOGE

KAZALO SLIK

<i>SLIKA 1: SESTAVA IN POVEZANOST RAVNI NADZIRANJA JAVNE PORABE</i>	<i>6</i>
<i>SLIKA 2: PRIKAZ STRUKTURIRANOSTI REVIZIJSКИH STANDARDOV INTOSAI</i>	<i>10</i>
<i>SLIKA 3: ORGANIZACIJSKA SHEMA RAČUNSKEGA SODIŠČA RS</i>	<i>14</i>
<i>SLIKA 4: VRSTE REVIZIJ RAČUNSKEGA SODIŠČA V LETU 2011</i>	<i>16</i>
<i>SLIKA 5: PREJETE POBUDE ZA REVIDIRANJE V LETU 2011</i>	<i>21</i>
<i>SLIKA 6: REVIZIJSKI PROCES REVIDIRANJA POSLOVANJA UPORABNIKOV JAVNIH SREDSTEV.....</i>	<i>33</i>
<i>SLIKA 7: POGOSTOST REVIDIRANJA PRAVILNOSTI POSLOVANJA SLOVENSКИH OBČIN OD LETA 2002 DO 2011</i>	<i>46</i>
<i>SLIKA 8: ŠTEVILO IZDANIH REVIZIJSКИH POROČIL O PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN PO LETIH.....</i>	<i>47</i>
<i>SLIKA 9: VRSTA IZDANIH MNENJ V REVIZIJSКИH POROČILIH O PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN</i>	<i>47</i>

KAZALO TABEL

<i>TABELA 1: TEMELJNE SESTAVINE REVIZIJSKEGA POROČILA O PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČINE</i>	<i>42</i>
--	-----------

UVOD

Nadziranje porabe javnih sredstev je v demokratičnih državah zelo pomembno, saj davkoplačevalci želijo imeti popolne informacije o tem, kako se porablja njihov denar. Proračunski prejemki so tudi v razvitih državah praviloma manjši od izdatkov, zato je treba iskati možnosti, kako zmanjšati oziroma odpraviti proračunski primanjkljaj ter kako s pridobljenimi sredstvi zadovoljevati potrebe v javnem interesu. Zato država in posamezni proračunski uporabniki potrebujejo nadzornike, ki s svojo strokovno usposobljenostjo dajejo verodostojne informacije odgovornim in javnosti, kako se porabljajo javna sredstva (Korpič Horvat, 2006, str. 2).

Ustava Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33I/1991, 42/1997, 66/2000, 24/2003, 69/2004, 69/2004, 69/2004, 68/2006) v 150. členu določa Računsko sodišče RS kot najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe v Republiki Sloveniji. Računsko sodišče je pri svojem delu neodvisno in vezano na ustavo ter Zakon o računskem sodišču (Ur. l. RS, št. 11/2001, 20/2006-ZNOJF-1, v nadaljevanju ZRacS-1). Poslovnik Računskega sodišča Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 91/2001, v nadaljevanju PoRacS) podrobneje ureja način in postopek izvrševanja revizijske pristojnosti. Računsko sodišče ne preverja samo računovodskih izkazov, kot to počnejo revizijske družbe za gospodarske družbe, temveč preverja tudi pravilnost in smotrnost poslovanja revidirancev (Cvikl & Zemljič, 2005, str. 460).

Predstavitev obravnavane problematike. Zakon o računskem sodišču zavezuje računsko sodišče k vsakoletni izvedbi določenih obveznih revizij, kjer se revidira pravilnost poslovanja uporabnikov javnih sredstev. Revidiranje pravilnosti poslovanja pomeni pridobivanje ustreznih in zadostnih podatkov za izrek mnenja o skladnosti poslovanja s predpisi in usmeritvami, ki jih mora upoštevati uporabnik javnih sredstev pri svojem poslovanju (3. odstavek 20. člena ZRacS-1). Med obvezne revizije se uvršča tudi revidiranje pravilnosti poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin, kar je tema mojega magistrskega dela. V reviziji pravilnosti poslovanja revizorji preverjajo, ali občina posluje v skladu z ustavo, zakoni, občinskimi in drugimi predpisi ter v skladu z usmeritvami, kot so standardi, finančni načrti in etična pravila, ki veljajo za občino oziroma za njene zaposlene (Korpič Horvat, 2006, str. 35). Ker v predpisih ni pojasnjeno, katero število mestnih in drugih občin se šteje kot ustrezno, je ta presoja prepuščena računskemu sodišču. Predsednik računskega sodišča določi število ter identiteto mestnih in drugih občin v vsakoletnem programu za izvrševanje revizijskih pristojnosti, na izbiro katerih vpliva tudi ocena tveganja ter razpoložljivost finančnih, kadrovskih in drugih zmogljivosti (Štefe, 2010, str. 11). Revidiranje poslovanja občin je torej obvezna, stalna in pomembna naloga revizorjev računskega sodišča, saj občine financirajo pomembna področja, ki vplivajo na kakovost življenja njihovih prebivalcev, zato imajo ti pravico vedeti, kako, zakaj ter kako učinkovito so bila porabljena občinska proračunska sredstva. Poleg računskega sodišča poslovanje občin preverjajo tudi notranji nadzorni organi, nadzorni odbori občin in notranje revizijske službe. V letu 2002 je novela zakona o javnih financah določila podrobnejše formalne temelje za notranji nadzor javnih

financ, katerega cilj je zagotoviti, da finančno poslovanje in notranje kontrole delujejo urejeno ter v skladu z načeli zakonitosti, preglednosti, gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 201). Pravilnik o usmeritvah za usklajeno delovanje sistema notranjega nadzora javnih financ (Ur. l. RS, št. 72/2002) v 10. členu določa, da so vsi proračunski uporabniki dolžni zagotoviti notranje revidiranje, pogostost revidiranja pa je odvisna od višine letnega proračuna. Notranja revizija mora biti opravljena enkrat letno v večjih občinah in najmanj enkrat v obdobju vsakih treh let v manjših občinah.

Štefe (2010, str. 7) ugotavlja, da Računsko sodišče RS ne zmore zagotavljati nadzora nad porabo javnih sredstev v vseh občinah, saj od leta 1995 do konca leta 2008 sodišču še ni uspelo revidirati približno 41 % občin. Prav tako ugotavlja, da je najslabše zagotovljeno revidiranje malih občin, saj približno kar 64 % malih občin do konca leta 2008 še ni bilo revidiranih. Kljub vzpostavitvi notranjega in zunanjega nadzora občin prihaja do nepravilnosti in nesmotnosti njihovega poslovanja. Raziskovalno vprašanje, na katero želim odgovoriti v magistrskem delu, je, zakaj v izdanih revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin prevladujejo predvsem mnenja s pridržki in negativna mnenja, čeprav poslovanje občin redno preverjajo notranji nadzorni organi, nadzorni odbori občin in notranje revizijske službe. Kadar odkrita nepravilnost pri izvedeni reviziji pomembno vpliva na pravilnost poslovanja, hkrati pa ni prevladujoča, se revizor odloči za izrek mnenja s pridržkom. Kadar pa je ugotovljena nepravilnost hkrati prevladujoča, se revizor odloči za izrek negativnega mnenja (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 194). Mnenje s pridržkom in negativno mnenje v nadaljevanju uporabljam s skupnim terminom prilagojeno mnenje.

Zanima me predvsem, kje so vzroki za prilagojena mnenja revizorjev pri revidiranju pravilnosti poslovanja občin. Računsko sodišče namreč vedno javno objavlja nepravilnosti, zaznane pri revidiranju, vendar občine še vedno ne poslujejo v skladu s predpisi in usmeritvami. Najpogostejše nepravilnosti, ugotovljene v revizijah pravilnosti poslovanja občin, so nepravilnosti pri izvrševanju proračuna, pri javnih naročilih, pri dodeljevanju transferjev ter pri stroških dela (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 249–250). Kako je možno, da kljub notranjemu nadzoru občine ne poslujejo v skladu s predpisi in usmeritvami? Ali na nepravilnost poslovanja občin vpliva tudi dejstvo, da računsko sodišče ne zmore redno zagotavljati nadzora nad porabo javnih sredstev v vseh občinah?

Namen in cilj magistrskega dela. Namen magistrskega dela je na podlagi raziskave pravilnosti poslovanja slovenskih občin poiskati vzroke za pogosto izdana prilagojena mnenja v revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin in podati priporočila za doslednejše upoštevanje skladnosti poslovanja s predpisi in usmeritvami.

Cilj magistrskega dela je podrobneje predstaviti Računsko sodišče RS, ki je vrhovna revizijska institucija v Sloveniji, ter predstaviti pomen posameznih faz revizijskega procesa v okviru revizij pravilnosti poslovanja občin. Prav tako želim predstaviti različne izvajalce nadzora nad poslovanjem občin v Sloveniji ter njihovo vlogo pri izvajanju nadzora. Cilj je

tudi prikazati najpogostejše nepravilnosti, ki jih revizorji računskega sodišča ugotavljajo v revizijah pravilnosti poslovanja občin.

Metode raziskovanja. Metode dela, ki sem jih uporabila pri izdelavi magistrskega dela, temeljijo na metodah znanstvenega raziskovanja. Magistrsko delo temelji predvsem na strokovni, teoretični podlagi, kjer sem proučila različne zakone, standarde, smernice, interne akte Računskega sodišča RS ter izdana revizijska poročila Računskega sodišča RS. Pri proučevanju posameznih področij sem se oprla na strokovno literaturo domačih in tujih avtorjev ter na prispevke in članke, ki obravnavajo aktualna teoretična spoznanja s področja državne revizije.

Pri izdelavi magistrskega dela sem uporabila metode deskripcije in kompilacije. Predstavitev državnega revidiranja, računskega sodišča, nadzora poslovanja občin ter predstavitev faz pri revizijskem procesu temelji na strokovnih in teoretičnih podlagah strokovne in znanstvene literature domačih in tujih avtorjev. V zadnjem delu magistrskega dela, kjer analiziram revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin, sem uporabila metodo analize pri navajanju nepravilnosti, zaznanih pri revidiranju pravilnosti poslovanja, ter metodo sinteze pri oblikovanju predlogov za pravilnejše poslovanje občin.

Podatke za izdelavo magistrskega dela sem zbrala na sekundaren način. Sekundarni podatki obsegajo strokovno literaturo in vire domačih in tujih avtorjev s področja državnega revidiranja ter revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin. Poleg tako pridobljenih podatkov sem v magistrsko delo vključila tudi svoje mnenje o najpogostejših in ponavljajočih kršitvah predpisov, ugotovljenih v revizijah računskega sodišča, analizirala vzroke za prilagojena mnenja ter predstavila predloge za izboljšave tako za računsko sodišče kot za občine.

Struktura dela. Magistrsko delo je razdeljeno na šest vsebinskih sklopov. V prvem delu predstavim državno revidiranje, kjer izpostavim posebnosti državnega revidiranja ter ravni nadziranja javnih financ.

Drugi del je namenjen predstavitvi Računskega sodišča Republike Slovenije, ki je najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna ter celotne javne porabe v Republiki Sloveniji. Opredelim vlogo računskega sodišča, na kratko predstavim strokovne podlage za njegovo delovanje ter podam temeljna načela delovanja. Predstavim organiziranost, pristojnosti in izvrševanje revizijske pristojnosti računskega sodišča.

Tretji del magistrskega dela je namenjen pregledu nadzora poslovanja občin, ki ga lahko razdelimo na politični, notranji ter zunanji nadzor. Politični nadzor v občini opravljata občinski svet ter nadzorni odbor občine. Notranji nadzor nad javnimi financami v občini se izvaja na treh ravneh: sistem finančnega poslovanja in kontrol, notranja revizija ter Urad RS za nadzor proračuna. Zunanji nadzor občin opravljajo Računsko sodišče Republike

Slovenije in organi Evropske unije, če občina izvaja projekte, ki so sofinancirani s sredstvi Evropske unije.

Revizijski proces revidiranja poslovanja uporabnikov javnih sredstev predstavim v četrtem delu, kjer se osredotočim na vsako fazo revidiranja. Revizijski proces se prične z načrtovanjem, sledi pridobivanje revizijskih dokazov, faza poročanja in porevizijski postopek v primeru, da računsko sodišče odkrije nepravilnosti oziroma nesmotrnosti v poslovanju revidiranca, ki še niso bile odpravljene med samim revizijskim postopkom. V vse faze revizijskega procesa morajo biti vgrajeni postopki za zagotavljanje kakovosti, kar pripomore, da računsko sodišče pri svojem delu dosega cilje kakovosti.

V petem delu se osredotočim na postopek revidiranja pravilnosti poslovanja občin. Predstavim potek revizije pravilnosti poslovanja občin v predrevizijskem, revizijskem in porevizijskem postopku.

Najpomembnejši del magistrske naloge je raziskava pravilnosti poslovanja slovenskih občin. Najprej predstavim namen, cilje ter potek svoje raziskave, nato podam ugotovitve raziskave pravilnosti poslovanja občin, kjer sem analizirala revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin, ki jih je Računsko sodišče RS izdalo v letih od 2002 do 2011. Ker med revizijskimi mnenji prevladujejo prilagojena mnenja, skušam odkriti vzroke zanje. Nato predstavim predloge tako za računsko sodišče kot za občine, da v revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin ne bodo več prevladovala prilagojena mnenja. Na koncu podam primerjavo Računskega sodišča RS z avstrijskim računskim sodiščem. Magistrsko delo zaključim s sklepnimi ugotovitvami.

1 DRŽAVNO REVIDIRANJE

1.1 Posebnosti državnega revidiranja

Revidiranje je širše opredeljeno kot sistematičen postopek nepristranskega pridobivanja ter vrednotenja dokazov v zvezi z uradnimi trditvami o gospodarskem delovanju in dogodkih za ugotavljanje stopnje skladnosti teh uradnih trditev z uveljavljenimi sodili in poročanje o izsledkih zainteresiranim uporabnikom (Taylor & Glezen, 2007, str. 32).

Po Turku (2007, str. 644) je revidiranje definirano kot pretežno popravljalno, poznejše nadziranje, ki ga opravljajo organizacijsko ne vključeni in po načelu stalnosti nedelujoči organi. Revidiranje obsega oblikovanje in ovrednotenje dokazov o trditvah v zvezi s predmetom nadziranja ter poročanje o ugotovitvah zainteresiranim uporabnikom, da lahko na tej podlagi ustrezno ukrepajo.

Revidiranje glede na revizijske organe, ki revizijo izvajajo, delimo na zunanje, notranje ter državno revidiranje. Zunanje revidiranje izvajajo zunanji revizorji na podlagi pogodbe z

naročniki, notranje revidiranje izvajajo notranji revizorji, ki so zaposleni v posamezni organizaciji, državno revidiranje pa izvajajo državni revizorji (Turk, 2007, str. 360, 644, 854).

Javni sektor zajema neposredne in posredne uporabnike državnega in občinskih proračunov ter javna podjetja in gospodarske družbe z večinskim deležem oziroma prevladujočim vplivom države ali lokalne skupnosti. Javni sektor predstavlja izjemna raznolikost organizacij tako glede pravne oblike kot glede računovodskih podlag in vrste dejavnosti. Posamezna področja delovanja in pravne oblike organizacij imajo lahko posebne zahteve, ki se nanašajo bodisi na izpolnjevanje določenih pogojev bodisi na način poslovanja ali poročanja. Vsa ta raznovrstnost zahteva od revizorjev vedno drugačna znanja in izkušnje ter določene prilagoditve v načinu izvedbe revizije. Vlogo zunanjih revizorjev v javnem sektorju opravljajo državni revizorji računskega sodišča in drugi zunanji revizorji, ki so zaposleni v revizijskih družbah ali poklic revizorja opravljajo samostojno (Vidovič, 2007, str. 126).

Revidiranje proračunskih uporabnikov lahko povežemo s pojmom odgovornost do javnosti ter obveznost polaganja računov. Odgovornost do javnosti pomeni, da morajo osebe javnega prava redno poročati zainteresirani javnosti o svojem delovanju, saj s tem upravičujejo nujnost zbiranja javnih sredstev za skupne naloge, ki se morajo smotrno in učinkovito uporabljati v dogovorjene namene. Odgovornost do javnosti namreč temelji na prepričanju, da ima javnost pravico izvedeti takšne informacije, ki omogočijo ocenjevanje vloženih naporov in rezultatov izvajalcev državnih programov ter na tej podlagi ponudbo učinkovitejših, uspešnejših in kakovostnejših storitev (Perner, 2008, str. 117). Odgovornost za polaganje računov (angl. *public accountability*) je prevzemanje odgovornosti oseb ali revidirancev, ki poslujejo z javnimi sredstvi tako, da odgovorijo na davčne, vodstvene in programske naloge ter da poročajo tistim, ki so jim pristojnost podelili (Šoltes, Bilbija, Jeršič & Cerar, 2010, str. 151). Uporabniki javnih sredstev so dolžni polagati račune o pravilni porabi (porabi, ki je v skladu z zakoni in predpisi), ali so s sredstvi ravnali smotrno (gospodarno, učinkovito, uspešno) in predvsem, ali so s svojim poslovanjem dosegli zastavljene cilje (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 212).

Prva posebnost, ki ločuje revidiranje javnega sektorja od komercialnega revidiranja, je način oz. postopek, po katerem računsko sodišče izvršuje svojo revizijsko pristojnost. Ta je predpisana z zakonom o računskem sodišču, podrobneje pa ga ureja poslovnik računskega sodišča. Drugo posebnost predstavljajo širše zastavljeni cilji in naloge revizije javne porabe. Nadzor javne porabe sestavljajo tri osnovne vrste revizij, to je revizija računovodskih izkazov, revizija pravilnosti poslovanja in revizija smotrnosti poslovanja. Sprva so se opravljale le revizije računovodskih izkazov in revizije pravilnosti poslovanja, zadnja leta pa se bolj poudarjajo revizije smotrnosti poslovanja, ki preverjajo gospodarnost, učinkovitost in uspešnost poslovanja uporabnikov javnih sredstev (Rakar, 2010, str. 3).

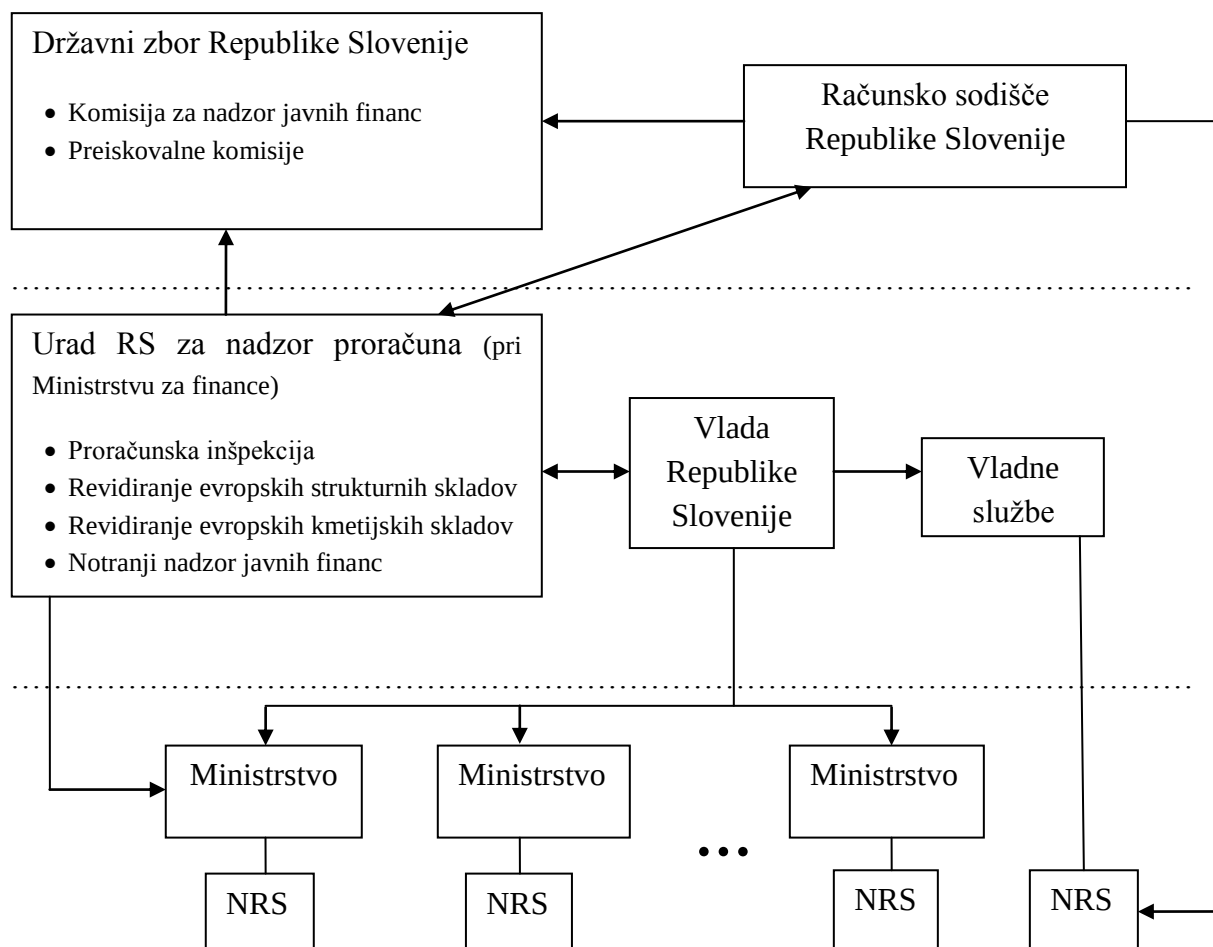
Državno revidiranje sestavlja davčno revidiranje ter revidiranje državnega financiranja oziroma proračunsko revidiranje. Cilj davčnega revidiranja je proučiti, ali so bili davki pravilno obračunani in plačani v skladu z obstoječimi zakoni in njihovimi pojasnili. Namen

revidiranja državnega financiranja je proučiti namenskost uporabe proračunskih in drugih državnih sredstev v skladu s predpisi ter pravilnost poročanja o tem (Turk, 2007, str. 57, 644). Zaradi zagotavljanja pravilnosti poslovanja javnega sektorja je izvajanje funkcije nadzora zelo pomembno. Ta je določena v predpisih, podrobneje pa je njeno izvajanje določeno v internih aktih in pogodbah. Nadzor javnega sektorja se izvaja kot notranji in zunanji nadzor (Šoltes et al., 2010, str. 47).

1.2 Ravni nadziranja javnih financ

Nadzor nad porabo proračunskih sredstev lahko razdelimo na tri ravni. Najvišjo raven predstavljata Državni zbor RS ter Računsko sodišče RS, srednjo raven Urad RS za nadzor proračuna ter Vlada RS s svojimi službami, prvo raven pa predstavljajo notranje revizijske službe pri uporabnikih proračunskih sredstev (Mladenovič & Vidovič, 2009, str. 8). Sestavo in povezanost ravni nadziranja prikazuje Slika 1.

Slika 1: Sestava in povezanost ravni nadziranja javne porabe

Vir: Z. Mladenovič & Z. Vidovič, *Revidiranje poslovanja uporabnikov javnih financ*, 2009, str. 8.

Najvišji organ nadzora v Republiki Sloveniji je Državni zbor RS. Nadzor opravlja predvsem njegovo delovno telo – Komisija za nadzor javnih financ, ki opravlja proračunski nadzor ves

čas proračunskega leta, vključno s sprejetjem zaključnega računa proračuna. Pri tem mu pomembne informacije o porabi proračunskih sredstev daje računsko sodišče, ki mu ves čas proračunskega leta pošilja revizijska poročila o pravilnem oziroma smotrnem poslovanju uporabnikov javnih sredstev (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 196). Komisija za nadzor javnih financ po obravnavi revizijskih poročil oziroma drugih gradiv sprejema sklepe, s katerimi predlaga vladi ter drugim revidiranim osebam ukrepe, ki jih je treba sprejeti za odpravo nepravilnosti oziroma za spremljanje izvajanja popravljivih ukrepov iz poročil računskega sodišča (Cvikl & Zemljič, 2005, str. 461).

Drugo raven nadzora nad javnimi financami predstavlja Urad RS za nadzor proračuna pri Ministrstvu za finance. Zadolžen je za razvoj, usklajevanje in preverjanje finančnega poslovanja in notranjih kontrol ter notranjega revidiranja pri neposrednih in posrednih uporabnikih državnega in občinskih proračunov. Na področju porabe sredstev evropskih skladov deluje kot neodvisni organ za finančni nadzor. Opravlja tudi naloge inšpekcijskega nadzora pri neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikih (Urad RS za nadzor proračuna, 2012).

Z revidiranjem javnega sektorja se ukvarjajo tudi notranji revizorji, ki so organizirani v notranjih revizijskih službah (NRS). Učinkovito notranje revidiranje je pogoj za pravilno in smotno porabo javnih sredstev. Notranji revizorji se ukvarjajo z vsemi poslovnimi procesi in funkcijami ter iščejo najboljše možnosti in načine za izboljšanje poslovanja organizacije, za svoje delo pa so odgovorni predstojniku. Pomembna naloga NRS je tudi pomoč zunanjemu revizorju ter sodelovanje z njim (Mladenović & Vidovič, 2009, str. 11).

2 RAČUNSKO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

2.1 Vloga Računskega sodišča Republike Slovenije

Na temelju Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33I/1991, 42/1997, 66/2000, 24/2003, 69/2004, 69/2004, 69/2004, 68/2006), ki v 150. členu določa Računsko sodišče RS kot najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe v Republiki Sloveniji, je bil sprejet zakon o računskem sodišču, ki je začel veljati 20. avgusta 1994. Na njegovih podlagah je 1. januarja 1995 začelo delovati Računsko sodišče Republike Slovenije, ki je zunanji nadzorni organ in najvišji neodvisni strokovni organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe. Nov Zakon o računskem sodišču (Ur. l. RS, št. 11/2001, v nadaljevanju ZRacS-1) je bil sprejet leta 2001 in je med drugimi novostmi definiral tudi določene pojme, spremenil sestavo računskega sodišča, jasneje določil pristojnosti računskega sodišča ter na novo določil revizijski in porevizijski postopek (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 212–213).

Računsko sodišče je v državi avtonomna vrhovna revizijska institucija, ki ne spada v nobeno klasično vejo oblasti (ne v zakonodajno, ne v izvršilno in ne v sodno oblast). Zaradi svojih

nalog, ki jih opravlja samostojno in neodvisno, predstavlja organ *sui generis* (Korpič Horvat, 1997, str. 10).

Računsko sodišče je od leta 1995 član Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij držav članic Združenih narodov, INTOSAI (angl. *International Organization of Supreme Audit Institutions*), s sedežem na Dunaju. Mednarodna organizacija INTOSAI je bila ustanovljena leta 1953 zaradi potrebe, da se v vseh državah poenotijo položaj, pristojnosti in način delovanja državne revizije, in za izmenjavanje idej in izkušenj vrhovnih revizijskih institucij s področja finančnega nadzora javnih sredstev. Od leta 1995 je računsko sodišče včlanjeno tudi v Evropsko združenje vrhovnih revizijskih institucij (EUROSAI), ki je ena izmed sedmih organizacij INTOSAI (Korpič Horvat, 1997, str. 10, 43).

Pravne podlage revidiranja javne porabe so poleg ustave ter ZRacS-1 določene v Poslovniku Računskega sodišča RS (Ur. l. RS, št. 91/2001, v nadaljevanju PoRacS), ki podrobneje ureja način in postopek izvrševanja revizijske pristojnosti. Za postopek izvajanja revizij ni sprejet postopkovni zakon, ampak računsko sodišče smiselno uporablja določila zakona o splošnem upravnem postopku, če nastane vprašanje, ki ni urejeno v ZRacS-1 ali PoRacS (4. člen ZRacS-1).

2.2 Strokovne podlage za delovanje računskega sodišča

Napotilo za izvajanje revizij (Ur. l. RS, št. 41/2001) napotuje računsko sodišče k uporabi naslednjih mednarodnih revizijskih standardov, objavljenih v slovenskem jeziku:

- revizijski standardi, ki jih je sprejel INTOSAI;
- evropske smernice za izvajanje mednarodnih revizijskih standardov INTOSAI;
- mednarodni standardi revidiranja in mednarodna stališča o revidiranju, ki jih sprejema IFAC.

Poleg omenjenih revizijskih standardov se revizor pri svojem delu opira tudi na Limsko deklaracijo o revizijskih smernicah INTOSAI, ki so temelj revizijskih standardov INTOSAI, ter na Kodeks etike državnih revizorjev.

2.2.1 Limska deklaracija o revizijskih smernicah INTOSAI

Limska deklaracija o revizijskih smernicah INTOSAI iz leta 1977 je ena temeljnih in najpomembnejših mednarodnih listin INTOSAI in je temelj za revizijske standarde INTOSAI. Deklaracija določa načela delovanja in položaj vrhovnih revizijskih institucij ne glede na državno ureditev posamezne članice, s čimer so se dokaj poenotili položaj, pristojnosti ter načini delovanja vrhovnih revizijskih institucij v državah članicah. Limska deklaracija opredeljuje, da revizija ni sama sebi namen, ampak je nujno potreben del kontrolnega sistema, ki teži k odkrivanju odstopanj od standardov ter kršitev načel, da je možno pravočasno sprejeti popravljalne ukrepe oziroma da do njih sploh ne pride (Korpič Horvat, 1997, str. 10, 45).

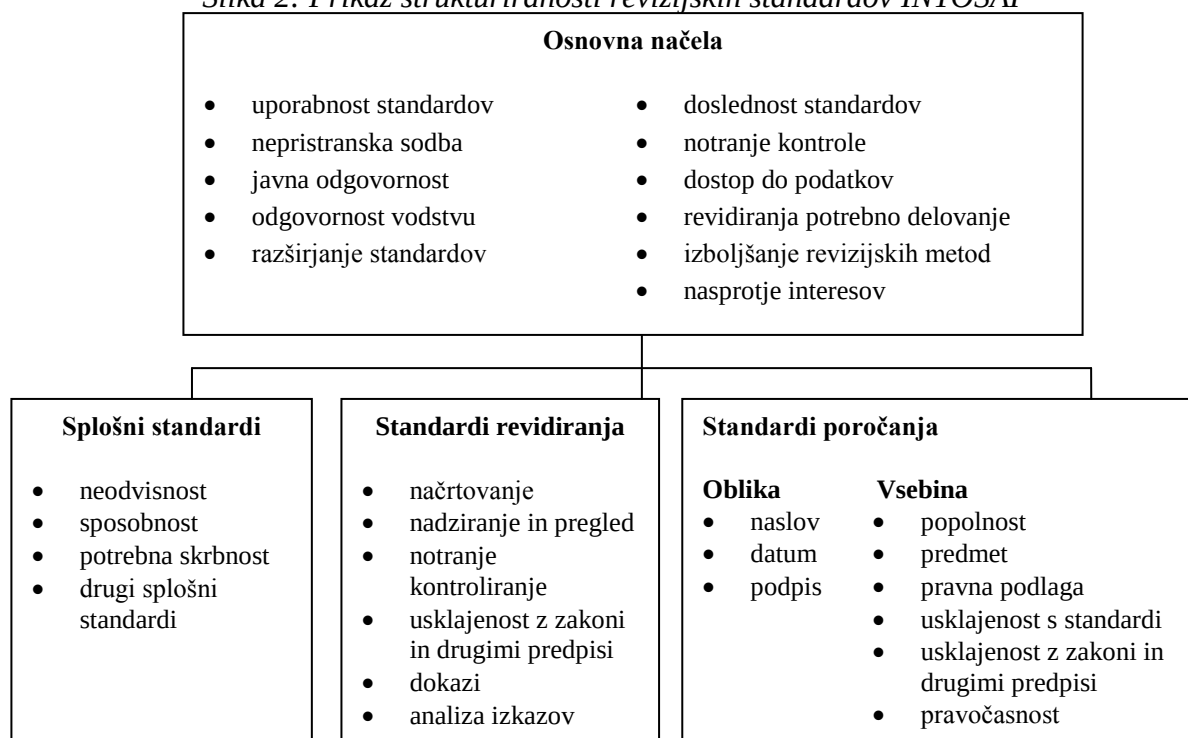
Limska deklaracija je razdeljena na sedem poglavij. Prvo poglavje je splošno in opredeljuje pomen revizije, pojem začetne in naknadne revizije, notranje in zunanje revizije ter revizije poslovanja. Drugo poglavje obravnava neodvisnost vrhovnih revizijskih institucij, njenih članov, osebja in funkcionarjev. Tretje poglavje obravnava odnos vrhovnih revizijskih institucij do parlamenta, vlade ter državne uprave. Četrto poglavje obravnava pristojnosti vrhovne revizijske institucije glede preiskovanja, izvrševanja ukrepov na podlagi njenih ugotovitev ter pomoči izvedencev. Tema petega poglavja so revizijske metode, revizijsko osebje ter mednarodno izmenjevanje znanja. Šesto poglavje obravnava poročanje parlamentu in javnosti ter pripravo poročila. Tema zadnjega poglavja so revizijske pristojnosti vrhovne revizijske institucije (Lima Declaration, 2012).

2.2.2 Revizijski standardi INTOSAI

Revizijski standardi INTOSAI (angl. *International Standards of Supreme Audit Institutions*) predstavljajo širok okvir, v katerem lahko vsaka članica razvije svoje standarde revidiranja glede na posebnosti okolja, v katerem deluje. Sprejeti so bili leta 1992 in temeljijo na deklaracijah, sprejetih v Limi in Tokiu, na izjavah in poročilih, ki jih je INTOSAI potrdil na različnih kongresih, ter na poročilu s sestanka strokovne skupine Združenih narodov za javno računovodstvo in revidiranje v državah v razvoju. Deklaracija v Tokiu je bila sprejeta leta 1985 in določa smernice odgovornosti za polaganje računov (angl. *Guidelines of public accountability*) (Tokyo Declaration, 2012).

Standardi niso obvezni, vendar služijo kot smernice vrhovnim revizijskim institucijam za določanje postopkov in praktičnega izvajanja revizij, vključno z revizijami računalniško podprtih sistemov (Revizijski standardi INTOSAI, 1994, str. 13). Sestavljeni so iz štirih delov: osnovna načela, splošni standardi, standardi revidiranja, standardi poročanja. Na Sliki 2 je prikazana struktura revizijskih standardov.

Slika 2: Prikaz strukturiranosti revizijskih standardov INTOSAI

Vir: Revizijski standardi INTOSAI, 1994, str. 27.

2.2.3 Evropske smernice za izvajanje mednarodnih revizijskih standardov INTOSAI

Evropske smernice za izvajanje mednarodnih revizijskih standardov INTOSAI (angl. *European Implementing Guidelines for the INTOSAI Auditing Standards*) so sprejele vrhovne revizijske institucije držav članic Evropske unije zaradi poenotenja praks revidiranja na pobudo Evropskega računskega sodišča. Čeprav so smernice podrobnejše kot mednarodni revizijski standardi INTOSAI, se ne spuščajo v podrobnosti delovnih postopkov posameznih revizorjev, saj je vsaki vrhovni revizijski instituciji prepuščeno, da določi podrobne delovne postopke svojih revizorjev ob upoštevanju okoliščin, običajev, navad ter zakonodaje v svoji državi. Smernice so le enotna podlaga, na katero se je možno sklicevati in jo vrhovne revizijske institucije sprejmejo v okvir svojih metod revidiranja dejavnosti po lastni presoji. Smernic je petnajst in so razporejene v pet skupin: priprava revizije, pridobivanje revizijskih dokazov, zaključevanje revizije, revizije izvajanja nalog ter druge zadeve, kot so zagotavljanje kakovosti med revizijskim procesom, odprava nepravilnosti poslovanja in pospeševanje dobre računovodske prakse (Evropske smernice za izvajanje mednarodnih revizijskih standardov INTOSAI, 1999, str. 10).

2.2.4 Mednarodni revizijski standardi IFAC

Za primere, ki jih ne urejajo revizijski standardi INTOSAI, revizorji smiselno uporabljajo standarde, ki jih je določilo Mednarodno združenje računovodskih strokovnjakov IFAC (angl. *International Federation of Accountants*), in sicer mednarodne revizijske standarde, mednarodne standarde za sorodne storitve ter mednarodna navodila za revidiranje. V okviru

tega mednarodnega združenja deluje tudi odbor za javni sektor (angl. *Public Sector Committee*), ki razvija programe in izdaja smernice pri računovodskem poročanju, računovodstvu in revidiranju v javnem sektorju. Standardi IFAC se uporabljajo predvsem pri preverjanju računovodskih izkazov (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 215).

2.2.5 Kodeks etike za revizorje v javnem sektorju

Kodeks etike za revizorje v javnem sektorju je sprejela Mednarodna organizacija vrhovnih revizijskih institucij INTOSAI novembra 1998. Zaradi razlik v kulturi, jeziku, pravni in družbeni ureditvi je odgovornost vsake vrhovne revizijske institucije, da razvije svoj lastni kodeks etike, ki se najbolj prilagaja okolju države, vendar naj temelji na Kodeksu etike INTOSAI (INTOSAI Professional Standards Committee, 2012, str. 4).

Računsko sodišče RS je v skladu s Kodeksom etike INTOSAI razvilo Kodeks etike državnih revizorjev, ki je podlaga ravnanju državnih revizorjev in vsem njihovim strokovnim sodelavcem. Temeljne vrednote državnih revizorjev (Kodeks etike državnih revizorjev, 2012) so:

- **Zaupanje, verodostojnost.** Njihovo delo mora vzbujati zaupanje in spoštovanje, zato morajo biti rezultati njihovega dela strokovno neoporečni, razumljivi, verodostojni in podprti z ustreznimi dokazi.
- **Poštenost, odgovornost, zakonitost.** Svoje delo morajo opravljati pošteno, vestno in odgovorno, v skladu z zakoni in upoštevajoč vrednote in načela revizijske stroke.
- **Neodvisnost, objektivnost, nepristranskost** so temelji za revizorjevo delo, pri svojem delu morajo biti revizorji popolnoma neodvisni, objektivni in nepristranski.
- **Tajnost.** S tajnimi podatki morajo ravnati v skladu s predpisi in s poklicno molčečnostjo.
- **Usposobljenost.** Poznati in upoštevati morajo standarde revizijske stroke in se nenehno strokovno izobraževati.
- **Pripadnost ustanovi.** Vedno morajo biti lojalni do ustanove, ki jo predstavljajo, in pri svojem delu ne smejo prekoračiti svojih pristojnosti in pooblastil.

2.3 Temeljna načela delovanja Računskega sodišča Republike Slovenije

Temeljna načela delovanja računskega sodišča izhajajo iz Ustave RS, zakona o računskem sodišču, poslovnika računskega sodišča in mednarodnih revizijskih standardov, ki jih revizorji računskega sodišča uporabljajo pri svojem delu. Temeljna načela so naslednja (Korpič Horvat, 2006, str. 16–24):

- **Načelo zakonitosti** je temeljno načelo za zagotavljanje pravne varnosti in nepristranskega dela, zato je to načelo vključeno že v ustavo, ki določa, da je računsko sodišče pri svojem delu neodvisno in vezano na ustavo ter zakon.
- **Načelo neodvisnosti in samostojnosti** se kaže v razmerju do zakonodajne, izvršilne in sodne oblasti ter tudi v odnosu do drugih državnih organov, ki ne sodijo v nobeno od vej oblasti. Funkcionalna neodvisnost je zagotovljena s tem, da mu noben organ ne more nalagati dela oziroma zahtevati, kdaj, kje in kaj naj revidira.

- **Načelo uradnosti** pomeni, da računsko sodišče po uradni dolžnosti začne ter vodi revizijski in porevizijski postopek po lastni presoji.
- **Načelo uspešnosti, učinkovitosti in gospodarnosti** se odraža v uresničitvi programa dela za izvrševanje revizijske pristojnosti ter v strokovni in kvalitetni pripravi revizij, njegovi izvedbi ter poročanju.
- **Načelo javnosti** se uresničuje predvsem z vsakoletnim poročanjem državnemu zboru ter s prostim dostopom do informacij javnega značaja.
- **Načelo varovanja tajnosti** se nanaša na varovanje tajnih podatkov tudi po prenehanju pogodbe o zaposlitvi oziroma po prenehanju funkcije.
- **Načelo proste presoje dokazov** sega od predrevizijske poizvedbe do izdaje revizijskega ter porevizijskega poročila ter se nanaša na opazovanje, dokumente, intervjuje, analize in drugo, odvisno od načina pridobivanja revizijskih dokazov.

2.4 Organizacija Računskega sodišča Republike Slovenije

Računsko sodišče ima tri člane: predsednika računskega sodišča ter dva namestnika (prvi in drugi namestnik predsednika računskega sodišča), ki tvorijo senat računskega sodišča. Naloga senata je, da v soglasju z državnim zborom sprejme poslovnik računskega sodišča ter odloča o vprašanjih, ki po zakonu o računskem sodišču sodijo v njegovo pristojnost (11. člen ZRacS-1). Predsednik računskega sodišča zastopa in predstavlja računsko sodišče, hkrati pa ima tudi funkcijo generalnega državnega revizorja. Namestnika predsednika opravljata naloge generalnega državnega revizorja na podlagi pooblastila predsednika računskega sodišča. Naloga prvega namestnika je tudi, da nadomešča predsednika, ko je ta odsoten, ter v primeru njegovega predčasnega odstopa opravlja funkcijo predsednika do imenovanja novega predsednika (12. in 13. člen ZRacS-1). Za člana računskega sodišča je lahko imenovan vsak državljan RS, ki ima najmanj univerzitetno izobrazbo, je strokovnjak na področju, ki je pomembno za izvrševanje pristojnosti računskega sodišča, in obvlada vsaj en svetovni jezik (6. člen ZRacS-1). Zakon prepoveduje imenovanje kandidata, ki je bil v štirih letih pred imenovanjem član Vlade Republike Slovenije, s čimer se varuje načelo neodvisnosti računskega sodišča od izvršilne oblasti (Korpič Horvat, 1997, str. 20). Člane računskega sodišča imenuje državni zbor za dobo devetih let od dneva, ko nastopijo funkcijo (7. člen ZRacS-1). Z zakonom o računskem sodišču so predpisani tudi postopek imenovanja in razrešitve članov računskega sodišča in posebni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati zaradi strokovnega in nepristranskega izvajanja nalog. Funkcija člana računskega sodišča je nezdružljiva s funkcijami ali kakršno koli drugačno vključenostjo v delo drugih državnih organov in organov lokalnih skupnosti, s funkcijami v organih političnih strank in sindikatov, z izvajanjem kakršnih koli javnih pooblastil, s članstvom v organih upravljanja in nadzora gospodarskih služb, gospodarskih javnih služb, skladov, zavodov in zadrug in z opravljanjem katerega koli poklica ali pridobitne dejavnosti, ki po zakonu ni združljivo z opravljanjem javne funkcije (16. člen ZRacS-1).

Računsko sodišče ima poleg treh članov še največ šest vrhovnih državnih revizorjev, ki vodijo revizijske oddelke, in sekretarja računskega sodišča, ki vodi podporni oddelek. Vsi imajo

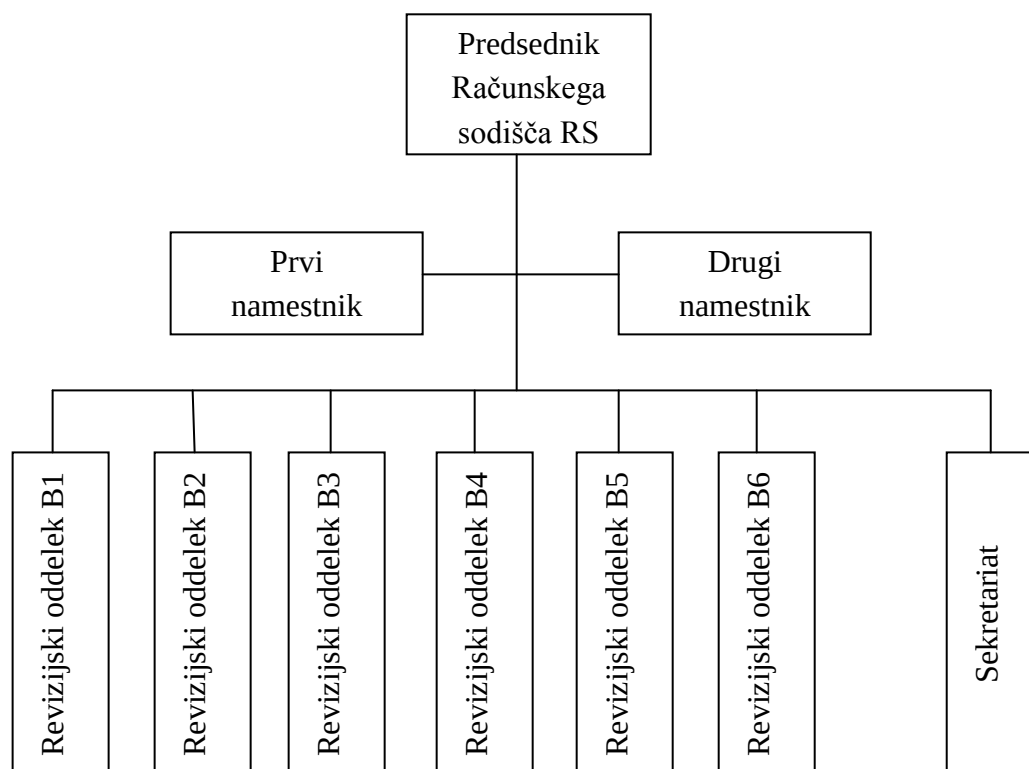
status funkcionarjev, imenuje pa jih predsednik računskega sodišča za dobo devetih let (14. in 15. člen ZRacS-1).

Revizijski oddelki poleg revidiranja izvajajo tudi razvojne naloge na svojem revizijskem področju. Vsak revizijski oddelek vodi vrhovni državni revizor, ki izvršuje revizijsko pristojnost računskega sodišča v skladu z zakonom o računskem sodišču ter v skladu s pooblastili predsednika računskega sodišča. Računsko sodišče RS ima šest revizijskih oddelkov ter en podporni oddelek (Delovna področja Računskega sodišča RS, 2012).

- **Revizijski oddelek B1:** vladni in nevladni uporabniki državnega proračuna, pravosodni uporabniki državnega proračuna ter politične stranke.
- **Revizijski oddelek B2:** lokalne skupnosti.
- **Revizijski oddelek B3:** izvajalci gospodarskih javnih služb in društva.
- **Revizijski oddelek B4:** izvajalci gospodarskih javnih služb, vse revizije privatizacije ne glede na to, v katero področje se uvršča uporabnik javnih sredstev, in okoljevarstvene revizije ter vsi uporabniki javnih sredstev, ki niso naštet v oddelkih B1, B2 in B3.
- **Revizijski oddelek B5:** vsi uporabniki javnih sredstev, pri katerih se izvaja revizija smotrnosti poslovanja, ne glede na revizijsko pristojnost drugih revizijskih oddelkov. Opravlja tudi naloge razvoja, tako da sodeluje pri pripravi strategij in programov dela računskega sodišča in posameznega oddelka ter skrbi za razvijanje metod in tehnik revidiranja s poudarkom na informacijskih sistemih.
- **Revizijski oddelek B6:** neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna in proračunov lokalnih skupnosti, ki sodelujejo pri črpanju sredstev iz proračuna Evropske unije, uporabniki javnih sredstev, ki so prejeli pomoč iz proračuna Evropske unije, neposredni in posredni uporabniki proračuna in proračunov lokalnih skupnosti, ki plačujejo članarino in druge prispevke mednarodnim organizacijam ali mednarodnim institucijam. Opravlja pa tudi naloge razvoja revizijskih metod in tehnik, specifičnih za revidiranje porabe sredstev Evropske unije.
- **Sekretariat računskega sodišča.** Sekretar usklajuje delo podpornih služb, vodi poslovanje računskega sodišča, je odredbodajalec za izvrševanje finančnega načrta ter opravlja druge naloge po odredbah in v skladu s pooblastili predsednika računskega sodišča.

Organizacijsko shemo Računskega sodišča RS prikazuje Slika 3.

Slika 3: Organizacijska shema Računskega sodišča RS

Vir: Organizacija in sestava Računskega sodišča RS, 2012.

Konec maja 2012 je imelo računsko sodišče zaposlenih 119 javnih uslužbencev in 10 funkcionarjev, od tega jih je imelo največ visoko ali univerzitetno izobrazbo. Delež revizorskih delovnih mest je okoli 70 % vseh zaposlenih na računskem sodišču (Zaposleni na Računskem sodišču RS, 2012).

2.5 Pristojnosti Računskega sodišča Republike Slovenije

»Poslanstvo računskega sodišča je, da pravočasno in objektivno obvešča javnost o pomembnih odkritjih revizij poslovanja državnih organov in drugih uporabnikov javnih sredstev ter na podlagi izkušenj in poznavanja dobre prakse poslovanja javnega sektorja svetuje, kako naj državni organi in drugi uporabniki javnih sredstev izboljšajo svoje finančno poslovanje. Z razkrivanjem nepravilnosti in nesmotrnosti opozarja na odgovornost državnih organov in nosilcev javnih funkcij v državi ter tako deluje v dobro vseh prebivalcev Republike Slovenije in Evropske unije« (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2012, str. 11).

Pristojnosti računskega sodišča so določene v zakonu o računskem sodišču, kjer je natančno opredeljeno, katere osebe se štejejo za uporabnike javnih sredstev. Uporabnik javnih sredstev (5. odstavek 20. člena ZRacS-1) je:

- pravna oseba javnega prava ali njena enota;
- pravna oseba zasebnega prava, če zanjo velja vsaj eno od naslednjega:

- da je prejela pomoč iz proračuna Evropske unije, državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti,
- da izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije,
- da je gospodarska družba, banka ali zavarovalnica, v kateri imata država in lokalna skupnost večinski delež;
- fizična oseba, če zanjo velja vsaj eno od naslednjega:
 - da je prejela pomoč iz proračuna Evropske unije, državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti,
 - da izvaja javno službo ali zagotavlja javne dobrine na podlagi koncesije.

2.5.1 Revidiranje poslovanja uporabnikov javnih sredstev

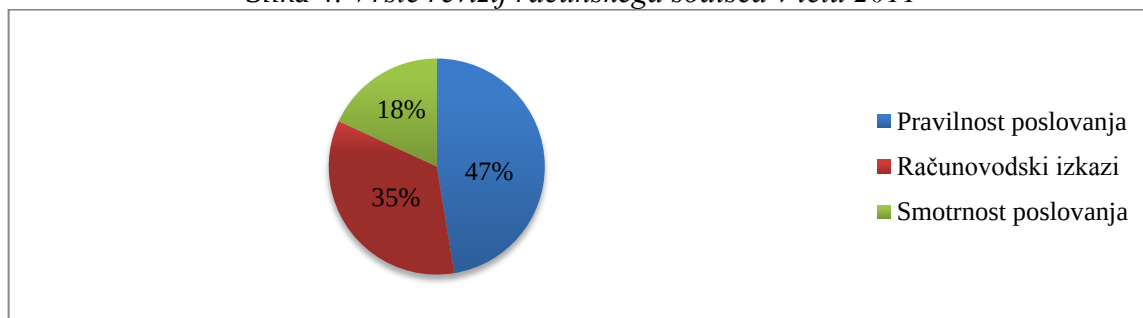
Glede na cilje revizij računsko sodišče lahko revidira (1. odstavek 20. člena ZRacS-1):

- pravilnost poslovanja,
- smotrnost poslovanja,
- akt o preteklem ali akt o načrtovanem poslovanju uporabnika javnih sredstev.

Revidiranje poslovanja je pridobivanje ustreznih in zadostnih podatkov za izrek mnenja o pravilnosti oziroma smotrnosti poslovanja uporabnika javnih sredstev. 1. odstavek 28. člena ZRacS-1 določa, da računsko sodišče v revizijskem poročilu poda mnenje o poslovanju revidiranca. Pri revizijah pravilnosti poslovanja in pri preverjanju računovodskih izkazov so mnenja standardizirana, medtem ko so mnenja pri revizijah smotrnosti poslovanja opisna.

V letu 2011 je računsko sodišče izvajalo 217 revizij (76 revizij več kot v letu 2010), na podlagi katerih je izdalo 71 revizijskih poročil, 31 porevizijskih poročil, zapise o pregledu letnih poročil o poslovanju političnih strank, 2 poročili o opravljeni predrevizijski poizvedbi, 122 osnutkov revizijskih poročil in 106 predlogov revizijskih poročil. Računsko sodišče si poleg obveznih revizij prizadeva opraviti tudi čim več drugih revizij, da lahko državnemu zboru in zainteresirani javnosti zagotavlja pravočasne, zanesljive in kakovostne informacije o finančnem poslovanju, izvajanju nalog, doseganju ciljev in rezultatov, upravljanju ter notranjih kontrolah. Računsko sodišče lahko izvaja revizije, ki imajo dva cilja revidiranja, in sicer izrek mnenja o računovodskih izkazih in izrek mnenja o pravilnosti poslovanja oziroma izrek mnenja o pravilnosti poslovanja in izrek mnenja o smotrnosti poslovanja. V letu 2011 je bilo revizij z dvema ciljema 45. Kot je razvidno iz Slike 4, je največji delež revizij v letu 2011 pripadel revizijam pravilnosti poslovanja, saj je bil cilj skoraj polovice vseh revizij izrek mnenja o skladnosti poslovanja s predpisi. Najmanj je bilo revizij z izrekom mnenja o smotrnosti poslovanja, ki jih je bilo manj kot leto poprej, predvsem zaradi obveznih revizij pravilnosti financiranja referendumskih kampanj organizatorjev za zakonodajne referendume. Revizij z izključnim ciljem revidiranja računovodskih izkazov ni bilo, kot enega izmed dveh ciljev pa te revizije predstavljajo dobro tretjino vseh revizij, kar je več kot v letu 2010 (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2012, str. 12–13).

Slika 4: Vrste revizij računskega sodišča v letu 2011

Vir: Računsko sodišče Republike Slovenije, Letno poročilo Računskega sodišča RS 2011, 2012, str. 13.

2.5.1.1 Revidiranje pravilnosti poslovanja

Revidiranje pravilnosti poslovanja (angl. *regularity audit*) je pridobivanje ustreznih in zadostnih podatkov za izrek mnenja o skladnosti poslovanja s predpisi in usmeritvami, ki jih mora upoštevati uporabnik javnih sredstev pri svojem poslovanju (1. točka 3. odstavek 20. člena ZRacS-1). V revizijah pravilnosti poslovanja revizorji preverjajo, ali uporabnik javnih sredstev posluje v skladu z akti Evropske unije, Ustavo RS, mednarodnimi pogodbami, zakoni in drugimi predpisi. Upoštevajo se tudi kolektivne pogodbe in drugi akti uporabnika proračuna. Za usmeritve se štejejo standardi, finančni načrti in etična pravila, ki veljajo za uporabnika javnih sredstev oziroma njegove zaposlene (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 216).

Revizijski standardi INTOSAI določajo, da naj bi revizija pravilnosti poslovanja zajemala preiskovanje in ovrednotenje računovodskih evidenc ter podajanje mnenj o računovodskih izkazih, revidiranje računovodskega obravnavanja poslovnih dogodkov z oceno usklajenosti z veljavnimi zakoni in predpisi, revidiranje notranjih kontrol in delovanje notranje revizije, pregledovanje pravičnosti in pravilnosti upravnih odločitev ter poročanje o ugotovitvah revizije. Prav tako naj bi se poročalo o šibkih točkah v sistemih kontrole finančnega poslovanja ali računovodstva ter o ugotovljenih ali možnih nepravilnostih pri uporabi predpisov, poneverbah in podkupovanju (Revizijski standardi INTOSAI, 1994, str. 76).

Namen revidiranja pravilnosti poslovanja je torej ugotavljanje, ali revidiranec upošteva zakone, iz zakonov izhajajoče predpise in druge usmeritve ter pravilnike. Pri izvajanju revizij pravilnosti poslovanja revizorji preizkušajo usklajenost poslovanja revidiranca z veljavnimi zakoni in drugimi predpisi. Pri tem mora revizor pripraviti revizijske postopke, ki bodo primerno zagotovilo za odkrivanje napak, nepravilnosti in nezakonitih dejanj, ki bi lahko neposredno in pomembno vplivala na zneske v računovodskih izkazih ali na izsledke revizije o pravilnosti poslovanja. Revizor se mora pri tem zavedati, da obstajajo tudi možnosti nezakonitih dejanj, ki lahko ostanejo neodkrita (Rakar, 2010, str. 37–38).

2.5.1.2 Revidiranje smotrnosti poslovanja

Revidiranje smotrnosti poslovanja oziroma revizija izvajanja nalog (angl. *value for money* ali *performance audit*) je pridobivanje ustreznih in zadostnih podatkov za izrek mnenja o gospodarnosti, mnenja o učinkovitosti ali mnenja o uspešnosti poslovanja (2. točka 3. odstavka 20. člena ZRacS-1). Proces ali program lahko štejemo za smotrnega, če menimo, da je gospodaren glede na vložene vire, da je učinkovit pri njihovi uporabi in pri upravljanju teh virov ter da uspešno ustvarja načrtovane rezultate (Rakar, 2010, str. 47). Gospodarnost (angl. *economy*) pomeni največje možno zmanjšanje stroškov za dejavnike, porabljene za posamezne dejavnosti ob upoštevanju ustrezne kakovosti. Učinkovitost (angl. *efficiency*) je definirana kot razmerje med dosežki in vložki, ki so bili porabljeni za njihovo pridobitev. Uspešnost (angl. *effectiveness*) pomeni stopnjo doseganja ciljev in razmerje med načrtovanimi in dejanskimi vplivi določene dejavnosti (Korpič Horvat, 1997, str. 47–48). V zadnjem času se preverjanja revizorjev (poleg znanih »3 ejev«) širijo tudi na nova področja, tj. pravičnost (angl. *equity*), okolje (angl. *environment*) in etika (angl. *ethics*).

Pri revizijah smotrnosti poslovanja gre za drugačen pristop in način izvajanja aktivnosti kot pri revizijah računovodskih izkazov in revizijah pravilnosti poslovanja. Revizije smotrnosti poslovanja skušajo najti odgovore na vprašanja, kot so npr.: »Ali davkoplačevalci dobijo ustrezno kvaliteto storitev za svoj denar?«, »Ali je mogoče doseči boljše rezultate z manjšimi finančnimi in drugimi vložki?« (Kranjc, 2006, str. 57–58). Za negospodarno poslovanje se šteje tisto poslovanje, pri katerem so enaki učinki možni tudi pri manjših stroških poslovanja. Za neučinkovito poslovanje se šteje tisto poslovanje, pri katerem so pri enakih stroških možni večji učinki poslovanja, za neuspešno poslovanje pa se šteje tisto poslovanje, pri katerem se ne uresničujejo cilji poslovanja (Korpič Horvat, 2006, str. 43).

Značilnosti revizije smotrnosti poslovanja (v primerjavi z revizijam pravilnosti poslovanja) so boljša prilagodljivost glede izbire ciljev revizij, revidirancev, uporabljenih metod in oblikovanja mnenj. Revizije smotrnosti poslovanja so lahko opravljene na različne načine. Gre za dokaj unikatne revizije, ki so širšega obsega in jih je možno interpretirati na različne načine, uporabljajo širši in pestrejši izbor metod za pridobivanje revizijskih dokazov in metod vrednotenja ter drugačna spoznanja in izkušnje kot revizije pravilnosti poslovanja (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006a, str. 9).

Revizije smotrnosti poslovanja v zadnjem času pridobivajo na pomenu, saj niti javnost niti parlament nista zadovoljna le s poročanjem o pravilni porabi javnih sredstev, ampak jih zanima tudi, če pravna oseba javnega prava razpolaga z javnimi sredstvi kot dober gospodar in ali dosega cilje izvajanja svojih nalog. Računsko sodišče izvaja manj revizij o smotrnosti poslovanja kot revizij pravilnosti poslovanja predvsem zaradi predpisanih obveznih revizij na podlagi ZRacS-1. Poleg tega revizije smotrnosti poslovanja trajajo dalj časa, ker zahtevajo poglobljena, izvirna preiskovanja. Računsko sodišče pogosto v primerih manj zahtevnih revizij izvede revizije smotrnosti poslovanja sočasno z revizijami pravilnosti poslovanja (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 216–218).

2.5.1.3 Revidiranje aktov o preteklem in načrtovanem poslovanju

Državni revizorji lahko revidirajo akte tako o preteklem kot tudi o načrtovanem poslovanju. Predmet revidiranja so lahko akti, ki jih predpisuje zakon, ali posebni izkazi oz. poročila, ki so jih uporabniki dolžni sestaviti na zahtevo računskega sodišča. Revidiranje aktov o preteklem in načrtovanem poslovanju zajema predvsem revizijo računovodskih izkazov, poročil o doseženih ciljih in rezultatih, finančnih načrtov, obrazložitev zaključnih računov in drugo. Najpomembnejši akt o preteklem poslovanju je zaključni račun proračuna države in občine, najpomembnejši akt o načrtovanem poslovanju pa je proračun države in občine o porabi oziroma izdatkih za prihodnje proračunsko obdobje. Poleg revizije računovodskih izkazov, kjer računsko sodišče ugotavlja, ali obstajajo napake v izkazovanju, revizija računskega sodišča zajema tudi preverjanje računovodskega sistema, knjigovodskih in poslovnih listin (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 219).

2.5.2 Svetovanje uporabnikom javnih sredstev

Ena izmed temeljnih nalog računskega sodišča je tudi svetovanje uporabnikom javnih sredstev, ki temelji na izkustvenih ugotovitvah, pridobljenih v posameznih revizijah, in na strokovnih znanjih. Svetovanje se nanaša predvsem na odpravo v reviziji ugotovljenih nepravilnosti, ne pa na splošno svetovanje javni upravi glede javnih sredstev. S tem ko računsko sodišče razkrije nepravilnosti, omogoči nadzorovani osebi, državnemu zboru, vladi, pristojnim ministrstvom in lokalni samoupravi, da sprejmejo popravljalne ukrepe. Nadzorovana oseba prejme poročilo o opravljenem nadzoru, kjer je podano mnenje o nepravilnem ravnanju ter navedena priporočila za gospodarnejše, učinkovitejše in varčnejše poslovanje. Podana priporočila niso samo informacija in napotek predstojniku oz. poslovodstvu, ampak tudi njihovim nadzornim organom, organom upravljanja in drugim (Korpič Horvat, 1997, str. 49). S svetovanjem računsko sodišče deluje preventivno, ker usmerja vse uporabnike javnih sredstev k pravilnemu in smotrному poslovanju, učinkovitejšemu delovanju notranjih kontrol in notranjih revizijskih služb ter k določanju standardov za porabo javnih sredstev v posameznih dejavnostih ali izvajanju nalog (Vesel, 2006, str. 14).

V skladu z določili poslovnika računskega sodišča (44.–47. člen PoRacS) lahko svetujejo tako vrhovni državni revizorji in člani kot tudi senat računskega sodišča. Pri svetovanju uporabnikom javnih sredstev mora računsko sodišče paziti na svojo revizijsko neodvisnost. Kadar se mnenje o javnofinančnem vprašanju lahko opre na že opravljene revizije, lahko mnenje poda član računskega sodišča ali vrhovni državni revizor. Če pa gre za mnenje, ki presega izkušnje računskega sodišča v opravljenih revizijah, poda mnenje senat, kar se mora nato obvezno upoštevati v nadaljnjih revizijah. Član računskega sodišča ali vrhovni državni revizor lahko poda tudi svoje osebno strokovno mnenje o določenem javnofinančnem vprašanju, vendar mora pri tem jasno zapisati, da gre za osebno mnenje, o katerem se računsko sodišče še ni izreklo, zato njegovo mnenje ne zavezuje računskega sodišča.

Svetovanje se izvaja tudi med samo revizijo, ko revizorji svetujejo revidirancu, kako odpraviti ugotovljene nepravilnosti, na razčiščevalnih sestankih, v okviru razprave o nepravilnostih, ugotovljenih v osnutku revizijskega poročila, ali pa v obliki priporočil za izboljšanje poslovanja, ki jih računsko sodišče poda v revizijskem poročilu. Strokovnjaki računskega sodišča opravijo svetovanja tudi na podlagi zaprosil uporabnikov javnih sredstev v zvezi z javnofinančnimi vprašanji (Vesel, 2006, str. 15).

Eden izmed strateških ciljev, ki si jih je zadalo računsko sodišče v Strategiji Računskega sodišča RS od leta 2007 do 2013, je stopnjevati svetovalno vlogo računskega sodišča. Poleg svetovanja uporabnikom javnih sredstev pri revizijskem procesu računsko sodišče odgovarja tudi na vprašanja državnega zbora, uporabnikov javnih sredstev in javnosti. Posebna oblika svetovanja so tudi izobraževanja, ki jih organizira računsko sodišče ali na njih sodeluje s predstavitvijo revizijskih razkritij iz izvedenih revizij in daje priporočila za boljše poslovanje širšega kroga uporabnikov javnih sredstev. V letu 2011 je računsko sodišče nadaljevalo z dobro prakso organiziranja regijskih posvetov s predstavniki lokalnih skupnosti. Posveti so namenjeni izmenjavi mnenj, stališč in vprašanj, povezanih z razpolaganjem z javnimi financami v občinah, prirejajo pa jih že od leta 2007. Prav tako so izvedli tudi mnoga druga izobraževanja za proračunske uporabnike (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2012, str. 29–32).

2.5.3 Izdajanje potrdil za revizorske nazive

Računsko sodišče izdaja potrdila za naziva državni revizor in preizkušeni državni revizor. Potrdilo za naziv državni revizor lahko pridobi oseba, ki ima strokovni naslov, ustrezne delovne izkušnje, ustrezno število točk, s katerimi se merijo revizijski dosežki, in je opravila izpit za naziv državni revizor. Potrdilo za naziv preizkušeni državni revizor lahko pridobi oseba, ki je poleg zgoraj omenjenih pogojev opravila tudi izpit za naziv preizkušeni državni revizor (22. člen ZRacS-1). Pravilnik o izdajanju potrdil za naziva državni revizor in preizkušeni državni revizor (Ur. l. št. 113/2007, 18/2008 popr., 36/2009) določa pogoje za pridobitev nazivov, izvedbo programov izobraževanja, način preizkusa znanja, priprave in zagovora zaključne naloge. Oseba, ki želi pridobiti naziv državni revizor, mora imeti univerzitetno izobrazbo oziroma visokošolsko izobrazbo druge stopnje ter najmanj dve leti revizijskih izkušenj, za naziv preizkušeni državni revizor mora imeti tudi najmanj tri leta revizijskih izkušenj po pridobitvi naziva državni revizor (4. in 5. člen Pravilnika o izdajanju potrdil za naziva državni revizor in preizkušeni državni revizor).

Ker mora biti delo zaposlenih računskega sodišča opravljeno strokovno in zelo kakovostno, si računsko sodišče prizadeva povečati sposobnosti in znanje zaposlenih na računskem sodišču in jim zagotavljati izobraževanje in doseganje strokovnih nazivov, kar je eden izmed sedmih strateških ciljev računskega sodišča (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006c, str. 20).

2.5.4 Izdajanje revizijskih standardov in priročnikov

Računsko sodišče izdaja samo oziroma skupaj s Slovenskim inštitutom za revizijo standarde za revidiranje poslovanja uporabnikov javnih sredstev, ki se nanašajo na izvrševanje revizijske pristojnosti računskega sodišča, revizijske priročnike in drugo strokovno literaturo, pomembno za razvoj revizijske stroke (23. člen ZRacS-1).

Računsko sodišče je do sedaj izdalo tri revizijske priročnike, ki so v pomoč državnim revizorjem, tj. revizijski priročnik, priročnik za revizije smotrnosti poslovanja in revizijski priročnik k ciljem in rezultatom usmerjeni proračunski proces. Revizijski priročnik je obširno strokovno gradivo, ki je podlaga za izvajanje revizijskega in porevizijskega procesa pri revidiranju pravilnosti poslovanja in revidiranju aktov o poslovanju. Priročnik za revizije smotrnosti poslovanja je podlaga za izvajanje revizij smotrnosti poslovanja in je namenjen predvsem revizorjem, ki opravljajo tovrstne revizije. Revizijski priročnik k ciljem in rezultatom usmerjeni proračunski proces je bil razvit kot orodje za revizorje smotrnosti poslovanja, ki so odgovorni za ocenjevanje delovanja uporabnikov javnih sredstev pri uveljavljanju k ciljem in rezultatom usmerjenega proračunskega procesa v Sloveniji (Priročniki Računskega sodišča RS, 2012).

2.6 Izvrševanje revizijske pristojnosti

Računsko sodišče mora izvajati revizije, določene v ZRacS-1 in drugih zakonih ter v revizijskem programu, ki ga sprejme vsako leto. Pri določanju revizij, ki jih bo izvedlo v posameznem koledarskem letu, obravnava predloge poslancev in delovnih teles državnega zbora, vlade, ministrstev in organov lokalnih skupnosti. Pri tem mora upoštevati najmanj pet predlogov iz državnega zbora, od tega najmanj dva predloga opozicijskih poslancev in najmanj dva predloga delovnih teles državnega zbora (2. odstavek 25. člena ZRacS-1).

4. odstavek 25. člena ZRacS-1 določa, da mora računsko sodišče vsako leto izvesti naslednje revizije:

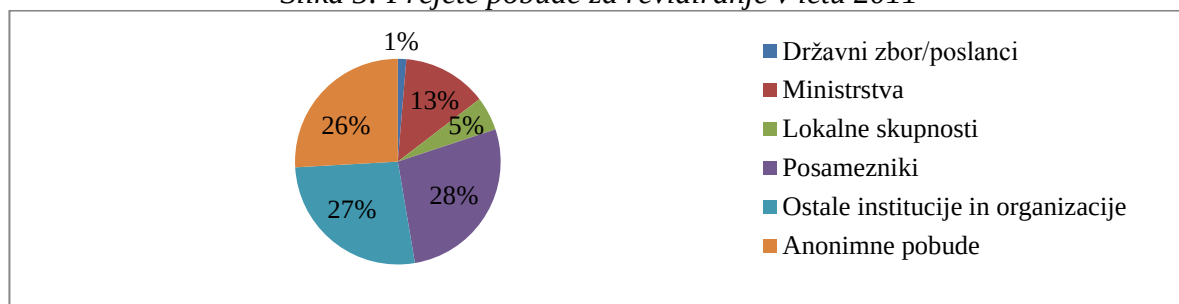
- pravilnost izvršitve državnega proračuna (pravilnost poslovanja države),
- pravilnost poslovanja javnega zavoda za zdravstveno zavarovanje,
- pravilnost poslovanja javnega zavoda za pokojninsko zavarovanje,
- pravilnost poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin,
- poslovanje ustreznega števila izvajalcev gospodarskih javnih služb,
- poslovanje ustreznega števila izvajalcev negospodarskih javnih služb.

Poleg ZRacS-1 so obvezne revizije določene še v Zakonu o političnih strankah (Ur. l. RS, št. 100/2005-UPB1, 103/2007), ki v 24. členu določa, da mora računsko sodišče vsako leto revidirati letna poročila o poslovanju političnih strank. Po Zakonu o volilni in referendumski kampanji (Ur. l. RS, št. 41/2007, 103/2007-ZPolS-D, 105/2008 Odl. US: U-I-295/07-8, 11/2011, 28/2011 Odl. US: U-I-67/09-27, Up-316/09-19) pa je računsko sodišče zavezano tudi k reviziji organizatorjev volilne kampanje.

Z izjemo obveznih revizij računsko sodišče samo izbira, kje bo opravilo revizijo. Pri tem so najpomembnejši kriteriji za izbor višina proračunskih sredstev, čas od zadnje revizije in morebitna dosedanja nerevidiranost, enakomerna geografska in sektorska zastopanost ter aktualna javna polemika o pomembni javnofinančni temi. Kljub temu da med kriteriji za izbor revidiranja (seveda) ni kriterija politične primernosti, se računsko sodišče marsikdaj sooča s tem očitkom. Opozicija je namreč vedno prepričana, da revizorji aktualno oblast premalo nadzirajo, pozicija pa meni, da je nadzora nad njimi še preveč (Šoltes, 2007, str. 49).

Računsko sodišče si je v Strategiji Računskega sodišča RS od leta 2007 do 2013 zadalo strateški cilj učinkovito odzivanje na spremembe v okolju ter na zahteve in interese javnosti (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006c, str. 17). Ob doslednem upoštevanju strategije je računsko sodišče zaradi prilagajanja novim okoliščinam in za zagotavljanje aktualnosti v letu 2011 v letni program dela dodatno uvrstilo 30 revizij. Računsko sodišče je v letu 2011 prejelo 452 pobud za uvedbo revizij, ki z 11 % porasta glede na leto 2010 izkazuje nadaljevanje trenda naraščanja prejetih pobud za revidiranje iz preteklih let. Računsko sodišče je prejelo pobude za uvedbo revizij iz državnega zbora, od vladnih služb, ministrstev in organov v sestavi ministrstev, organov lokalnih skupnosti, posameznikov, različnih pravih oseb, kot so gospodarske družbe, institucije, javna podjetja, zavodi, društva in združenja, ter anonimne pobude. Strukturo prejetih pobud prikazuje Slika 5. Največ pobud za revidiranje (124) so posredovali posamezniki oziroma skupine posameznikov. Najmanj, le 6 pobud, je bilo vloženih iz državnega zbora. Največ pobud se je nanašalo na predloge za revidiranje lokalnih skupnosti in na predloge za revidiranje izvajalcev negospodarskih javnih služb in društev (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2012, str. 14–15).

Slika 5: Prejete pobude za revidiranje v letu 2011

Vir: Računsko sodišče Republike Slovenije, Letno poročilo Računskega sodišča RS 2011, 2012, str. 15.

3 NADZIRANJE POSLOVANJA OBČIN

3.1 Politični nadzor

Politični nadzor je po vsebini zunanji nadzor, ki ga opravlja občinski svet, ki ima za lokalno raven enake pristojnosti kot državni zbor za državno raven. Občinski svet imenuje člane nadzornega odbora, ki v okviru svojih pristojnosti izvajajo funkcijo nadziranja (Šoltes et al., 2010, str. 48).

3.1.1 Občinski svet

Zakon o lokalni samoupravi (Ur. l. RS, št. 94/2007-UPB2, 27/2008 Odl. US: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/2008, 100/2008 Odl. US: U-I-427/06-9, 79/2009, 14/2010 Odl. US: U-I-267/09-19, 51/2010, 84/2010 Odl. US: U-I-176/08-10, v nadaljevanju ZLS) v 29. členu določa občinski svet kot najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine, ki ima naslednje pristojnosti:

- sprejema statut občine;
- sprejema odloke in druge občinske akte;
- sprejema prostorske in druge načrte razvoja občine;
- sprejema občinski proračun in zaključni račun;
- imenuje in razrešuje člane nadzornega odbora ter člane komisij in odborov občinskega sveta;
- nadzoruje delo župana, podžupana in občinske uprave glede izvrševanja odločitev občinskega sveta;
- odloča o pridobitvi in odtujitvi občinskega premoženja, če ni s tem zakonom drugače določeno;
- imenuje in razrešuje člane sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin;
- odloča o drugih zadevah, ki jih določata zakon in statut občine;
- odloča o prenesenih zadevah iz državne pristojnosti na občino z zakonom, če zakon ne določa, da o teh zadevah odloča drug občinski organ.

Občinski svet lahko ustanovi komisije in odbore kot svoja delovna telesa. Člane delovnih teles imenuje izmed članov občinskega sveta, lahko pa tudi izmed drugih občanov, vendar največ polovico članov. Predsednik delovnega telesa mora biti izbran izmed članov občinskega sveta. Članstvo v delovnih telesih vsekakor ne sme biti združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi. Delovna telesa občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja (v skladu s statutom občine in poslovníkom občinskega sveta) obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta ter mu dajejo svoja mnenja in predloge, ki so podlaga za odločanje občinskega sveta (30. in 31. člen ZLS).

3.1.2 Nadzorni odbor

Nadzorni odbor je po 32. členu ZLS najvišji organ nadzora javne porabe v občini, ki ima naslednje pristojnosti:

- opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine;
- nadzoruje namenskost in smotrnost porabe proračunskih sredstev;
- nadzoruje finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev.

Nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine zajema preverjanje razpolaganja finančnega in stvarnega premoženja, ki je v lasti občine. Pri nadzoru namenskosti porabe sredstev mora nadzorni odbor preverjati, ali so bila sredstva porabljená v skladu z namenom

ter ali so bila porabljena v višini, določeni v proračunskih postavkah občinskega proračuna (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 198).

Zakon o lokalni samoupravi v 32. členu določa, da nadzor nadzornega odbora obsega ugotavljanje zakonitosti in pravilnosti poslovanja pristojnih organov, organov in organizacij porabnikov občinskega proračuna in pooblaščenih oseb z občinskimi javnimi sredstvi in občinskim javnim premoženjem ter ocenjevanje učinkovitosti in gospodarnosti porabe občinskih proračunskih sredstev. Delo nadzornega odbora je javno, pri čemer je nadzorni odbor dolžan varovati osebne podatke ter državne, uradne in poslovne skrivnosti. Temeljni akt, ki ga izda, je poročilo o opravljenem nadzoru s priporočili in predlogi, ki vsebuje ugotovitve, ocene in mnenja o preverjenem poslovanju občine. Občinski svet, župan in organi porabnikov občinskih proračunskih sredstev so dolžni obravnavati poročilo nadzornega odbora ter upoštevati njegova priporočila in predloge v skladu s svojimi pristojnostmi. Statut občine določa naloge, postopke in načine dela nadzornega odbora, oblikovanje nadzornega odbora, načela za organizacijo dela, predstavljanje nadzornega odbora, obveznosti in pravice občinskih organov v zvezi z delom, priporočili in predlogi nadzornega odbora ter javnost dela nadzornega odbora. V skladu s statutom občine nadzorni odbor sprejme svoj poslovnik.

Člane nadzornega odbora imenuje občinski svet do dne poteka mandatne dobe njegovih članov. Člani nadzornega odbora opravljajo svoje naloge nepoklicno in strokovno, administrativno pomoč za delo pa jim zagotavljata župan in občinska uprava (člen 32a ZLS). Na podlagi širokih pristojnosti nadzornega odbora obstaja problem strokovne usposobljenosti članov nadzornih odborov. Svoje naloge namreč opravljajo nepoklicno, le za čas mandata, z zakonom ali drugim predpisom pa niso določena potrebna znanja in usposobljenost članov. Zato je nerealno pričakovati, da bi se člani nadzornih odborov razvili v revizorje, ki bi po enakih revizijskih metodah preverjali pravilno in smotrno porabo javnih sredstev. Vloga nadzornega odbora je, da predstavlja najvišji organ nadzora v občini, ki so mu strokovne službe občinske uprave dolžne dajati verodostojne informacije o poslovanju občine in porabi občinskih proračunskih sredstev. Pri razkrivanju in odpravljanju nepravilnosti in nesmotnosti pa mu morajo pomagati notranje revizijske službe (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 199).

Dobro sodelovanje med županom, notranjimi revizijskimi službami in nadzornim odborom je pomembno predvsem v fazah načrtovanja revizij. Župan, ki odobri načrte revizij, lahko upošteva predloge nadzornega odbora za revizijo, ki jih je ta predlagal notranjemu revizorju. Sodelovanje notranje revizijske službe in nadzornega odbora je smiselno, ker gre za nadzorna organa in lahko prihaja do prekrivanj njunih preverjanj. Pristojnosti nadzornega odbora se prepletajo tudi s pristojnostmi revizorjev računskega sodišča, ki opravljajo revizije poslovanja občin. Če nadzorni odbor ugotovi hujšo kršitev predpisov ali nepravilnosti pri poslovanju občine, mora o teh kršitvah poleg pristojnega ministrstva obvestiti tudi računsko sodišče. Prav tako pa nadzorni odbori občin dajejo računskemu sodišču pobude za preverjanje poslovanja občin, ki jih računsko sodišče upošteva in vključi v svoj revizijski program dela (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 200).

3.2 Notranji nadzor

Začetke vzpostavljanja notranjega nadzora javnih financ (v nadaljevanju NNJF) najdemo v Politiki vzpostavitve in razvoja sistema notranjega nadzora javnih financ v Republiki Sloveniji, ki je bila sprejeta leta 2002. V skladu z akcijskim načrtom je vlada takrat vzpostavila celovit pravni okvir za sodoben sistem notranjega nadzora javnih financ, ki je usklajen z mednarodno priznanimi standardi in najboljšo prakso. Pravni okvir sestavljajo zakon o javnih financah, pravilnik o usmeritvah za usklajeno delovanje sistema notranjega nadzora javnih financ, pravilnik za izdajanje potrdil za naziv državni notranji revizor in preizkušeni državni notranji revizor, usmeritve za notranje kontrole in usmeritve za državno notranje revidiranje. Pravni okvir vsebuje zahtevo, da predstojnik proračunskega uporabnika, se pravi župan občine, sistematično vzpostavi ustrezen in učinkovit sistem notranjega nadzora, ki obvezno vsebuje tudi notranje revidiranje. Kot ena izmed največjih ovir pri uveljavljanju sistema NNJF se pojavlja premajhno zavedanje predstojnikov, da je prav sistematično vzpostavljanje in izboljševanje sistema notranjega nadzora njihov pripomoček in zagotovilo, da bodo dosegli splošne in posebne poslovne cilje ter lažje obvladovali tveganja, ki jih pri tem ogrožajo (Štrus, 2008, str. 8).

Zakon o javnih financah (Ur. l. RS, št. 11/2011-UPB4, 110/2011-ZDIU12, v nadaljevanju ZJF) v posebnem poglavju ureja notranji nadzor javnih financ, ki je pomemben element sistema upravljanja z javnofinančnimi izdatki. Učinkovit nadzor nad porabo sredstev javnih financ je v demokratičnih družbah nujno potreben, saj pripomore k zakonitemu, učinkovitemu, gospodarnemu in uspešnemu delu javne uprave (Cvikl & Zemljič, 2005, str. 459).

Notranji nadzor javnih financ je odgovornost vlade in predstavlja neprekinjeno delovanje predstojnikov oziroma poslovnih organov uporabnikov proračunov in vseh drugih javnih uslužbencev z namenom obvladovanja tveganj in zagotavljanja doseganja ciljev poslovanja, z upoštevanjem načel zakonitosti, smotrnosti, preprečevanja goljufij in korupcije. NNJF torej ni omejen zgolj na finančno poslovanje proračunskega uporabnika, temveč vključuje njegovo poslovanje v celoti (Vlada Republike Slovenije, 2011, str. 3).

Notranji nadzor javnih financ obsega sistem finančnega poslovanja, notranjih kontrol, notranjega revidiranja pri neposrednih in posrednih uporabnikih ter stalno preverjanje tega sistema (člen 99a ZJF). Ureditev notranjega nadzora javnih financ v Sloveniji temelji na treh stebrih:

- sistem finančnega poslovanja in kontrol,
- notranja revizija,
- Urad RS za nadzor proračuna.

Občine morajo vsako leto ocenjevati stanje vzpostavljenega notranjega nadzora javnih financ. Od leta 2006 dalje tovrstno oceno podajajo v predpisani izjavi o oceni notranjega nadzora javnih financ, ki je del poročila o doseženih ciljeh in rezultatih. Izjava o oceni notranjega

nadzora je strukturirana po kontrolnem modelu COSO, v skladu s katerim župani v izjavi ocenijo ustreznost vzpostavljenega sistema notranjega nadzora javnih financ po sestavinah notranjih kontrol (kontrolno okolje, cilji, tveganja, sistem informiranja in komuniciranja, sistem nadziranja). Pri pripravi izjave se kot podlaga uporabljajo samoocenitveni vprašalnik in navodila za izpolnjevanje vprašalnika. Poleg tega se upoštevajo tudi revizijska poročila izvajalcev notranjega revidiranja in poročila zunanjih nadzornikov (Štefe, 2009, str. 8–9).

V praksi se kaže, da določene ravni nadzora niso vzpostavljene in ne delujejo tako, kot bi morale. Štefe (2009, str. 10) meni, da je razlog za takšno stanje preveč občin. Nekatere občine zaradi svoje majhnosti nimajo dovolj finančnih in kadrovskih virov ter znanja, da bi vzpostavile učinkovit sistem NNJF. Prav tako pa zaradi prevelikega števila občin državni organi, pristojni za izvajanje nadzora nad porabo javnih sredstev, ne zmorejo zagotavljati rednega nadzora v vseh občinah.

Za učinkovit notranji nadzor javnih financ je odgovoren župan občine, zato je treba okrepiti njegovo zavedanje o koristnosti vzpostavljenega sistema NNJF, ki bo omogočil doseči cilje občine. Županov odnos do NNJF se kaže tudi pri vseh drugih zaposlenih v občini. Pomembno vlogo pri vzpostavitvi ustreznega NNJF imajo tudi notranji revizorji, saj s preverjanjem kontrolnega sistema in svetovanjem vodstvu pripomorejo k izboljšanju sistema v občini. Prav tako pa tudi računsko sodišče opozarja občine na ugotovljene napake pri pripravi izjave o oceni notranjega nadzora javnih financ in priporoča izboljšave (Štefe, 2009, str. 13).

3.2.1 Sistem finančnega poslovođenja in kontrol

Za vzpostavitev in delovanje ustreznega sistema finančnega poslovođenja in kontrol v občini je odgovoren župan občine. Finančno poslovođenje obsega vzpostavitev in izvajanje načrtovanja in izvrševanja občinskega proračuna in finančnih načrtov, računovodenja in poročanja z namenom doseči zastavljene cilje ter zagotoviti, da bodo sredstva zavarovana pred izgubo, oškodovanji in prevarami. Notranje kontrole obsegajo sistem postopkov in metod, katerih cilj je zagotoviti spoštovanje načel zakonitosti, preglednosti, učinkovitosti, uspešnosti in gospodarnosti (1. in 2. odstavek 100. člena ZJF).

Turk (2007, str. 226) opredeli kontroliranje kot pretežno preprečevalno, na strokovnem ugotavljanju dejstev zasnovano vzporedno nadziranje, ki ga opravljajo v nadzirano delovanje organizacijsko vključene in po načelu stalnosti delujoče osebe. Notranje kontrole se oblikujejo tako, da dajejo sprejemljivo zagotovilo, da bodo doseženi splošni nameni organizacije. Uspešna ureditev notranjih kontrol zmanjšuje možnosti, da nameni občine ne bi bili doseženi, vendar kljub temu obstaja tveganje, da so notranje kontrole slabo urejene. Pri oblikovanju notranjih kontrol je treba preučiti koristi kontrol v primerjavi z njihovimi stroški (Smernice za standarde notranjega kontroliranja za javni sektor, 2005, str. 12).

Temeljna načela notranjih kontrol iz Usmeritev za notranje kontrole (Urad RS za nadzor proračuna, 2004, str. 2) so naslednja:

- sistem notranjih kontrol lahko daje samo sprejemljivo, ne pa tudi absolutno zagotovilo;
- predstojnik oz. poslovodni organ proračunskega uporabnika je odgovoren za vzpostavitev in vzdrževanje ustreznega sistema notranjih kontrol;
- notranja kontrola je pomemben element poslovanja, vendar ne edini;
- notranja kontrola mora biti smotrna, upoštevati mora ocene tveganja in zagotavljati dodano vrednost;
- notranje kontrole so učinkovite, če se dosledno uporabljajo;
- notranje kontrole je treba obravnavati kot celoto in ne vsako posebej;
- potrebe po notranjih kontrolah in njihova uporaba se lahko od enega do drugega proračunskega uporabnika ali znotraj njega razlikujejo;
- za uspešnost notranjih kontrol je bistven odnos vodstva;
- notranja revizija ni nadomestilo za notranjo kontrolo in ne razbremenjuje vodstva odgovornosti.

Notranje kontrole se v javnem sektorju običajno ocenjujejo s pomočjo meril INTOSAI, ki podobno kot model obvladovanja tveganj oz. model COSO (angl. *The Committee of Sponsoring Organisations of the Treadway Commission*), ki se uporablja v zasebnem sektorju, vsebujejo pet glavnih sestavin sistema notranjih kontrol, in sicer kontrolno okolje, analizo tveganj, kontrolne aktivnosti, informiranje in nadzor nad delovanjem sistema. Kontrolno okolje predstavlja politiko zaposlovanja, izobraževanja, napredovanja, nagrajevanja, izvajanja letnih razgovorov in disciplinskih ukrepov. Vodstvo s svojim ravnanjem in odnosom do notranjih kontrol ter z odnosom do notranjega revidiranja postavlja merila za ostale. Vsak zaposleni mora biti sproti seznanjen s splošnimi cilji občine in organizacijskih enot ter s svojimi neposrednimi nalogami, s katerimi bo prispeval k doseganju ciljev. Analiza tveganj je proces opredeljevanja in ocenjevanja tveganj, ki ogrožajo doseganje ciljev. Pogoji za dobro vzpostavitev registra tveganj je, da so cilji podrobno opredeljeni, merljivi po vnaprej določenih merilih, uresničljivi in časovno opredeljeni. Treba je opredeliti tveganja, določiti sprejemljivo stopnjo tveganja, oceniti verjetnost tveganja in njegove posledice, sprejeti ustrezne ukrepe in zagotoviti nadzor nad ustreznostjo in uspešnostjo ukrepov. Kontrolne aktivnosti so ukrepi, ki jih vodstvo sprejme za obvladovanje opredeljenih tveganj in morajo biti smotrne in usmerjene k doseganju kontrolnih ciljev. Zanesljivo informiranje je potrebno za delovanje sistema notranjega nadzora in je podlaga, da vodstvo lahko sprejema odločitve in jih uveljavlja, zato morajo biti informacije celovite, zanesljive, pravočasne in dostopne. Nadziranje in ocenjevanje notranjih kontrol zagotavlja, da so notranje kontrole ustrezne, da delujejo in da se stalno prilagajajo novim okoliščinam. Nadzor je del vodenja in mora biti sprotna ter redna aktivnost vodstva občine (Štrus, 2008, str. 10–13).

Poglavitne pomanjkljivosti in slabosti, ki jih na področju vzpostavitve in delovanja notranjih kontrol ugotavljajo tako zunanji kot notranji revizorji, so naslednje: pomanjkljiv opis delovnih postopkov; nejasno opredeljene pristojnosti, odgovornosti in pooblastila zaposlenih; cilji niso opredeljeni; register tveganj se ne posodablja; ni določena sprejemljiva raven tveganj; notranje kontrole se ne izvajajo tako, kot so postavljene; informacije so pomanjkljive in

nepravočasne; vodstvo ni zainteresirano za kvaliteto notranjih kontrol in s tem za doseganje ciljev (Suhadolnik, 2011, str. 123).

3.2.2 Notranja revizija

Notranja revizija je vzpostavljena z namenom, da bi zagotovila neodvisno preverjanje sistemov finančnega poslovanja in kontrol ter svetovala poslovodstvu, kako izboljšati njihovo učinkovitost. Notranjo revizijo izvajajo notranji revizorji, ki morajo imeti naziv državni notranji revizor ali preizkušeni državni notranji revizor. Svoje delo opravljajo v skladu z usmeritvami za državno notranje revidiranje, standardi notranjega revidiranja in kodeksom poklicne etike notranjega revizorja. Notranji revizor mora biti pri svojem delu samostojen in neodvisen, ne sme opravljati nobenih drugih operativnih nalog ter ne sme opravljati revizije v postopkih, v katerih je poprej sodeloval (100. člen ZJF).

Pomembna je funkcionalna neodvisnost notranje revizije, ki pomeni, da je notranja revizija neodvisna od dejavnosti, ki jih revidira, da je podrejena neposredno županu ter da se lahko samostojno, brez njegovega vpliva odloča o področjih revizij. Funkcionalna neodvisnost mora biti zagotovljena z zakonom (Lah, 2005, str. 12).

Pravilnik o usmeritvah za usklajeno delovanje sistema notranjega nadzora javnih financ (Ur. l. RS, št. 72/2002, v nadaljevanju Pravilnik o usmeritvah) v 9. členu opredeli notranjo revizijo kot sestavni del notranjega nadzora, s katerim vodstvo iz neodvisnega vira dobi zagotovilo, da notranje kontrole izpolnjujejo cilje notranjega kontroliranja in da se tveganja obvladujejo na še sprejemljivi ravni.

Cilji notranjega revidiranja so na podlagi ocene tveganj, ki lahko vplivajo na doseganje ciljev organizacije, pripraviti ustrezen načrt notranjega revidiranja, opredeliti in ovrednotiti vodstvene in kontrolne mehanizme, namenjene doseganju ciljev organizacije z vidika njihove smotrnosti, obveščati vodstvo o svojih ugotovitvah in dajati priporočila (Služba za nadzor proračuna, 2003, str. 2). Notranji revizor mora dajati poslovodstvu prave, nepristranske informacije o poslovanju, zato se mora med poslovodstvom in notranjim revizorjem razviti odnos zaupanja in sodelovanja, saj to pomembno vpliva na dobro delovanje notranjih revizijskih služb (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 207).

Vodja notranje revizijske službe mora zagotoviti kakovost notranjega revidiranja, zato se pričakuje, da ima ustrezna znanja in izkušnje. Pripraviti mora dolgoročni in kratkoročni načrt revidiranja, prav tako mora jasno opredeliti postopke in metode dela notranjega revidiranja. Postopki se nanašajo predvsem na načrtovanje revizije, preizkušanje, preiskovanje in vrednotenje podatkov in informacij, sporočanje rezultatov in dajanje priporočil za izboljšanje poslovanja ter spremljanje učinkov priporočil in poslovanja revidiranja v prihodnje (Cvikl & Zemljič, 2005, str. 466–467).

Proračunski uporabniki, katerih letni proračun presega 2.086.000 evrov, so dolžni zagotoviti notranjo revizijo svojega poslovanja vsako leto. Vsi drugi proračunski uporabniki so dolžni zagotoviti notranjo revizijo svojega poslovanja najmanj enkrat v obdobju vsakih treh let (10. člen Pravilnika o usmeritvah). Če župan v občini ne zagotovi notranje revizije, mora plačati denarno kazen. Z denarno kaznijo od 417,29 do 2.086,45 evra se kaznuje odgovorna oseba neposrednega uporabnika državnega oziroma občinskega proračuna, če ne organizira finančnega nadzora (6. točka 108. člena ZJF).

Notranja revizija se lahko opravlja v naslednjih oblikah (10., 11. in 12. člen Pravilnika o usmeritvah):

- lastna notranja revizijska služba,
- skupna notranja revizijska služba,
- zunanji izvajalci notranjega revidiranja.

Lastna notranja revizijska služba mora biti organizacijsko samostojna in neodvisna ter podrejena neposredno poslovodstvu, saj le ustrezno vzpostavljena organizacija vpliva na samostojno in neodvisno delo notranjih revizorjev (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 205). Možne prednosti lastne notranje revizijske službe so lahko večja stopnja zaupanja, razpoložljivost za svetovanje, zagotavljanje kvalitete dela, boljše poznavanje okolja, ciljev in tveganj. Možne pomanjkljivosti so predvsem manjše znanje in izkušnje notranjega revizorja, težje se zagotovi samostojnost in neodvisnost, pri manjšem proračunskem uporabniku je strošek večji od pričakovanih koristi (Vlada Republike Slovenije, 2011, str. 6).

Pravilnik o usmeritvah v 11. členu dopušča, da lahko več proračunskih uporabnikov organizira skupno notranjo revizijsko službo, ki izvaja notranje revidiranje za več proračunskih uporabnikov v skladu z načrtom in programom dela. Skupna notranja revizijska služba je smiselna tako za majhne kot velike proračunske uporabnike. Majhnim proračunskim uporabnikom pomeni manjši strošek dela, medtem ko velikim proračunskim uporabnikom ponuja večji tim notranjih revizorjev za lažje izvajanje nalog. Možna pomanjkljivost pa je težje usklajevanje potreb posameznih proračunskih uporabnikov z zmogljivostmi notranje revizijske službe (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 207).

Proračunski uporabniki lahko za izvajanje notranjih revizijskih storitev najamejo zunanje izvajalce, vendar samo pod pogojem, da imajo ti znanje, veščine in sposobnosti, potrebne za izvajanje revidiranja, imajo primerne nazive, so vpisani v register, imajo strokovne izkušnje pri podobnih delih ter upoštevajo predpise s področja državnega notranjega revidiranja (12. člen Pravilnika o usmeritvah). Zunanji izvajalci notranjega revidiranja so izbrani na podlagi javnega naročanja, kjer je merilo za izbiro najugodnejšega ponudnika pogosto le cena revizije. Menim, da to ni dobro, saj je nižja cena revidiranja pogosto povezana tudi z njegovo slabšo kvaliteto. Občine se odločajo za zunanje izvajalce predvsem zaradi ugodnega razmerja med pričakovanimi koristmi in stroški, lažjega zagotavljanja samostojnosti in neodvisnosti ter razpoložljivosti širšega znanja in izkušenj (Vlada Republike Slovenije, 2011, str. 7).

V letu 2010 je več kot polovica občin (54 % oz. 114 občin) zagotovila notranje revidiranje z zunanjim izvajalcem, 8 % občin z lastno notranjo revizijsko službo in 22 % občin s skupno notranjo revizijsko službo. 16 % oziroma 33 občin v letu 2010 ni zagotovilo notranjega revidiranja zaradi zakonske obveznosti notranjega revidiranja na vsaka tri leta, zaradi pomanjkanja finančnih sredstev oziroma ker je bilo v teku organiziranje skupne notranje revizijske službe ali postopek izbire zunanjega izvajalca (Urad RS za nadzor proračuna, 2011, str. 17).

3.2.3 Urad RS za nadzor proračuna

Urad za nadzor proračuna je centralni organ, ki je pristojen za razvoj, usmerjanje, koordinacijo in harmonizacijo sistema notranjega nadzora javnih financ. Skrbi predvsem za enotno uporabo metod in tehnik državnega notranjega revidiranja, usklajuje in koordinira notranjo revizijo in sisteme notranjih kontrol, spremlja izvajanje usmeritev, pregleduje notranje akte, ki se nanašajo na notranjo revizijo, usklajuje delo notranjih revizijskih služb, pripravlja predloge zakonov oziroma njihovih sprememb in dopolnitev, ki se nanašajo na notranji nadzor, pripravlja redna letna poročila, po potrebi tudi izredna poročila za finančnega ministra in vlado (101. člen ZJF).

V skladu s kadrovskimi zmogljivostmi s sprejetim letnim načrtom lahko izvaja tudi notranje revidiranje za proračunske uporabnike (13. člen Pravilnika o usmeritvah). Prav tako usklajuje oziroma izvaja notranje revidiranje pri proračunskih uporabnikih za projekte, ki jih sofinancira Evropska unija v skladu z mednarodnimi sporazumi (7. odstavek 101. člena ZJF).

V okviru Urada za nadzor proračuna je organizirana inšpekcija v oddelku za inšpekcijski nadzor. Po Turku (2007, str. 147) je inšpiciranje definirano kot pretežno popravljalno, na strokovnem ugotavljanju dejstev zasnovano poznejše nadziranje, ki ga opravljajo ne vključeni in tamkaj nedelujoči organi. Naloge inšpekcijskega nadzora opravljajo proračunski inšpektorji, ki imajo status javnih uslužbencev s posebnimi pooblastili na Uradu RS za nadzor proračuna ter preverjajo pravilnost porabe državnih in občinskih proračunskih sredstev. Proračunski inšpektor samostojno opravlja naloge inšpekcijskega nadzora, ki mu je dodeljen, izdaja zapisnike, odločbe in sklepe v upravnem postopku in odreja druge ukrepe, za katere je pooblaščen (102. člen ZJF). Proračunski inšpektor obravnava tudi prijave, pritožbe, sporočila in druge vloge v zadevah, za katere je pristojen, in vlagatelje obvešča o svojih ukrepih. Proračunski inšpektorji lahko namreč samostojno odločajo, katere preglede bodo izvedli, in jim ni treba obvezno pričeti postopka na podlagi katere koli prijave (Cvikl & Zemljič, 2005, str. 477). Stranka v inšpekcijskem postopku je lahko neposredni ali posredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna za sredstva, prejeta iz državnega proračuna (103. člen ZJF). Vendar je tu mišljeno, da so občine in vsi ostali posredni uporabniki nadzirani samo v delu, ki se nanaša na denarna sredstva, ki so jih ti pridobili iz državnega proračuna, ne glede na namen, za katerega so bila dana. Torej proračunski inšpektorji nadzirajo porabo le tistih občinskih proračunskih sredstev, ki jih je občina dobila od države (Cvikl & Zemljič, 2005, str. 478).

3.3 Zunanji nadzor

Zunanji nadzor nad poslovanjem občine je nujen, saj občine financirajo pomembna področja, ki vplivajo na kakovost življenja njihovih prebivalcev, zato imajo ti pravico vedeti, kako, zakaj ter kako učinkovito so bila porabljena občinska proračunska sredstva. Zunanji nadzor občin opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije ter Evropska komisija in Evropsko računsko sodišče, če občina izvaja projekte, ki so sofinancirani s sredstvi Evropske unije.

3.3.1 Računsko sodišče Republike Slovenije

Za revidiranje lokalnih skupnosti je zadolžen revizijski oddelek B2, ki ga vodi vrhovna državna revizorka mag. Mojca Planinšek (Delovna področja Računskega sodišča RS, 2012). Oddelek B2 je zadolžen za izvajanje revizij pravilnosti poslovanja in revizij računovodskih izkazov občin in lokalne samouprave. Izbira občin, ki bodo revidirane, temelji na pomembnosti in oceni tveganj.

Med obvezne revizije Računskega sodišča RS se uvršča revidiranje pravilnosti poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin (4. odstavek 25. člena ZRacS-1). Ker v predpisih ni pojasnjeno, katero število mestnih in drugih občin se šteje za ustrezno, je ta presoja prepuščena računskemu sodišču. Predsednik računskega sodišča določi število ter identiteto mestnih in drugih občin v vsakoletnem programu za izvrševanje revizijskih pristojnosti (9. člen PoRacS).

V revizijah pravilnosti poslovanja revizorji preverjajo, ali občina posluje v skladu z ustavo, zakoni, občinskimi in drugimi predpisi ter v skladu z usmeritvami, kot so standardi, finančni načrti in etična pravila, ki veljajo za občino oziroma za njene zaposlene (Korpič Horvat, 2006, str. 35). Revizije pravilnosti izvršitve občinskih proračunov so najpomembnejše revizije pravilnosti poslovanja v občinah. Revizija smotrnosti poslovanja občine se nanaša na presojo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti poslovanja ter rabe sredstev, kjer se preverja predvsem to, ali je občina gospodarno porabila občinska proračunska sredstva, ali so občani za svoj denar dobili ustrezno kvaliteto storitev ter ali bi bilo mogoče z manjšimi finančnimi in drugimi vložki doseči boljše rezultate. Pri reviziji akta o preteklem in/ali načrtovanem poslovanju občine se preverjajo predvsem računovodski izkazi, poročila o doseženih ciljih in rezultatih, finančni načrti, odzivna poročila, obrazložitev zaključnih računov in drugo. Najpomembnejši akt o preteklem poslovanju občine je zaključni račun občine, najpomembnejši akt o načrtovanem poslovanju pa proračun občine o porabi oziroma izdatkih za prihodnje proračunsko obdobje (Štefe, 2010, str. 9–10).

Revizijski oddelek B2 izvaja tudi prečne revizije, ki se nanašajo na več občin hkrati, kar omogoča, da na podlagi primerjav poročila o kvaliteti storitev, ki jih zagotavljajo občine. Ključna področja dela so poleg izvajanja revizij pravilnosti poslovanja in revizij računovodskih izkazov občin tudi nadzor nad upravljanjem z javnim dolgom občin,

ocenjevanje notranjih kontrol pri revidirancih in revidiranje smotrnosti javno-zasebnega partnerstva (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006c, str. 25).

V skladu s strategijo Računskega sodišča RS od leta 2007 do 2013 želi računsko sodišče svetovalno vlogo stopnjevati tako, da z ugotovitvami revizij računskega sodišča seznanijo čim več občin. Idealna priložnost za to so regijski posveti s predstavniki lokalnih skupnosti (župani občin, direktorji občinskih uprav, pristojni za področje financ), ki jih računsko sodišče organizira od leta 2007. Namen posvetov je seznaniti občine z delom računskega sodišča, jim predstaviti vsebino revizij pravilnosti poslovanja občin, seznaniti občine z ugotovljenimi nepravilnostmi, omogočiti občinam, da računsko sodišče opozorijo na težave, s katerimi se srečujejo, opozoriti na morebitne pomanjkljivosti itd. Vsebina regijskih posvetov je pomemben smerokaz pri snovanju revizijskega programa glede na izpostavljeno problematiko (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2009, str. 6).

V letu 2010 je računsko sodišče začelo tudi s prakso pridobivanja osnovnih informacij o delu poslovanja vseh občin v posameznem letu, kar je pomemben vir za prepoznavanje tveganj pri poslovanju občin. Računsko sodišče je vsem občinam poslalo vprašalnike, ki so zajemali vprašanja z različnih področij, ki po oceni računskega sodišča vsebujejo tveganja za nastanek nepravilnosti, ali tista področja, kjer so med občinami največje razlike, to pa so zadolževanje, javno-zasebno partnerstvo, stavbna pravica, ustanavljanje pravnih oseb ter področje plač javnih uslužbencev (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2011b, str. 55).

Štefe (2010, str. 14–15) ugotavlja, da Računsko sodišče RS ne zmora zagotavljati nadzora nad porabo javnih sredstev v vseh občinah, saj mu od leta 1995 do konca leta 2008 še ni uspelo revidirati približno 41% občin. Računsko sodišče je revidiralo že vse mestne občine, pri katerih je bilo revidiranje najpogostejše. Najslabše pa je zagotovljeno revidiranje malih občin, saj kar približno 64 % malih občin računsko sodišče do konca leta 2008 še ni nikoli revidiralo. Male občine so tvegano področje, saj je poleg pomanjkljivega zunanjega nadzora tudi notranji nadzor nad javnimi financami najslabše razvit. Štefe meni, da naj bi bili razlogi za pomanjkljiv nadzor nad občinami preveč občin, velik obseg pristojnosti in omejeni kadrovski viri računskega sodišča, zaradi česar ne morejo zadostiti vsem potrebam po revidiranju.

3.3.2 Zunanji nadzor organov Evropske unije

Občine, ki razpolagajo s sredstvi Evropske unije, so dolžne upoštevati posebne pogoje za finančno poslovanje, notranje kontrole in notranjo revizijo v skladu s sprejetimi memorandumi o financiranju pred vstopom v Evropsko unijo ali evropsko zakonodajo po vstopu vanjo (8. člen Pravilnika o usmeritvah). Zato morajo občine po Uredbi o izvajanju postopkov pri porabi sredstev evropske kohezijske politike v Republiki Sloveniji v programskem obdobju 2007–2013 (Ur. l. RS, št. 17/2009, v nadaljevanju Uredba) poleg skrbne izvedbe projektov, od spremljanja izvajanja pogodbe z izvajalcem, zagotavljanja pravilnosti izvajanja projekta, do obveščanja organa upravljanja oziroma posredniškega telesa o izvajanju projekta, zagotoviti vodenje ločenega knjigovodskega sistema ali ustrezne

knjigovodske evidence za vse transakcije v zvezi s projektom, vzdrževati revizijsko sled ter omogočiti delovanje revizorjev, nadzornih in tehničnih misij organov Evropske unije.

Revizijski organ za nadzor nad porabo sredstev Evropske unije v Republiki Sloveniji je Urad RS za nadzor proračuna (4. člen Uredbe). Njegove naloge so podrobneje določene v uredbah iz leta 2006 (Uredba 1083/2006/ES; Uredba 1828/2006/ES) ter se nanašajo predvsem na (1. odstavek 9. člena Uredbe):

- zagotavljanje izvedb revizij, s katerimi se preveri učinkovitost sistema upravljanja in nadzora ter izdaja mnenja;
- zagotavljanje, da se revizije projektov izvajajo na podlagi ustreznega vzorca;
- priprava in posredovanje revizijske strategije ter letnega poročila o nadzoru Evropski komisiji;
- sporočanje informacij o vseh pomembnih ugotovitvah;
- priprava in posredovanje zaključne izjave oziroma izjave o delni zaključitvi;
- omogočanje delovanja revizorjev, nadzornih in tehničnih misij organov Evropske unije in Republike Slovenije.

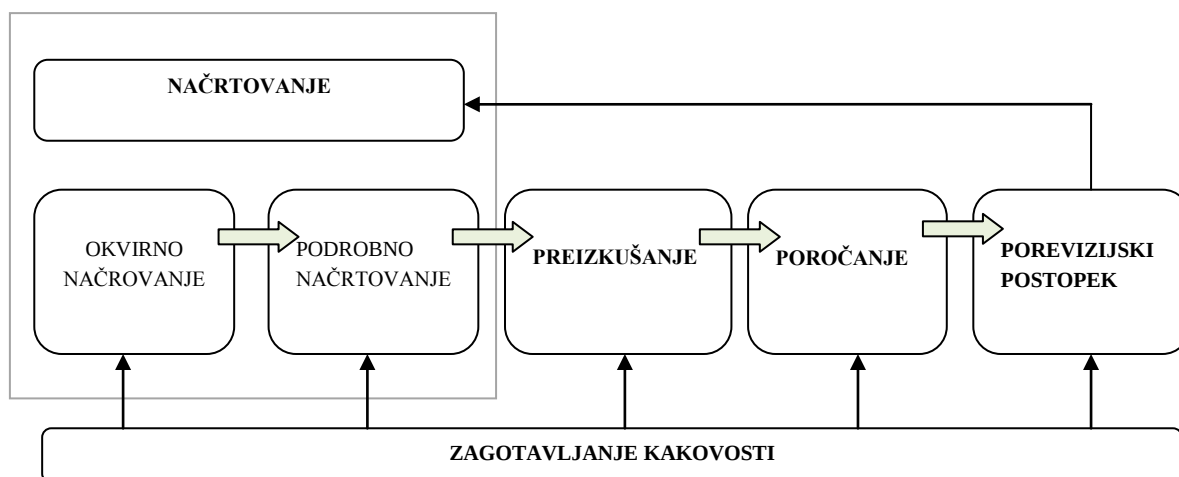
Pri izvajanju nalog Urad RS za nadzor proračuna sodeluje z notranjimi revizijskimi službami občin, ki sodelujejo pri izvajanju kohezijske politike. Te morajo upoštevati njegove predloge pri načrtovanju revizij in ga sproti obveščati o letnih načrtih in opravljenih revizijah v zvezi s porabo sredstev kohezijske politike (3. odstavek 9. člena Uredbe).

Poleg Urada RS za nadzor proračuna nadzor nad porabo sredstev Evropske unije izvajajo tudi kontrolorji Evropske komisije in revizorji Evropskega računskega sodišča, ki so pri svojem delu popolnoma neodvisni in samostojno odločajo, kateri projekti bodo predmet nadzora. Vendar po podatkih Urada RS za nadzor proračuna do sedaj še niso izvajali nadzora nad porabo sredstev Evropske unije v Republiki Sloveniji za programsko obdobje 2007–2013 (Adlešič, 2010, str. 15).

4 REVIZIJSKI PROCES REVIDIRANJA POSLOVANJA UPORABNIKOV JAVNIH SREDSTEV

Revizijski proces revidiranja poslovanja uporabnikov javnih sredstev je sestavljen iz štirih faz: načrtovanje, preizkušanje, poročanje in porevizijski postopek, ki si sledijo zaporedno, medtem ko mora biti zagotavljanje kakovosti prisotno v vseh fazah. Povezanost faz v revizijskem procesu prikazuje Slika 6.

Slika 6: Revizijski proces revidiranja poslovanja uporabnikov javnih sredstev

Vir: Z. Mladenovič & Z. Vidovič, *Revidiranje poslovanja uporabnikov javnih financ*, 2009, str. 14.

Postopki za zagotavljanje kakovosti morajo biti vgrajeni v vse faze revizijskega procesa in morajo dajati razumna zagotovila, da računsko sodišče pri svojem delu dosega cilje in kriterije kakovosti. Pri zagotavljanju kakovosti je pomembno, da so vloge in odgovornosti posameznikov, revizorjev in vodstva jasno določene. Vsi, ki so vključeni v aktivnosti revizijskega procesa, so dolžni skrbeti za kakovost in upoštevati kriterije kakovosti, ki jih je določilo računsko sodišče (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 326).

Namestnik predsednika je soodgovoren za zagotavljanje kakovosti pri revizijah, za katere mu je predsednik računskega sodišča v letnem programu dela določil pristojnost za nadzor nad izvajanjem revizij. Vrhovni državni revizor mora zagotavljati, da bo delo v oddelku opravljeno strokovno, pravočasno in kakovostno. Vrhovni državni revizor za vsako revizijo določi vodjo, ki je odgovoren za delo revizijske skupine in pravilnost izvedbe revizijske naloge. Vodja skupine je odgovoren za kakovostno vodenje dela v skupini in strokovno izvedbo revizijske naloge vseh članov skupine. Člani revizijske skupine pa morajo zagotoviti, da so izvedba, evidentiranje in dokumentiranje naloge opravljeni strokovno in v skladu s kriteriji zagotavljanja kakovosti (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 326–332).

4.1 Načrtovanje

Načrtovanje je v zakonu o računskem sodišču (1. točka 2. odstavek 12. člena ZRacS-1) opredeljeno kot program dela, ki ga določi predsednik računskega sodišča. Računsko sodišče načrtuje svoje delo, da bi opredelilo cilje svojega delovanja in zagotavljalo izvrševanje revizijske pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, standardi revidiranja in načeli smotrnosti poslovanja. Načrtovanje je prvi del revizijskega procesa in zajema okvirno ter podrobno načrtovanje (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 7).

4.1.1 Okvirno načrtovanje

Okvirno načrtovanje je podlaga za določitev programa za izvrševanje revizijske pristojnosti. Poslovnik RS v 9. členu zavezuje predsednika računskega sodišča, da pred iztekom tekočega koledarskega leta določi program za izvrševanje revizijske pristojnosti računskega sodišča v naslednjem koledarskem letu, ki se lahko med letom spreminja ali dopolnjuje. Vsak vrhovni revizor mu mora pred tem podati več predlogov za uvedbo revizij na revizijskem področju, na katerem deluje. Najpomembnejši kriteriji, ki naj bi se upoštevali pri uvedbi revizij, so znesek sredstev, s katerimi razpolaga uporabnik javnih sredstev, analiza tveganj glede na zakonitost in smotrnost poslovanja uporabnika javnih sredstev, uporabnost ugotovitev revizije za nadaljnje delo javne uprave, dodana vrednost, ki naj bi jo imela opravljena revizija za izboljšanje poslovanja javnega sektorja, ter izvedljivost revizije glede na časovne in kadrovske omejitve. Predvsem pa se želi računsko sodišče čim bolj odzvati na aktualne in utemeljene primere domnevnih nepravilnosti pri poslovanju uporabnikov javnih sredstev, zato pri tem upošteva tudi pobude najširše zainteresirane javnosti (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 9).

Namestnika predsednika morata podati svoje mnenje o predlogih za uvedbo revizij, lahko pa dodata tudi svoje predloge. Izmed vseh podanih predlogov za uvedbo revizij predsednik računskega sodišča izbere predloge, ki jih poleg obveznih revizij uvrsti v letni program dela za izvrševanje revizijske pristojnosti računskega sodišča, ki mora biti po 1. in 2. odstavku PoRacS do izteka koledarskega leta zaupen. Predsednik o svoji izbiri predlogov obvesti namestnika ter vrhovne državne revizorje, ki morajo za vsak izbran predlog iz svoje pristojnosti pripraviti okvirni načrt. Pri izdelavi okvirnih načrtov revizije morajo upoštevati razpoložljiv revizijski čas, roke za izvedbo revizije ter predračun revizije (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 11–13).

4.1.2 Podrobno načrtovanje

Namen podrobnega načrtovanja je določiti revizijske postopke, s katerimi si revizorji pridobijo zadostne, ustrezne in zanesljive revizijske dokaze za oblikovanje mnenja o segmentu revizije. Podlago za oblikovanje podrobnega načrta predstavljajo strateški načrt računskega sodišča, okvirni načrt revizije ter ugotovitve iz morebitne predrevizijske poizvedbe (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 14).

Že v fazi načrtovanja so pomembne ocena delovanja notranjih kontrol revidiranja in ocena tveganja ter določitev praga pomembnosti od osnove predmeta revidiranja. Učinkovite ter uspešne notranje kontrole namreč zmanjšujejo tveganja pri poslovanju, zato vplivajo na obseg preizkušanja podatkov (Taylor & Glezen, 2007, str. 235).

Postopki, ki se izvajajo v fazi podrobnega načrtovanja, so (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 15–48):

- **spoznavanje poslovanja revidiranja** (zbiranje informacij o notranjih dejavnikih, ki vplivajo na poslovanje revidiranja; o zunanjih dejavnikih, kot sta sektor in okolje, v katerem revidiranec posluje; o procesih, ki jih vodstvo uporablja za nadziranje delovanja revidiranja, in računovodskih procesih);
- **spoznavanje kontrolnega okolja** (privrženost vodstva zanesljivemu finančnemu poročanju in skladnosti poslovanja s predpisi, načrtovanju in vzdrževanju zanesljivega računovodskega procesa in sistema notranjih kontrol, sposobnost vodstva, da obvladuje poslovanje revidiranja, vpliv nadzornih organov);
- **spoznavanje računovodskega procesa** (povečati razumevanje poslovanja revidiranja, razumeti tokove poslovnih dogodkov, razumeti kontrolne postopke, prepoznati posebna tveganja, izostriti poznavanje poslovanja revidiranja);
- **izvedba predhodnih analitičnih postopkov** (pridobiti računovodske in neračunovodske informacije, primerjati pridobljene informacije ter jih analizirati);
- **določitev pomembnosti** (pomembnost po vrednosti, naravi in kontekstu – znesek pomembnosti je najvišji še dovoljeni obseg napak ali nepravilnosti, ki morda obstajajo, določi se kot zmnožek osnove stopnje (funkcija revidiranja) ter stopnje pomembnosti (funkcija revizijskega tveganja)).

Revizijsko tveganje (angl. *audit risk*) je tveganje, da bo revizor izrazil neprimerno mnenje o računovodskih izkazih, ki so pomembno nepravilni ali vsebujejo pomembne napačne navedbe, oziroma neprimerno mnenje o poslovanju revidiranja, ki je v pomembnem neskladju s predpisi (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 480). Evropske smernice za izvajanje mednarodnih revizijskih standardov INTOSAI (1999, str. 26) določajo, da je revizijsko tveganje sestavljeno iz treh vrst tveganj, in sicer:

- **tveganje pri delovanju** – vgrajeno tveganje, da obstaja pomembna nepravilnost ali napačna navedba;
- **tveganje pri kontroliranju** – tveganje, da notranje kontrole v revidirani enoti ne bodo preprečile ali odkrile pomembne nepravilnosti ali napačne navedbe;
- **tveganje pri odkrivanju** – tveganje, da revizor ne bo odkril pomembne nepravilnosti ali napačne navedbe, ki je niso popravile notranje kontrole.

Pomembnost je revizijski pojem, ki označuje kakovost in količino informacij – revizijskih razkritij, ki lahko vplivata na uporabnika revizijskega poročila pri njegovi presoji pravilnosti oziroma smotrnosti poslovanja revidiranja. Napaka, nepravilnost ali nesmotnost, ki je še sprejemljiva za revizorja, se imenuje prag pomembnosti. Pomembnost ima količinske (pomembnost po znesku) in kakovostne vidike (pomembnost po naravi in kontekstu). Čeprav so nekatere nepravilnosti količinsko nepomembne, lahko na podlagi kakovostnih vidikov pomembno vplivajo na pravilnost poslovanja. Pomembnost po vrednosti se določi tako, da se določi stopnjo pomembnosti, ki se izrazi v odstotku od vrednosti predmeta revidiranja. Računsko sodišče v večini primerov določa stopnjo pomembnosti v obsegu od 0,5 do 2 % od izbrane osnove. Po naravi so pomembna tista razkritja, katerih narava je takšna, da je treba opozoriti na nepravilnost oziroma nesmotnost. Po kontekstu pa se pomembnost razkritja presoja glede na to, v kakšni zvezi se pojavlja (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b,

str. 44–46). Pomembnost vpliva na obseg preizkušanja. Čim višji je prag pomembnosti, tem manjši je obseg revizijskega preizkušanja (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 224).

Na splošno velja, da je pri revizijah računovodskih izkazov ali pravilnosti poslovanja revidirancev javnega sektorja pomembnost nižja od pomembnosti, ki se določa v zasebnem sektorju. Takšen pristop je primeren predvsem zaradi povečane potrebe po spodbujanju odgovornosti revidirancev javnega sektorja, zaradi občutljivosti pri ravnanju z javnim denarjem, visokega pričakovanja javnosti glede preglednosti javnih financ in posebnosti v zakonodaji, ki ureja poslovanje v javnem sektorju (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 44).

Vodja revizije je odgovoren za kakovostno pripravo osnutka podrobnega revizijskega načrta, ki ga pošlje v pregled in potrditev vrhovnemu državnemu revizorju. Ta ga mora nato kritično pregledati in preveriti, ali je usklajen z okvirnim načrtom ter s smernico za načrtovanje (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 328, 330). Podrobno načrtovanje se zaključi s podrobnim revizijskim načrtom, v katerem so povzete vse glavne ugotovitve, do katerih so prišli med načrtovanjem, ki vplivajo na izvajanje revizijskih preizkusov ter lahko vplivajo na oblikovanje mnenja o računovodskih izkazih ali pravilnosti poslovanja (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 97).

Kakovostno opravljena faza podrobnega načrtovanja je pri odkrivanju prevar predpogoj za uspešno odkrivanje prevar. Vsebina in obseg podrobnega načrtovanja se spreminjata glede na velikost in kompleksnost revidiranja, revizorjevo izkušnost in revizorjevo poznavanje poslovanja revidiranja. V primerih, ko se revizor sooča s pomembnimi odločitvami pri oblikovanju revizijskega pristopa, se mora o tem posvetovati z drugimi revizorji, ki imajo ustrezne izkušnje s tega področja (Mladenovič, 2006, str. 146).

4.2 Pridobivanje revizijskih dokazov

Da bi revizorji računskega sodišča lahko oblikovali utemeljene sklepe, na katerih temelji revizijsko mnenje, morajo pred tem pridobiti zadostne in ustrezne revizijske dokaze. Pridobivanje dokazov temelji na preizkušanju notranjih kontrol, preizkušanju podatkov ter tudi na kombinaciji obojega. Dokazi, ki jih revizorji pridobijo, morajo biti zadostni in ustrezni. Dokazi so zadostni, če so popolni, ustrezni in tako prepričljivi, da bi tudi drug revizor prišel do enake ugotovitve. Ustreznost je merilo kakovosti revizijskih dokazov, zato morajo biti pomembni, logično povezani z razkritji in ugotovitvami ter zanesljivi, kar pomeni, da so resnični, se navezujejo na pomembna dejstva ter so objektivni (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 143).

Državni revizor mora zasnovati revizijo tako, da daje primerno zagotovilo za odkrivanje nezakonitih dejanj in prevar, ki bi lahko pomembno vplivali na cilje revizije. Če se pri izvajanju revizije sreča s sumom obstoja prevar, je dolžan revizijske preizkuse ustrezno razširiti, tako da lahko potrdi oziroma ovrže sum obstoja prevare. V fazi pridobivanja

revizijskih dokazov mora upoštevati dejavnike in okoliščine, ki običajno povečujejo tveganje napak ali nepravilnosti, ki vplivajo na prevare (Mladenovič, 2006, str. 147).

Med izvajanjem revizije mora vrhovni državni revizor skrbeti, da delo na uvedenih revizijah poteka nemoteno, v obsegu odobrenega časa in v rokih, ki so določeni v programu dela, ter seveda na visoki strokovni in pričakovani kakovostni ravni. Vodja revizijske skupine mora med samim procesom revizije zagotavljati kakovostno izvajanje posameznih revizijskih nalog, tako da sproti nadzira delo članov ter jih pri tem spodbuja. Člani skupine morajo pridobivati ustrezne in zadostne podatke za del nalog, ki jim jih je določil vodja revizije. Rezultate svojega dela morajo evidentirati in dokumentirati v delovnih zapisih, iz katerih mora biti jasno razvidno, kako in kdaj je bila naloga izvedena, uporabljene metode z rezultati in analizo rezultatov, uporabljene kriterije za presojo ugotovljenih nepravilnosti, presojo posameznega revizijskega razkritja in po možnosti tudi priporočila (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 327–330).

Pridobljene revizijske dokaze je treba ustrezno dokumentirati, saj z ustrezno in pregledno urejeno dokumentacijo revizor potrjuje in utemeljuje revizijska razkritja, presoje, mnenja in priporočila, predstavljena v revizijskem poročilu, ter zagotavlja, da je bilo delo opravljeno v skladu s standardi revidiranja, smernicami in revizijskim priročnikom. Ustrezna dokumentacija omogoča tudi lažjo in hitrejšo seznanitev s potekom revizije ter zagotavlja, da v primeru zamenjave ali nadomeščanja revizorja kakovost ni ogrožena (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 164).

4.3 Poročanje

Namen poročanja je z revizijskimi poročili prispevati k nadzoru nad preglednostjo delovanja uporabnikov javnih sredstev. Revizijski postopek se konča z izdajo revizijskega poročila, v katerem računsko sodišče poda javnosti in državnemu zboru revizijska razkritja o ugotovitvah opravljene revizije in mnenje o poslovanju revidiranca (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 178). Izraz revizijsko razkritje označuje skupek ugotovitvenih in presojevalnih navedb o določenem delu revidirančevega poslovanja (8. člen PoRacS).

Revizijsko poročilo se izdaja v treh fazah, in sicer kot osnutek, predlog in poročilo. Osnutek in predlog revizijskega poročila sta zaupna, medtem ko je revizijsko poročilo javno (19. odstavek 28. člena ZRacS-1). Izdajanje revizijskega poročila v več fazah potrjuje naravo dela računskega sodišča kot organa *sui generis*. Ker je revizija namenjena preverjanju, ali revidiranec posluje pravilno, je temeljni poudarek v revizijskem postopku dan preverjanju in razčiščevanju že v fazi nastajanja revizijskega poročila (Korpič Horvat, 2006, str. 53–54).

Pred izdajo revizijskega poročila mora vodja revizije na podlagi revizijskih razkritij, ki so oprta na zadostne in ustrezne revizijske dokaze, pripraviti osnutek revizijskega poročila ter ga izročiti pristojnemu vrhovnemu državnemu revizorju. Ko vrhovni državni revizor ugotovi, da je osnutek poročila ustrezen, ga predloži še pristojnemu namestniku predsednika v soglasje.

Nato mora revidirancu poslati osnutek poročila ter vabilo na razčiščevalni sestanek. Če ima revidiranec pripombe na osnutek poročila, se pred izdajo predloga poročila izvede razčiščevalni sestanek z revidirancem. Na razčiščevalnih sestankih zastopniki in pooblaščenici računskega sodišča razčiščujejo o revizijskih razkritjih, zapisanih v osnutku revizijskega poročila. Ti sestanki imajo več pomenov. Razčistijo se namreč dejanska stanja in revizorjeva presoja o pravilnem ali smotrnem poslovanju revidiranca. Revidirancu se daje možnost, da sam neposredno izpodbija ugotovitve in revizorjevo presojo oziroma da pojasni svoje ravnanje. Prednost razčiščevalnih sestankov je tudi, da lahko računsko sodišče svetuje revidirancu, kako bolje poslovati (Vesel, 2006, str. 12). Šele po opravljenem razčiščevalnem sestanku (lahko jih je tudi več) se izda predlog revizijskega poročila, proti kateremu lahko revidiranec vloži ugovor v roku 8 dni. O spornih revizijskih razkritjih odloča senat računskega sodišča, ki lahko takšno sporno razkritje tudi izloči iz revizijskega poročila. Dokončno revizijsko poročilo izda generalni državni revizor po redakciji poročila. Revizijskega poročila ni mogoče izpodbijati z nobenim pravnim sredstvom. Podroben diagram poteka faz v revizijskem poročanju do izdaje revizijskega poročila je prikazan v Prilogi 1.

Najpomembnejši del revizijskega poročila je revizijsko mnenje. Cilj poročanja pri revizijah pravilnosti poslovanja je izreči mnenje o pravilnosti poslovanja revidiranca v določenem obdobju. Vsako revizijsko mnenje mora vsebovati odstavek z izrekom mnenja, ki je izraženo v standardni obliki. Revizijsko mnenje se praviloma nanaša na vse računovodske izkaze oziroma druge akte in na pravilnost oziroma smotrnost poslovanja. Struktura mnenja računskega sodišča je skladna z mednarodnimi standardi revidiranja 700 in standardi INTOSAI v 4. poglavju (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 192–193).

Mnenje, ki ga izreče računsko sodišče, vključuje naslednje temeljne sestavine (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 215):

- **začetni ali uvodni odstavek:**
 - opredelitev predmeta revizije,
 - izjava o odgovornosti odgovornih oseb pri revidirancu za pripravo akta o poslovanju in pravilnosti poslovanja ter revizorjevi nalogi;
- **odstavek o obsegu in vrsti opravljenih revizijskih postopkov:**
 - sklicevanje na ustrezne standarde in pravila revidiranja,
 - opis dela, ki ga je opravil revizor;
- **odstavek v primeru, ko je mnenje drugačno od pozitivnega,** ki jasno opiše razloge za pridržek, negativno mnenje ali zavrnitev izreka mnenja;
- **odstavek z izrekom mnenja.**

Revizijsko mnenje je lahko neprilagojeno ali prilagojeno. Neprilagojeno mnenje je pozitivno mnenje, med prilagojena mnenja sodijo mnenje s pridržkom, negativno mnenje, zavrnitev izreka mnenja in mnenje s pojasnjevalnim odstavkom. Kadar ugotovljene nepravilnosti niso pomembne, računsko sodišče izreče pozitivno mnenje. Kadar gre za pomembne nepravilnosti, ki pa niso prevladujoče, računsko sodišče izreče mnenje s pridržkom. Negativno mnenje se izreče, kadar so odkrite nepravilnosti pomembne in hkrati prevladujoče (Računsko sodišče

Republike Slovenije, 2006b, str. 218). Diagram poteka pri odločitvi o izreku mnenja računskega sodišča je prikazan v Prilogi 2.

Računsko sodišče se zaveda, da je pri odkrivanju prevar ključnega pomena pravočasen dostop revizijskih poročil javnosti, saj se le tako ohrani aktualnost revidiranih informacij. Tako je drugim organom pregona omogočeno ustrezno ukrepanje, prav tako pa je tudi pritisk medijev močno orodje, ki potencialne akterje prevar odvraca od takšnega početja (Mladenovič, 2006, str. 142).

4.4. Porevizijski postopek

Porevizijski postopek se začne že v fazi izdaje revizijskega poročila, če ta vsebuje zahtevo za predložitev odzivnega poročila. Če so bile v poslovanju uporabnika javnih sredstvih razkrite nepravilnosti ali nesmotrnosti in zanje med samim revizijskim postopkom še niso bili sprejeti ustrezni popravljalni ukrepi, mora uporabnik javnih sredstev predložiti odzivno poročilo (29. člen ZRacS-1). Odzivno poročilo je poročilo o odpravljanju razkritih nepravilnosti in nesmotrnosti, ki mora vsebovati navedbo revizije, na katero se nanaša, kratek opis nepravilnosti ali nesmotrnosti v poslovanju, ki so bile razkrite z revizijo, ter izkaz popravljalnih ukrepov (2. odstavek 35. člena PoRacS).

Uporabnik javnih sredstev mora odzivno poročilo predložiti v roku od 30 do 90 dni ter ga potrditi s svojim podpisom in pečatom. Vrhovni državni revizor mora nato preveriti, ali so popravljalni ukrepi izkazani za vse ugotovljene nepravilnosti oziroma nesmotrnosti, navesti, ali so popravljalni ukrepi v celoti dokumentirani, in presoditi, koliko je izkazana verjetnost resničnosti navedb v odzivnem poročilu. Verodostojnost odzivnega poročila lahko računsko sodišče preizkusi tudi z revizijo, ki se izvede po enakem postopku kot druge revizije, za pridobitev ustreznih in zadostnih dokazov za izrek mnenja o verodostojnosti odzivnega poročila. Ko računsko sodišče ugotovi verodostojnost odzivnega poročila, izda porevizijsko poročilo v vednost revidirancu in državnemu zboru (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 265–278).

Porevizijsko poročilo vsebuje navedbo revizije, na katero se nanaša, kratek opis nepravilnosti, ovrednotenje nepravilnosti, povzetek popravljalnih ukrepov, izkazanih v odzivnem poročilu, mnenje, ali so popravljalni ukrepi zadovoljivi, in sklep, ali je bila podana kršitev oziroma huda kršitev obveznosti dobrega poslovanja (3. odstavek 38. člena PoRacS).

Pri presoji izvedenih popravljanih ukrepov se pojavi vprašanje, kdaj je ukrep sploh zadovoljiv. Ali je to takrat, ko revidiranec izpolni vse, ko izpolni večino naloženega, ali takrat, ko popravljalne ukrepe izpolni vsaj toliko, da izvedenega ukrepa ne moremo več označiti kot popolnoma nezadovoljivega? Zmagaj (2009, str. 131) meni, da zadnja možnost vsekakor ni sprejemljiva, da bi moral revidiranec izpolniti vse, kar mu je bilo naloženo, oziroma v celoti doseči cilj. Prav tako ima pomisleke glede termina »delno zadovoljiv«, ki ga uvaja praksa računskega sodišča, saj meni, da je lahko ukrep le zadovoljiv ali nezadovoljiv.

Po izreku mnenja, da v odzivnem poročilu izkazani popravljalni ukrepi niso zadovoljivi, mora računsko sodišče presoditi, ali gre za pomembne nepravilnosti oziroma pomembne nesmotnosti. Od tega je namreč odvisno, ali izda sklep o kršitvi obveznosti dobrega poslovanja ali sklep o hudi kršitvi obveznosti dobrega poslovanja (Zmagaj, 2009, str. 132). Vsak nezadovoljiv ukrep se mora presoјati po treh kriterijih, tj. vrednosti, naravi in kontekstu. Računsko sodišče za presoјanje vrednosti v večini primerov določa stopnjo pomembnosti v obsegu od 0,5 do 2 % izbrane osnove. Presoјanje po naravi pomeni, da so pomembna tista razkritja, katerih narava je takšna, da je treba opozoriti na nepravilnost oziroma nesmotnost. Po kontekstu se pomembnost razkritja presoјa glede na to, v kakšni zvezi se pojavlja (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 45–46).

Če računsko sodišče oceni, da v odzivnem poročilu ni izkazano zadovoljivo odpravljanje razkritih nepravilnosti in nesmotnosti, kar se šteje za kršitev obveznosti dobrega poslovanja, lahko izda poziv za ukrepanje. Izda ga organu, ki lahko v mejah svojih pristojnosti ukrepa zoper kršitelja. Organ, ki mu je bil vročen poziv za ukrepanje, mora v 30 dneh računskemu sodišču predložiti poročilo o ukrepanju ali obrazložitev opustitve ukrepov (5., 7. in 8. odstavek 29. člena ZRacS-1). Organi lahko v okviru svojih pristojnosti ustrezno ukrepajo, npr. pri dodeljevanju sredstev, razrešitvah odgovornih oseb, zahtevah po vzpostavitvi zakonitega stanja, varčnejšega poslovanja in drugo (Vesel, 2006, str. 14).

Če je podana huda kršitev obveznosti dobrega poslovanja, računsko sodišče o tem obvesti državni zbor. Delovno telo državnega zbora, pristojno za nadzor proračuna in drugih javnih sredstev, razpravlja o hudih kršitvah v prisotnosti predstavnika uporabnika javnih sredstev in sprejme sklep o ukrepih zaradi hude kršitve obveznosti dobrega poslovanja (9. in 10. odstavek 29. člena ZRacS-1).

V primeru hude kršitve dobrega poslovanja ali če revidiranec onemogoči izvajanje revizije oziroma ne izvrši naloga za predložitev listin, lahko računsko sodišče izda poziv za razrešitev odgovorne osebe in sporočilo za javnost (11. odstavek 29. člena ZRacS-1).

Računsko sodišče lahko pomembno vpliva na preprečevanje nastanka prevar z doslednim vztrajanjem pri zahtevah za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in nesmotnosti skozi vzpostavitev zanesljivega sistema notranjih kontrol, tudi takih, ki preprečujejo nastanek prevar. Na druge uporabnike javnih sredstev lahko deluje preventivno, s tem ko razkriva in javno opozarja na ugotovljena odstopanja pri delovanju notranjih kontrol, na neskladja z veljavnimi predpisi ter na dobro prakso upravljanja z javnimi sredstvi (Mladenovič, 2006, str. 140).

5 REVIDIRANJE PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN

5.1 Predrevizijski postopek

Predrevizijski postopek zajema pripravljala dejanja za določitev revizije in revidiranja, zbiranje podatkov in opravljanje poizvedb o revidiranju in njegovem poslovanju ter pripravo in sprejem programa dela za izvrševanje revizijske pristojnosti (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 221). ZRacS-1 v 26. členu dopušča računskemu sodišču, da pred uvedbo revizije od uporabnika javnih sredstev lahko zahteva vse podatke in drugo dokumentacijo ter opravi poizvedbe, ki so potrebne za načrtovanje in izvajanje revizije.

Predrevizijski postopek je pomemben predvsem zaradi zbiranja podatkov za pripravo dobrega revizijskega načrta, kjer se natančno opredelijo vrsta in obseg revizije, področja revizije, posebni cilji, merila za opredelitev napak in nepravilnosti, sodila za ocenjevanje smotrnosti poslovanja, pomembnost tveganja, izsledki predhodnih analitičnih postopkov, način dela pri preizkušanju podatkov, potreben obseg ter metode za preizkušanje podatkov. Revizijski načrt je torej vodilo revizije, saj je revizor pri opravljanju revizije vezan le na preverjanje, določeno v revizijskem načrtu (Korpič Horvat, 2004, str. 15).

Računsko sodišče si je v Strategiji Računskega sodišča RS od leta 2007 do 2013 (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006c, str. 25) zadalo, da bo izbira občin, ki bodo revidirane, temeljila na pomembnosti in oceni tveganj. V letu 2010 je računsko sodišče začelo s prakso pridobivanja osnovnih informacij o delu poslovanja vseh občin v posameznem letu, kar je pomemben vir za prepoznavanje tveganj pri poslovanju občin ter omogoča lažjo odločitev, katero občino vključiti v revizijo (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2011b, str. 55).

5.2 Revizijski postopek

5.2.1 Sklep o izvedbi revizije

Revizijski postopek se začne z izdajo sklepa o izvedbi revizije, ki ga izda vrhovni državni revizor revizijskega oddelka B2, zadolženega za revidiranje lokalnih skupnosti, na podlagi programa dela za izvrševanje revizijske pristojnosti računskega sodišča. V sklepu o izvedbi revizije se navedejo ime in naslov občine, pri kateri bo potekala revizija, cilji revizije, predviden čas trajanja revizije ter pravni pouk o možnosti ugovora zoper sklep o izvedbi revizije (1. in 2. odstavek 11. člena PoRacS). Zoper sklep o izvedbi revizije lahko občina v roku osmih dni po vročitvi vloži ugovor (12. člen PoRacS).

Z dokončnostjo sklepa o izvedbi revizije pridobi občina status revidiranja do izdaje revizijskega poročila, ki mora pooblaščenec računskega sodišča omogočiti pregled, potreben za uresničitev revizijskih ciljev (1., 2. in 5. odstavek 27. člena ZRacS-1).

Postopek dela v revizijskem postopku od izdaje sklepa revizije do izdaje revizijskega poročila je prikazan v Prilogi 3.

5.2.2 Izvajanje revizije pri revidirancu

Revizija pri revidirancu se prične z uvodnim pogovorom z odgovornimi osebami občine, da jih revizorji računskega sodišča seznani s potekom revizije in potrebnim izpolnjevanjem pogojev za lažje opravljanje dela. Revizorji, ki praviloma delajo v timih, preizkušajo zbrane podatke. Obseg pridobivanja in preizkušanja podatkov je odvisen od ocene tveganj in določitve praga pomembnosti. S preizkušanjem podatkov revizor namreč pridobiva dokaze, da je poslovanje v pomembnih pogledih pravilno in da so revizijski dokazi, ki morajo biti primerni, ustrezni in razumni, brez pomembnih napak. Revizor lahko dokaze pridobiva z različnimi metodami, kot so pregledovanje, opazovanje, poizvedovanje in potrjevanje, izračunavanje ter analiziranje (Cvikl & Korpič Horvat, 2007, str. 226).

Cilj revizij je preveriti, ali je poslovanje občin skladno z veljavnimi predpisi, zato se od revizorjev pričakuje veliko znanja s področja lokalne samouprave.

Računsko sodišče pogosto revidira pravilnost poslovanja občin tako, da za revizijsko preizkušanje oblikuje več podsegmentov revizije, kot so npr. način izvrševanja proračuna, odhodki občine, ki zajemajo odhodke za plače in druge osebne prejemke, tekoče in investicijske odhodke ter tekoče in investicijske transferje, zadolževanje. Revizijski postopki obsegajo pridobivanje, pregledovanje in presojo podatkov o poslovanju občine ter dokumentiranje revizijskih ugotovitev. Revizorji sestavijo podrobne revizijske programe, ki jih uporabijo na nestatistično določenem vzorcu vplačil in izplačil. V vzorec vključijo poslovne dogodke, ki so se začeli v letu preučevanja pravilnosti poslovanja občine, ter poslovne dogodke, ki so se začeli pred letom, na katero se nanaša revizija, in so posredno oziroma neposredno vplivali na poslovanje v obdobju, na katero se nanaša revizija. V revizijskem programu za preizkus posameznega zneska je vplačilo ali izplačilo obravnavano kot zadnje dejanje v zaporedju med seboj povezanih dejanj. Če je v zaporedju dejanj, ki se končajo s preizkušenim vplačilom ali izplačilom, kakšno dejanje v nasprotju s predpisi, se preizkušeno vplačilo ali izplačilo šteje za nepravilno (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2011a, str. 11).

5.2.3 Izdaja revizijskega poročila

Po končani reviziji pravilnosti poslovanja občin računsko sodišče izda revizijsko poročilo, ki mora vsebovati podatke o reviziji, podatke o revidirancu, revizijska razkritja, mnenje o poslovanju revidiranca, morebitna priporočila revidirancu ter potrebo po odzivnem poročilu (1. odstavek 19. člena PoRacS). Generalni državni revizor podpiše dva izvoda revizijskega poročila, eden ostane računskemu sodišču in se hrani v arhivu, drugi pa se posreduje revidirancu (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 184). Temeljne sestavine

revizijskega poročila so predstavljene v Tabeli 1. Temeljnim sestavinam revizijskega poročila sem dodala primere iz Revizijskega poročila o pravilnosti dela poslovanja Občine Bohinj.

Tabela 1: Temeljne sestavine revizijskega poročila o pravilnosti poslovanja občine

Naslov	»Revizijsko poročilo, Pravilnost dela poslovanja Občine Bohinj«
Povzetek	Predmet, obseg revizije, cilji revizije, revizijsko mnenje, zahteva za predložitev odzivnega poročila.
Pravna podlaga za izvrševanje revizije	»Revizijo pravilnosti dela poslovanja Občine Bohinj v letu 2009 smo izvedli na podlagi ZRacS-1 in PoRacS. Sklep o izvedbi revizije je bil izdan 20.1.2010.«
Predstavitev revidiranja	Osnovni podatki o občini, podatki iz zaključnega računa proračuna, informacije o sprejetem in realiziranem proračunu.
Cilji in obseg	»Cilj revizije je bil izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v letu 2009 v delu, ki se nanaša na ravnanje z nepremičnim premoženjem, namenske prihodke na področju turizma, javna naročila investicijske narave ter zadolževanje.«
Predmet revizije	»Pravilnost dela poslovanja občine v letu 2009 smo revidirali tako, da smo preverili pravilnost izvršitve proračuna za leto 2009 na petih podsegmentih.«
Metode revidiranja	»Sestavili smo podrobne revizijske programe, ki smo jih uporabili na nestatistično določenem vzorcu vplačil in izplačil.«
Odgovorne osebe revidiranja	»V letu 2009 in med izvajanjem revizije je bila odgovorna oseba x, župan občine.«
Ugotovitveni del z revizijskimi razkritji	Ugotovitveni del je sestavljen iz revizijskih razkritij po revizijskih podsegmentih, npr. ravnanje z nepremičnim premoženjem občine, namenski prihodki na področju turizma, na javna naročila investicijske narave, zadolževanje.
Mnenje	Uporablja se standardna oblika mnenja.
Zahteva za predložitev odzivnega poročila	»Občina Bohinj mora v roku 60 dni po prejemu revizijskega poročila predložiti računskemu sodišču odzivno poročilo.«
Morebitna priporočila	Priporočila morajo revidirancu omogočati prihodnje ukrepanje, da bi tako lahko izboljšali svoje poslovanje.
Pravni pouk	»Tega poročila na podlagi 3. odstavka 1. člena ZRacS-1 ni dopustno izpodbijati pred sodišči ali drugimi državnimi organi.«
Podpis	Revizijsko poročilo mora podpisati generalni državni revizor.

Vir: Računsko sodišče Republike Slovenije, Revizijski priročnik, 2006b, str. 184–185; Računsko sodišče Republike Slovenije, Revizijsko poročilo o pravilnosti dela poslovanja Občine Bohinj, 2011a, str. 1–47.

Iz revizijskega poročila mora biti razviden vpliv revizijskih razkritij na oblikovanje revizijskega mnenja. Cilj poročanja pri revizijah pravilnosti poslovanja je izreči mnenje o pravilnosti poslovanja občine v določenem obdobju, ki praviloma sovпада z obdobjem, za katero se sestavljajo računovodski izkazi. Revizijsko mnenje mora biti oblikovano tako, da bralec razume, na kaj se revizijsko mnenje nanaša oziroma kaj je obsegala revizija. Če je predmet revizije le določen del pravilnosti poslovanja, mora biti iz mnenja natančno razvidno, kaj je bil predmet revidiranja (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 192).

Izrek revizijskega mnenja je odvisen od ocene napak in nepravilnosti revizijskih razkritij, ki se opravi po dokončanem procesu pridobivanja revizijskih dokazov. Revizijsko mnenje mora temeljiti na strokovnem ovrednotenju revizijskih razkritij, ki ga je treba primerjati s stopnjo

pomembnosti. Revizor pri presoji pomembnosti posamezne nepravilnosti najprej izhaja iz vsebinske presoje določb predpisov. Če je vsebina posamezne neskladnosti s predpisom bistvena za izvajanje določenega predpisa, revizor takšno neskladnost obravnava kot bistveno nepravilnost. Posamezne nepravilnosti so pomembne, če njihova skupna vrednost presega znesek pomembnosti, določen za celotno revizijo, oziroma če vsota vrednosti nepravilnosti za posamezen podsegment revizije presega pomembnost, določeno za ta podsegment revizije. Posamezna nepravilnost se šteje za pomembno tudi, če vrednostno sicer ni pomembna, je pa pomembna po naravi ali po kontekstu (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 193).

V nadaljevanju navajam, na podlagi česa računsko sodišče izreče mnenje o pravilnosti poslovanja (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2011a, str. 8): »Naša pristojnost je, da izrečemo mnenje o pravilnosti poslovanja na podlagi revizije. Revidiranje smo izvedli v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, ki jih določa Napotilo za izvajanje revizij. Revizija je vključevala izvajanje postopkov za pridobivanje revizijskih dokazov o pravilnosti poslovanja. Izbrani postopki vključujejo tudi ocenjevanje tveganj za nastanek nepravilnosti. Pri ocenjevanju teh tveganj smo proučili notranje kontroliranje, povezano z zagotavljanjem pravilnosti poslovanja, da bi določili okoliščinam ustrezne revizijske postopke, ne pa, da bi izrazili mnenje o uspešnosti notranjega kontroliranja občine. Revizijo smo načrtovali in izvedli tako, da smo pridobili zadostna in ustrezna zagotovila za izrek mnenja.«

5.3 Porevizijski postopek

Porevizijski postopek se začne le v primeru, da občina v času revizijskega postopka ne odpravi nepravilnosti pri svojem poslovanju in mora zato računskemu sodišču predložiti odzivno poročilo, v katerem poroča o odpravljanju razkritih nepravilnosti. Računsko sodišče nato pregleda odzivno poročilo in preizkusi verodostojnost in zadovoljivost izkazanih popravljalnih ukrepov ter izda porevizijsko poročilo o popravljalnih ukrepih občine (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2006b, str. 265).

6 RAZISKAVA PRAVILNOSTI POSLOVANJA SLOVENSКИH OBČIN

6.1 Uvodna pojasnila raziskave

Za raziskavo pravilnosti poslovanja slovenskih občin sem se odločila med pregledom revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin, saj sem ugotovila, da med njimi prevladujejo predvsem prilagojena mnenja. Zanimalo me je, kaj je vzrok za to. Kako je možno, da kljub notranjemu nadzoru občine ne poslujejo v skladu s predpisi in usmeritvami? Ali na nepravilnost poslovanja občin vpliva tudi dejstvo, da računsko sodišče ne zmora redno zagotavljati nadzora nad porabo javnih sredstev v vseh občinah?

Namen raziskave pravilnosti poslovanja slovenskih občin je poiskati odgovor na moje raziskovalno vprašanje, kaj je vzrok za to, da v revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin prevladujejo prilagojena mnenja. Cilj raziskave je prikazati najpogostejše nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih ugotavljajo revizorji računskega sodišča v revizijah pravilnosti poslovanja občin, poiskati možne vzroke za prilagojena mnenja in podati predloge za izboljšanje pravilnosti poslovanja občin.

6.2 Metodologija raziskave

Raziskava pravilnosti poslovanja slovenskih občin je potekala v treh stopnjah. Prva stopnja je zajemala zbiranje podatkov za raziskavo. Revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin sem dobila na spletni strani računskega sodišča, kjer so javno dostopna vsa revizijska poročila Računskega sodišča RS. Druga stopnja raziskave je analiza revizijskih poročil, v kateri sem pregledala 86 revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja slovenskih občin. Tu sem predstavila najpogostejše kršitve zakonodaje, ki so se pojavljale med revidiranjem pravilnosti poslovanja občin, ter analizirala možne vzroke za prilagojena mnenja v revizijskih poročilih. Pri navajanju nepravilnosti, zaznanih pri revidiranju pravilnosti poslovanja, sem uporabila metodo analize. Tretja stopnja raziskave je oblikovanje predlogov za izboljšanje pravilnosti poslovanja občin, uporabila pa sem metodo sinteze.

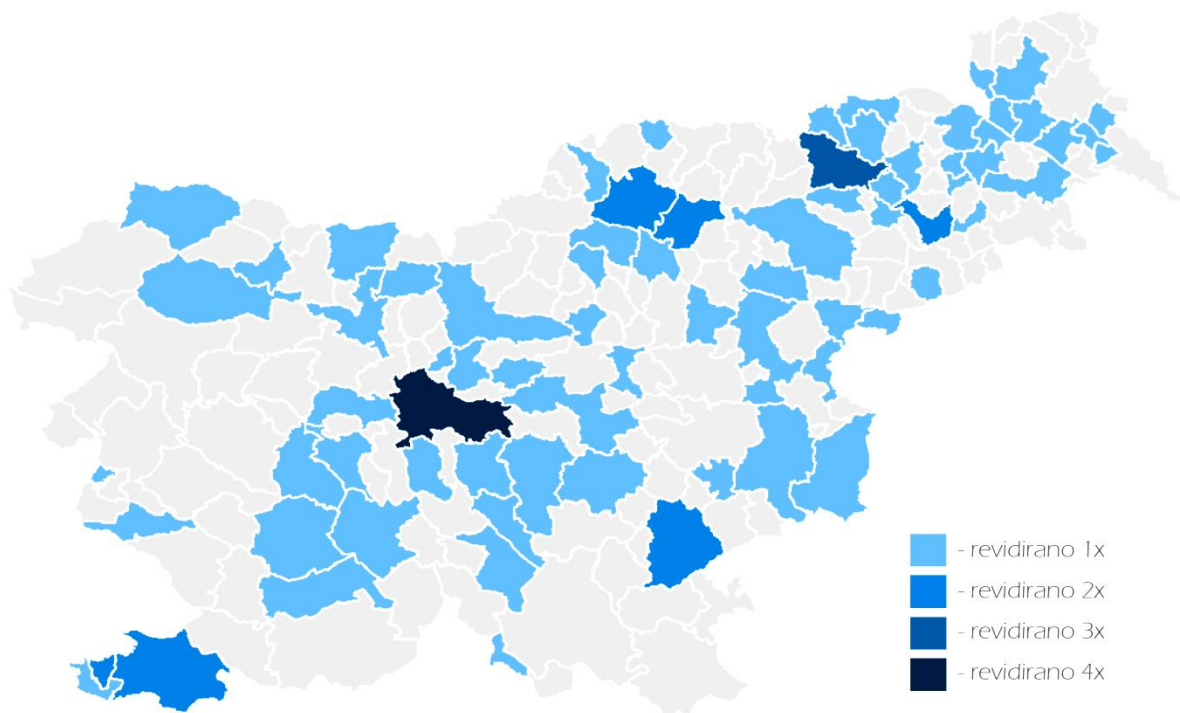
Pri raziskavi pravilnosti poslovanja slovenskih občin sem analizirala revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin. Revizije pravilnosti poslovanja občin in mestnih občin so po zakonu o računskem sodišču (4. odstavek 25. člena ZRacS-1) obvezne revizije, katerih cilj je izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v posameznem letu. V raziskavo sem zajela vsa revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin in mestnih občin od leta 2000 do vključno leta 2009, ki jih je računsko sodišče izdalo od leta 2002 do vključno leta 2011. V raziskavo nisem zajela revizij o pravilnosti poslovanja občin od leta 1995 do leta 1999, ker je računsko sodišče takrat izdajalo le predhodna poročila o revizijah poslovanja občin, kjer ni podajalo izreka mnenja o pravilnosti poslovanja, temveč le navajalo ugotovljene nepravilnosti.

Od leta 2002 do vključno leta 2011 je računsko sodišče izdalo 86 revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin. Računsko sodišče je v tem obdobju izdalo revizijska poročila na podlagi celovite revizije poslovanja ali le na podlagi revizije dela poslovanja občin. V raziskavo sem tako zajela revizijska poročila, ki so zajela celovito revizijo poslovanja, ter tudi revizijska poročila, ki so zajela le revizije dela poslovanja občin, saj med njimi ni zaznati večjih razlik. Od 86 revizijskih poročil jih 73 zajema celovito revizijo poslovanja občin, 13 revizijskih poročil pa le revizijo dela poslovanja občin. V zadnjih letih se pojavlja trend revidiranja le dela pravilnosti poslovanja občin, saj to omogoča bolj poglobljeno preveritev določenega področja in s tem večji preventivni učinek. Seznam revizijskih poročil, ki sem jih uporabila v raziskavi, je v Prilogi 4.

6.3 Rezultati raziskave

Računsko sodišče je od leta 2002 do leta 2011 izdalo 86 revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin, kjer je revidiralo pravilnost poslovanja v 75 različnih občinah, kar je približno 35 % vseh občin. V desetletnem obdobju je bilo 67 občin revidiranih le enkrat, medtem ko je bilo 8 občin revidiranih večkrat. Računsko sodišče je že štirikrat revidiralo Mestno občino Ljubljana, trikrat Mestno občino Maribor, šest občin pa je revidiralo po dvakrat. Računsko sodišče še ni revidiralo pravilnosti poslovanja Mestne občine Nova Gorica, medtem ko je druge mestne občine revidiralo vsaj enkrat. Slika 7 prikazuje občine, ki jih je računsko sodišče revidiralo od leta 2002 do 2011. Čeprav je z zakonom določeno letno revidiranje pravilnosti poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin, računsko sodišče v revidiranje še ni zajelo veliko občin. Razlogov, zakaj je računsko sodišče v desetletnem obdobju revidiralo tako malo različnih občin, je lahko več. Računsko sodišče si poleg obveznih revizij prizadeva opraviti tudi čim več drugih revizij, pri čemer pa mora upoštevati razpoložljive finančne, kadrovske in druge zmogljivosti. Verjetno so omejitve prenizke finančne in kadrovske zmogljivosti, prav tako pa tudi veliko občin.

Slika 7: Pogostost revidiranja pravilnosti poslovanja slovenskih občin od leta 2002 do 2011

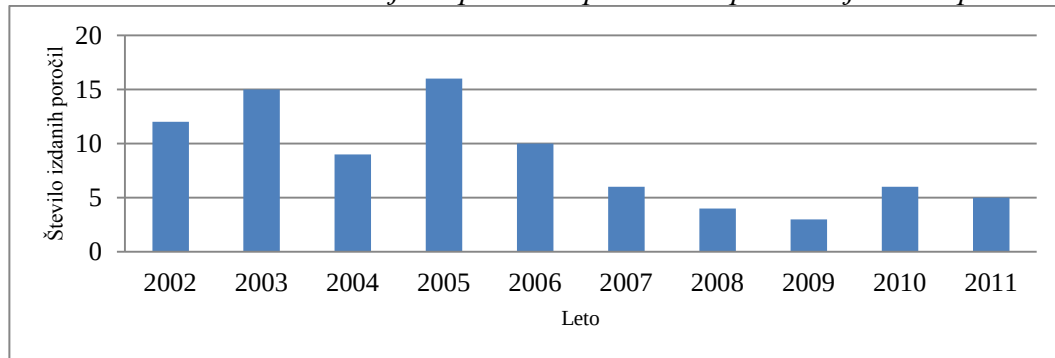

Vir: Revizijska poročila o pravilnosti poslovanja slovenskih občin, 2012.

Računsko sodišče mora vsako leto revidirati pravilnost poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin, vendar pa v predpisih ni pojasnjeno, katero število mestnih in drugih občin, ki bodo v posameznem letu revidirane, se šteje za ustrezno. Ta presoja je prepuščena računskemu sodišču, ki v vsakoletnem programu za izvrševanje revizijskih pristojnosti določi število in identiteto mestnih in drugih občin (Štefe, 2010, str. 11). Število izdanih revizijskih

poročil o pravilnosti poslovanja občin z leti upada (Slika 8). V letu 2005 so izdali največ revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin, saj so jih izdali kar 16, najmanj pa so jih izdali leta 2009, le 3 revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin. Računsko sodišče je v letu 2009 sicer izdalo 10 revizijskih poročil, vendar so se le 3 revizijska poročila nanašala na pravilnost poslovanja občine, 6 revizijskih poročil se je nanašalo na smotrnost poslovanja občin glede vzdrževanja občinskih cest, 1 revizijsko poročilo pa je zajemalo revizijo desetih občin in ministrstva glede zadolževanja občin (Računsko sodišče Republike Slovenije, 2010, str. 53). Računsko sodišče v zadnjih letih več pozornosti namenja nadzoru pomembnejših področij kot pa celovitemu pregledu pravilnosti poslovanja. Poleg obveznih revizij pravilnosti poslovanja občin računsko sodišče revidira tudi izkaze zaključnega računa proračuna občin, delovanje nadzornih odborov, izplačila funkcionarjem, prečne revizije posameznega dela poslovanja občin, prečne revizije smotrnosti poslovanja občin na različnih področjih itd. (Letna poročila Računskega sodišča RS, 2012). Prečne revizije so učinkovite, ker zajamejo več revidirancev, zato računsko sodišče z njimi lažje odkriva in opozarja na sistemske napake, nepravilnosti in nesmotrnosti, pomanjkljivosti zakonodaje ter dobro prakso v posameznih občinah. Zato se mi poraja vprašanje, ali je sploh smiselno, da je z zakonom določeno, da računsko sodišče izvaja revizije pravilnosti poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin, kjer ni zaznati večjih izboljšav, ali naj računsko sodišče sredstva raje nameni za izvajanje drugih revizij.

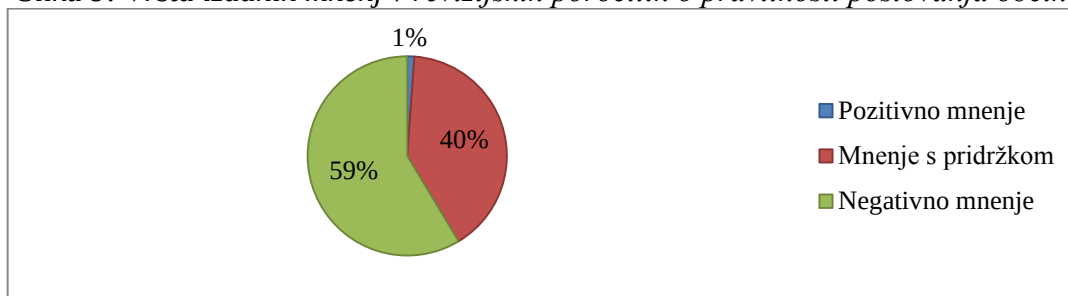
Slika 8: Število izdanih revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin po letih

Mnenje o pravilnosti poslovanja, ki ga izreče računsko sodišče, vsebuje izrek o tem, ali je poslovanje v vseh pomembnih pogledih potekalo v skladu s predpisi in usmeritvami (1. točka 3. odstavka 20. člena ZRacS-1). Na izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine ne vpliva samo število ugotovljenih nepravilnosti, temveč tudi pomembnost ugotovljenih nepravilnosti, ki se presoja po vrednosti, naravi in kontekstu. Raziskava pravilnosti poslovanja občin je pokazala, da v revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin prevladujejo prilagojena mnenja. Računsko sodišče je v revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja izreklo največ negativnih mnenj, nekaj manj mnenj s pridržkom ter le eno pozitivno mnenje. Strukturo mnenj v revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin prikazuje Slika 9. Tudi občine, ki so bile s strani računskega sodišča revidirane po večkrat, so vedno dobile prilagojena mnenja. Poleg tega, da jim je računsko sodišče podalo priporočila in jih opozorilo na poslovanje v neskladju s predpisi, so kasnejše revizije pokazale, da so se v občinah še vedno pojavljale podobne nepravilnosti. Ugotovitve v revizijskih poročilih sicer kažejo, da se obseg

pomembnih kršitev v primerjavi s prejšnjimi obdobji zmanjšuje, vendar občine kljub ugotovljenim nepravilnostim še vedno poslujejo v pomembnem neskladju s predpisi. Takšno stanje je jasen pokazatelj, da so potrebne korenite spremembe na področju poslovanja občin. Med pregledom revizijskih poročil sem ugotovila, da se je v desetletnem obdobju obseg nepravilnosti, ki vpliva na izrek mnenja, zelo povečal.

Slika 9: Vrsta izdanih mnenj v revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin

Kljub odkritim nepravilnostim med revizijo pravilnosti poslovanja občine pogosto odpravijo razkrite nepravilnosti že med samim revizijskim postopkom. Računsko sodišče je pri 29 revizijskih poročilih zahtevalo predložitev odzivnih poročil, v katerih so morale občine izkazati zadovoljive popravilne ukrepe glede na ugotovljene nepravilnosti, ki so bile razkrite z revizijo. Predložitev odzivnega poročila ni potrebna, če so bile med revizijskim postopkom že odpravljene razkrite nepravilnosti oziroma sprejeti ustrezni popravilni ukrepi (3. odstavek 29. člena ZRacS-1). Rok za predložitev odzivnega poročila določi računsko sodišče v mejah od 30 do 90 dni, teči pa začne naslednji dan po vročitvi revizijskega poročila uporabniku javnih sredstev (1. odstavek 29. člena ZRacS-1). Računsko sodišče je v zahtevi za predložitev odzivnega poročila v 18 primerih določilo rok za predložitev 90 dni, v 10 primerih 60 dni ter v 1 primeru 40 dni. Računsko sodišče je z revizijami preizkusilo verodostojnost 23 odzivnih poročil in izdalo porevizijska poročila o popravljalnih ukrepih občin. Pri tem je ocenilo, da so v 21 odzivnih poročilih občine sprejele zadovoljive ukrepe, v dveh odzivnih poročilih pa občini nista izkazali zadovoljivih ukrepov. Občini sta tako v skladu s 5. odstavkom 29. člena ZRacS-1 in 1. odstavkom 37. člena PoRacS kršili obveznost dobrega poslovanja, zato je generalni državni revizor izdal organu, ki lahko v mejah svojih pristojnosti ukrepa zoper kršitelja, poziv za ukrepanje. Računsko sodišče v zahtevi za predložitev odzivnega poročila poda, na kaj se morajo nanašati popravilni ukrepi. Najpogosteje je računsko sodišče od občin zahtevalo, da uvedejo nove sisteme notranjih kontrol (oziroma okrepijo obstoječe) za uspešnejše preprečevanje, odkrivanje in odpravljanje nepravilnosti, ugotovljenih na različnih področjih (Priloga 5).

Revizijsko poročilo lahko vsebuje tudi priporočilo za izboljšanje pravilnosti poslovanja občine. Po napotkih standardov INTOSAI naj priporočila le svetujejo, kakšne izboljšave so potrebne, in naj ne navajajo konkretnih rešitev. Te mora občina najti sama, ker odgovarja za svoje poslovanje. Pri analiziranju revizijskih poročil sem ugotovila, da računsko sodišče šele od leta 2009 vključuje priporočila v svoja revizijska poročila. Za to potezo se je računsko sodišče verjetno odločilo na podlagi slabega stanja skladnosti poslovanja slovenskih občin s

predpisi. S tem namreč svetuje revidirancu, kako naj izboljša svoje poslovanje, ter tako pomaga tudi drugim uporabnikom javnih financ.

6.4 Najpogostejše nepravilnosti v slovenskih občinah

Občine morajo pri svojem poslovanju spoštovati številne zakone in druge predpise. Med najpomembnejše zakone, ki jih morajo upoštevati, sodijo zakon o javnih financah, zakon o financiranju občin, zakon o javnem naročanju (prej zakon o javnih naročilih), zakon o lokalni samoupravi, zakon o gospodarskih javnih službah, delovnopravna zakonodaja itd. Od zaposlenih v občinah se pričakuje dosledno upoštevanje zakonodaje, vendar računsko sodišče še vedno ugotavlja nepravilnosti pri poslovanju občin. Namen revidiranja pravilnosti poslovanja je ugotavljanje, ali revidiranec upošteva zakone in predpise, ki izhajajo iz zakonov, ter druge usmeritve in pravilnike (Rakar, 2010, str. 37). Pregled revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin kaže, da so nepravilnosti med občinami podobne, zato sklepam, da občine ne spremljajo ugotovitev v že izdanih revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja drugih občin, saj se še naprej med občinami pojavljajo podobne nepravilnosti. Računsko sodišče je že v poročilu o delu Računskega sodišča RS za leto 1997 (Računsko sodišče Republike Slovenije, 1998, str. 89) zapisalo, da s tem, ko razkrivajo nepravilnosti in slabosti širši javnosti, pričakujejo, da se nepravilnosti ne bodo več pojavljale v tistih občinah, ki še niso bile revidirane. Vendar s pregledom revizijskih poročil v desetletnem obdobju ni zaznati večjih izboljšav pri pravilnosti poslovanja občin.

V revizijskih poročilih o pravilnosti poslovanja občin, izdanih od leta 2002 do leta 2011, je bilo ugotovljenih veliko nepravilnosti, ki so jih občine zagrešile pri poslovanju. Podroben pregled nepravilnosti, ki jih je računsko sodišče odkrilo pri poslovanju posameznih občin, je v Prilogi 4, pregled najpogostejših nepravilnosti po področjih pa je v Prilogi 6. V nadaljevanju predstavim najpogostejše nepravilnosti, ki so se pojavljale pri izvrševanju proračuna, pri oddaji javnih naročil, pri dodeljevanju transferjev, zadolževanju in dajanju poroštEV, zaposlovanju in plačah ter ravnanju s stvarnim premoženjem.

Pri prevzemanju obveznosti oziroma izvrševanju občinskega proračuna so revizorji računskega sodišča ugotovili več nepravilnosti. Občine so pogosto prevzemale obveznosti brez pisne pogodbe oziroma so plačale več, kot jim je bilo treba na podlagi pogodbe. Takšno kršitev je bilo zaznati pri 37 občinah. Pogosto so izvršeni odhodki po postavkah presegli odhodke, določene z veljavnim proračunom, kar je bilo zaznati pri 36 občinah. Pri 28 občinah je bilo odkrito, da pri plačilu obveznosti iz proračuna občine niso upoštevale zakonskih plačilnih rokov. 18 občin je prevzelo obveznosti, ki niso bile predvidene s proračunom. Prav tako izdatki iz proračuna niso imeli podlage v verodostojnih knjigovodskih listinah, kar so revizorji računskega sodišča odkrili pri revidiranju 16 občin. Kršitev, ki je bila zaznana pri 8 občinah, je nepravilno prerazporejanje proračunskih sredstev. Druge nepravilnosti, ki so se pojavljale pri izvrševanju občinskega proračuna, so priprava neustreznega načrta razvojnih programov, nepopolne obrazložitve posebnega dela proračuna, nepravočasno pobiranje prejemkov iz občinskih pristojnosti ter njihovo izločanje v proračun, niso bili sprejeti ustrezni

ukrepi za uravnoteženje proračuna, niso izvajali nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb, delovanje notranjih kontrol je bilo neustrezno itd.

Pri javnem naročanju je bilo največ kršitev zakonodaje pri javnih naročilih male vrednosti, saj so bila ta oddana v nasprotju z internim predpisom o naročilih male vrednosti. Primer takšne kršitve je bilo zaznati v 35 občinah. Pogosto so se nepravilnosti dogajale pri oddaji naročila za redno vzdrževanje občinskih cest, nepravilno oddajo je bilo zaznati pri 16 občinah. V 12 občinah so oddali javno naročilo brez javnega razpisa. Prav tako v 12 primerih občine za dobro izvedbo pogodbenih del niso pridobile bančne garancije. V 10 občinah so k osnovni pogodbi sklenili anekse za dodatna dela, ki so po starem zakonu o javnih naročilih presegla 25 % zneska prvotnega naročila oziroma po novem zakonu o javnem naročanju 30 % zneska prvotnega naročila. Javna naročila niso bila oddana po ustreznem postopku v 6 občinah. Pogoste nepravilnosti so bile tudi, da so občine izbrale ponudnika, ki ni bil cenovno najugodnejši, da so neustrezno opredelile ali uporabile merila za izbiro ponudnika, da niso izločile iz postopka oddaje javnega naročila nepopolnih ponudb ter niso vodile evidence o oddaji javnih naročil.

Občine pogosto ne ravnaajo v skladu s predpisi pri dodeljevanju transferjev. Največkrat se je zgodilo, da pri dodeljevanju transfernih sredstev niso izvedle javnega razpisa. Tako nepravilnost je bilo zaznati pri 39 občinah. Pri 25 občinah so dodelili transferna sredstva v neskladju s predpisi, pri 7 pa so dodelili transferna sredstva v nasprotju z merili, objavljenimi v javnem razpisu. V 6 občinah je bilo ugotovljeno, da so v komisiji, ki je vodila postopek javnega razpisa za dodelitev transferjev, sodelovali člani, ki so bili s prejemniki transferjev interesno povezani. V več primerih je bilo tudi odkrito, da komisija ni opravila strokovnega pregleda in ocenjevanja vlog.

Pri zadolževanju so se najpogostejše nepravilnosti nanašale na preseganje dovoljenih zneskov zadolževanja. 4 občine so bile zadolžene v višjem znesku, kot ga določa zakon, 5 občin pa ni izvajalo nadzora nad zadolževanjem javnih podjetij. Glede dajanja poroštEV so se pojavljale nepravilnosti, ko so občine dajale poročstva pravnim osebam zasebnega prava, čeprav niso bile njene soustanoviteljice. Tako nepravilnost je bilo zaznati v 5 občinah.

Veliko nepravilnosti je bilo odkritih tudi na področju zaposlovanja, plač in drugih stroškov, povezanih z delom. V 42 občinah so se pojavile kršitve glede izplačevanja dodatkov, od previsoko do prenizko izplačanih dodatkov, neupravičenih izplačil dodatkov. Kar v 32 občinah so sklepali delovna razmerja z javnimi uslužbenci, ki niso izpolnjevali pogojev za zasedbo delovnega mesta glede izobrazbe ali delovnih izkušenj. Pogosto so določili previsok količnik osnovne plače, kar je bilo odkrito pri 22 občinah. Druge nepravilnosti, ki se nanašajo na kršitve delovnopravne zakonodaje, so še zaposlitev javnih uslužbencev, katerih zaposlitev ni bila načrtovana s kadrovskim načrtom, neupravičeno izplačilo sejin, previsoko izplačan del plače, nepravilna sistematizacija delovnih mest itd.

Najpogostejše nepravilnosti pri ravnanju s stvarnim premoženjem so bile, da občine pred prodajo stvarnega premoženja niso zagotovile cenitve premoženja. Tako nepravilnost je bilo zaznati pri 7 občinah. V 7 občinah so sestavili neustrezno komisijo za izvedbo in nadzor postopka prodaje. 6 občin je prodalo zemljišča z neposredno pogodbo, čeprav je bilo to v nasprotju s predpisi, prav tako 6 občin ni pripravilo posameznega programa prodaj.

6.5 Analiza možnih vzrokov za prilagojena mnenja v revizijskih poročilih

Na podlagi raziskave pravilnosti poslovanja slovenskih občin, kjer sem pregledala revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin, sem ugotovila, da ima samo eno poročilo neprilagojeno mnenje, vsa druga poročila pa prilagojena mnenja. Prav tako sem ugotovila, da se zaznane nepravilnosti pri poslovanju med občinami bistveno ne razlikujejo. Obseg zaznanih nepravilnosti se po mnenju računskega sodišča zmanjšuje, vendar so v poslovanju občin še vedno zaznane pomembne neskladnosti s predpisi, ki preprečujejo izrek neprilagojenega mnenja. Menim, da za prilagojena mnenja v revizijskih poročilih obstaja več vzrokov.

Revizijska poročila računskega sodišča so javno dostopna prav z namenom, da bi se z ugotovitvami revizij seznanila širša javnost, tako uporabniki javnih sredstev kot davkoplačevalci. Revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin so namenjena tudi drugim občinam kot opozorilo, da ne bi več prihajalo do nepravilnosti pri njihovem poslovanju. Menim, da občine ne spremljajo revidiranja drugih občin zaradi pomanjkanja kadra in tudi pomanjkanja časa. V Sloveniji je veliko manjših občin, ki imajo tudi manjše občinske uprave, zato so zanje mnoga področja lahko strokovno zahtevna, če ne celo prezahtevna. Podatki o številu zaposlenih v občinskih upravah v letu 2011 kažejo, da je povprečno število zaposlenih v občinski upravi 22 javnih uslužbencev. Občina Jezersko v letu 2011 ni imela nobenega zaposlenega v občinski upravi. Izmed občin, zajetih v raziskavo, ima občina Osilnica najmanj zaposlenih v občinski upravi, le dva javna uslužbenca (Podatki o številu zaposlenih v občinski upravi v letu 2011, 2012).

Eden izmed možnih vzrokov pogostega poslovanja v neskladju s predpisi je tudi nepoznavanje oziroma nerazumevanje zakonodaje s področja lokalne samouprave s strani javnih uslužbencev. Menim, da nerazumevanje zakonodaje ne bi smelo biti problem, saj podatki kažejo, da je v letu 2011 imelo največ zaposlenih sedmo stopnjo izobrazbe (Podatki o številu zaposlenih v občinski upravi v letu 2011, 2012). Zato bi nepoznavanje zakonodaje lahko pripisala neprizadevanju zaposlenih za poslovanje v skladu s predpisi. Pojavi se dvom, ali gre za nepoznavanje zakonodaje ali za namensko kršenje zakonodaje. Verjetno je to odvisno od občine, čeprav puščam odprti obe možnosti. Zakonodaje, ki jo morajo upoštevati občine pri svojem poslovanju, je veliko, poleg tega pa so pogoste tudi njene spremembe. Zahteve zakonodaje so enake tako za velike kot majhne občine. Pri manjših občinah so problem majhne občinske uprave, zato je obvladovanje zakonodaje in njenih sprememb zanje dokaj zahtevno, pri večjih občinah pa je obvladovanje zakonodaje lahko težavno zaradi velikega obsega poslovanja.

Menim, da bi računsko sodišče odkrilo manj nepravilnosti pri poslovanju občin, če bi te imele vzpostavljen dober notranji nadzor nad javnimi financami. Notranji nadzor nad javnimi financami je obvezen že od leta 2002, vendar ga občine še niso v celoti vgradile v svoj sistem. Veliko občin krši obveznost notranjega revidiranja prav zaradi pomanjkanja sredstev, vendar je prav učinkovito notranje revidiranje pogoj za pravilno in smotrno porabo javnih sredstev. Veliko se govori, da je v Sloveniji preveč občin, kar se kaže tudi pri njihovem nadzoru. Če bi bilo občin manj, kar bi posledično pomenilo večje občine, bi te imele večje občinske uprave, boljšo izobrazbeno strukturo zaposlenih, več finančnih sredstev in boljši nadzor. Prav tako bi računsko sodišče lažje izvajalo nadzor nad vsemi občinami. Pravilnik o usmeritvah za usklajeno delovanje sistema notranjega nadzora javnih financ zavezuje občine, katerih letni proračun presega 2,086 mio evrov, k vsakoletni notranji reviziji. Postavljena je dokaj nizka meja za vzpostavitev notranje revizije, kar pomeni, da mora večina občin zagotoviti letno notranje revidiranje. Zato se sprašujem, kako je možno, da revizorji računskega sodišča ugotavljajo nepravilnosti pri poslovanju občin, čeprav so njihovo poslovanje preverjali že notranji revizorji. Obstajata dve možnosti: ali se notranje revidiranje sploh ne izvaja ali pa se izvaja neučinkovito. Menim, da je razlog, zakaj občine ne zagotovijo notranjega revidiranja, prenizka kazen za takšno kršitev. Pri notranjem nadzoru nad javnimi financami je poleg notranjega revidiranja pomemben tudi sistem finančnega poslovanja in kontrol, za vzpostavitev katerega je odgovoren župan. Tu se mi poraja vprašanje, ali imajo vsi župani ustrezne izkušnje in znanja, da lahko vzpostavijo dober sistem finančnega poslovanja. Župani so pogosto voljeni na podlagi priljubljenosti v javnosti in ne na podlagi ustreznega znanja.

Prav tako menim, da občinski svet in nadzorni odbor ne opravljata dobrega nadzora nad poslovanjem občine. Občinski svetniki in člani nadzornih odborov svoje naloge opravljajo nepoklicno, zato pogosto svoje delo opravljajo neprofesionalno. Občinski svet pogosto sestavljajo člani, ki so interesno povezani z županom, zato lahko prihaja do sprejema pristranskih odločitev. Prav tako sem skeptična do učinkovitosti nadzornih odborov. Če statut občine posebej ne vsebuje podrobnejših pogojev glede izobrazbe oziroma znanja članov nadzornih odborov, predlaganje kandidatov in odločanje občinskega sveta ni vezano na izobrazbo oziroma strokovno znanje predlaganih kandidatov. Tako se pogosto zgodi, da nadzorni odbor občine sestavljajo člani, ki nimajo ustreznega znanja in izkušenj, da bi lahko dobro nadzorovali delo občine.

Eden izmed možnih vzrokov, zakaj se v občinah nenehno pojavljajo kršitve zakonodaje, je po mojem mnenju tudi položaj računskega sodišča, ki nima možnosti neposrednega kaznovanja. Edina pristojnost, ki jo ima računsko sodišče, je, da lahko v primeru hude kršitve dobrega poslovanja pozove k razrešitvi odgovorne osebe. Vendar (kot kaže praksa državnega tožilstva, ki je na podlagi več kot 40 primerov ovadb s strani računskega sodišča izdalo le eno obsodilno sodbo) ni videti, da bi imel poziv računskega sodišča kakšen vpliv v javnosti (Horvat Petrovčič, 2011). Celoten postopek revidiranja javnih uporabnikov je namreč postavljen tako, da računsko sodišče opozori revidiranca na ugotovljene nepravilnosti, ki jih

ta skuša odpraviti že med samim revizijskim postopkom. Vloga računskega sodišča je, da obvešča javnost o pomembnih razkritjih revizij poslovanja ter svetuje uporabnikom javnih sredstev, kako naj izboljšajo svoje finančno poslovanje. Cilj računskega sodišča torej ni kaznovanje uporabnikov javnih sredstev, ampak odkrivanje ter opozarjanje na nepravilnosti, da se te ne bi več pojavljale pri uporabnikih javnih sredstev. Računsko sodišče ne sprejema aktov, ki bi neposredno nalagali odpravo nezakonitih dejanj, ampak svoja mnenja in priporočila uveljavlja s strokovno avtoriteto. Že davnega leta 1995 je takratni predsednik avstrijskega računskega sodišča dr. Franz Fidler državno revizijo (ker nima represivne moči) imenoval za »viteza brez meča« (Korpič Horvat, 1997, str. 73). Menim, da prav zaradi nemoči kaznovanja ni zaznati izboljšav na področju pravilnosti poslovanja slovenskih občin.

Strinjam se s predsednikom računskega sodišča dr. Igorjem Šoltesom, ki je v oddaji Tarča (Horvat Petrovčič, 2011) izrazil obžalovanje, da je v Sloveniji za vsako stvar potrebna kazen, da bi se kar koli spremenilo. To sicer meče slabo luč na Slovenijo, da ni sposobna odpraviti nepravilnosti brez kaznovanja, vendar če ni druge rešitve, je treba storiti tudi to. Prav predsednik računskega sodišča je bil pobudnik spremembe kazenskega zakonika, da postane oškodovanje javnega denarja in javnih financ kaznivo dejanje. Tako je bil leta 2012 izdan nov Kazenski zakonik (Ur. l. RS, št. 50/2012-UPB2), ki v 1. in 2. odstavku člena 257a določa, da je uradna oseba, javni uslužbenec ali druga pooblaščen oseba uporabnika javnih sredstev, ki pri naročanju, pridobivanju, upravljanju ali razpolaganju z javnimi sredstvi zavestno krši predpise, opušča dolžno nadzorstvo ali kako drugače povzroči ali omogoči nezakonito ali nenamensko uporabo javnih sredstev, čeprav predvideva ali bi morala predvidevati, da lahko zaradi tega nastane večja premoženjska škoda, kaznovana z zaporom in denarno kaznijo. Za večjo premoženjsko škodo se kršitelj kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let in z denarno kaznijo, v primeru velike premoženjske škode pa z zaporom od enega do osmih let in z denarno kaznijo.

6.6 Predlogi za izboljšave pravilnosti poslovanja občin

Poslovanje v skladu z zakoni ter upravičena raba javnih sredstev je odgovornost občin do svojih občanov, zato si morajo občine prizadevati za izboljšanje pravilnosti svojega poslovanja. V nadaljevanju podajam predloge za izboljšave tako za občine kot za računsko sodišče.

Če bi bile občine seznanjene z vsemi nepravilnostmi, ki se pojavljajo pri poslovanju drugih občin, verjamem, da bi poskušale svoje nepravilnosti odpraviti še pred revizijo računskega sodišča. Ker pa občinam verjetno ni v interesu, da bi spremljale revizije drugih občin oziroma jim tega ne dopuščajo kadrovske zmogljivosti, se mi zdi zelo dobra poteza računskega sodišča, da je začelo z regijskimi posveti s predstavniki lokalnih skupnosti. Računsko sodišče na regijskih posvetih seznaja občine z najpogostejšimi ugotovitvami v revizijah lokalne samouprave, da se takšne nepravilnosti ne bi več pojavljale. Regijski posveti so namenjeni tudi izmenjavi mnenj, stališč in vprašanj, povezanih z razpolaganjem z javnimi financami v občinah. Dobro je, da niso na regijske posvete vabljeni le župani občin, ampak tudi direktorji

občinskih uprav in pristojni za področje financ. Župani so na položaj voljeni s strani ljudstva, zato pogosto nimajo ustreznega znanja. Računskemu sodišču predlagam, da nadaljuje z organiziranjem regijskih posvetov s predstavniki lokalnih skupnosti tudi v prihodnje.

Za poslovanje občin v skladu s predpisi je pomembno dobro delovanje notranjega nadzora javnih financ, zato si mora Urad RS za nadzor proračuna še naprej prizadevati za razvoj in krepitev notranjega nadzora v občinah. Organizirati mora izobraževanja županov glede pomembnosti vzpostavitve notranjega nadzora nad javnimi financami. Prav tako si morajo tudi občine same prizadevati za vzpostavitev dobrega notranjega nadzora. Pomembno je, da se zavedajo, kakšne koristi jim prinaša dober notranji nadzor. Obveznost notranjega revidiranja je prisotna že dobrih deset let, pa še vedno obstajajo občine, ki ne zagotavljajo notranje revizije. Menim, da je treba predvideti višje kazni za takšne kršitve, saj bi s tem zagotovo omejili pogostost kršitev. Vse občine si morajo prizadevati za dober odnos notranjega revizorja z županom in zaposlenimi v občini.

Pogoj za dober politični nadzor nad občino je ustrezno znanje in izkušnost občinskih svetnikov in članov nadzornih odborov, zato bi moralo biti uzakonjeno, s kakšno izobrazbo in izkušnjami lahko kandidati kandidirajo za zasedbo mest. Politični nadzor se mi zdi sicer dober, a le če ga izvajajo strokovno usposobljeni ljudje.

Za boljše poslovanje občin je treba okrepiti zavest pri javnih uslužbencih, da so odgovorni za pravilnost poslovanja občine. Občine financirajo pomembna področja, ki vplivajo na kakovost življenja njihovih prebivalcev, zato je še toliko pomembneje, da občina z javnim denarjem ravna pravilno in smotrno. Ne samo pri zaposlenih v občinski upravi, pri vseh je treba okrepiti zavest, da je pravilno poslovanje v dobrobit vseh.

Za učinkovitejši nadzor nad poslovanjem občin bi bilo morda smiselno razmisliti tudi o zmanjšanju števila občin. Manjše število občin bi pomenilo večje občine z večjimi občinskimi upravami, boljšo izobrazbeno strukturo zaposlenih, z več finančnimi sredstvi in boljšim zagotavljanjem notranjega nadzora. Prav tako bi računsko sodišče lažje izvajalo nadzor nad vsemi občinami.

Kot kaže praksa v Sloveniji, računsko sodišče ni dovolj močna avtoriteta, da bi funkcionarji upoštevali njegovo mnenje, zato državnemu zboru predlagam, naj razmisli o preoblikovanju pristojnosti računskega sodišča. Le opozorilo glede ugotovljenih nepravilnosti in zahteva za njihovo odpravo (kot kaže) v Sloveniji ni dovolj, saj se bodo naslednjič zopet pojavile podobne nepravilnosti. Tudi na podlagi analize revizijskih poročil sem ugotovila, da občine, ki jih je računsko sodišče že opozorilo na nepravilnosti, ugotovljene pri poslovanju, kasneje zopet kršijo predpise na istih področjih. Menim, da je glavni razlog za takšno stanje, da občine za svoja dejanja niso bile kaznovane. Zato tudi kasneje ne poslujejo v skladu s predpisi, saj je vse, kar se lahko zgodi, le zahteva za odpravo teh nepravilnosti. Na ugled v javnosti pa (kot kaže) Slovenci ne damo prav veliko.

Pri računskem sodišču imam pomisleke glede obveznih revizij pravilnosti poslovanja občin in mestnih občin. Obvezne revizije skorajda v celoti zapolnijo razpoložljivi revizijski čas v tekočem letu, zato lahko računsko sodišče upošteva le manjši del prejetih pobud. Tako nastaja vrzel v pričakovanju javnosti, ki si želi takojšen in verodostojen odgovor o poslovanju različnih oseb javnega prava (Vesel, 2006, str. 12). Prav tako računsko sodišče izvaja manj revizij smotrnosti poslovanja kot revizij pravilnosti poslovanja, predvsem zaradi predpisanih obveznih revizij na podlagi ZRacS-1. Menim, da je potrebna sprememba zakona o računskem sodišču glede izvrševanja revizijske pristojnosti. Zakon določa revidiranje pravilnosti poslovanja mestnih in drugih občin že od leta 2001 in glede na to, da je od leta 2002 obvezna notranja revizija v občinah, se mi zdi primerneje, da bi računsko sodišče namenjalo svoja sredstva in čas revizijam smotrnosti poslovanja občin in prečnim revizijam. Analiza revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin je sicer pokazala, da se nepravilnosti v poslovanju občin še vedno pojavljajo in da je zaznati le majhen napredek pri pravilnejšemu poslovanju, vendar menim, da je bolje okrepiti nadzor nad pravilnostjo poslovanja občin z drugimi organi. Cilj dela notranjih revizorjev in revizorjev računskega sodišča je namreč enak, to je razkrivati in odpravljati nepravilno in nesmotrno porabo proračunskih sredstev. Svetujem računskemu sodišču, da se namesto revidiranju pravilnosti poslovanja občin raje posveti revidiranju pomembnejših občinskih področij.

Računskemu sodišču svetujem, naj nadaljuje s prakso pridobivanja osnovnih informacij o delu poslovanja vseh občin v posameznem letu, saj si bo tako zagotovilo dober pregled nad poslovanjem vseh občin.

6.7 Mednarodna primerjava pravilnosti poslovanja občin

V Evropski uniji obstajajo štirje tipi vrhovnih revizijskih institucij (National Audit Office, 2005, str. 4):

- **računsko sodišče s sodno funkcijo:** Francija, Belgija, Portugalska, Španija, Italija, Grčija;
- **računsko sodišče kot kolegijsko telo brez sodne funkcije:** Nizozemska, Nemčija, Slovaška, Češka, Luksemburg, Računsko sodišče Evropske unije;
- **revizijski urad, neodvisen od vlade, ki ga vodi generalni revizor ali predsednik:** Madžarska, Malta, Poljska, Ciper, Velika Britanija, Irska, Latvija, Litva, Švedska, Finska, Danska, Estonija;
- **poseben model, ki ga vodi predsednik in izvaja revizijo na državni, regionalni in lokalni ravni:** Avstrija, Slovenija.

Ker se Slovenija uvršča v isti tip vrhovnih revizijskih institucij kot Avstrija, v nadaljevanju predstavljam razlike in podobnosti med njima. Prva razlika je, da je avstrijsko računsko sodišče (nem. *Rechnungshof*) del zakonodajne oblasti, ki je neposredno podrejeno državnemu zboru in neodvisno od zvezne vlade in deželnih vlad, medtem ko slovensko računsko sodišče ne predstavlja nobene veje oblasti. Avstrijsko računsko sodišče predstavlja revizijska poročila zakonodajalcu, ki se nato odloči, kakšne politične ukrepe bo sprejel. V nekaterih vrhovnih

revizijskih institucijah je odločanje le v pristojnosti generalnega revizorja oziroma predsednika, druge pa odločitve sprejemajo skupaj. V večini evropskih držav je odločanje v pristojnosti generalnega revizorja, tako je tudi v Sloveniji in Avstriji (National Audit Office, 2005, str. 4).

V Sloveniji je predsednik računskega sodišča imenovan s strani državnega zbora za dobo devet let in z možnostjo podaljšanja mandata, medtem ko je predsednik avstrijskega računskega sodišča imenovan za dobo dvanajstih let brez možnosti podaljšanja. V obeh državah člani računskega sodišča ne smejo biti aktivni v politiki vsaj štiri leta pred imenovanjem (National Audit Office, 2005, str. 5).

Računska sodišča v Evropski uniji imajo različne revizijske pristojnosti (Priloga 7). Tako revidiranje občin ni v pristojnosti vseh računskih sodišč v Evropski uniji. Poleg Slovenije in Avstrije imajo pristojnost revidiranja občin še v naslednjih državah: Ciper, Estonija, Grčija, Madžarska, Italija, Latvija, Litva, Poljska, Portugalska, Slovaška, Španija in Evropsko računsko sodišče. Avstrijsko računsko sodišče je do leta 2011 lahko revidiralo le občine z najmanj 20.000 prebivalci, v občinah z manj prebivalci pa je moralo prej pridobiti pooblastilo pristojne deželne vlade (National Audit Office, 2005, str. 9–10). 1. januarja 2011 so mejo z 20.000 prebivalcev znižali na 10.000 prebivalcev, vendar avstrijsko računsko sodišče še vedno ne zajame velikega števila občin, saj lahko revidira le 73 izmed 2.356 občin (Rechnungshof, 2011, str. 29).

Avstrijsko računsko sodišče na področju občin nadzoruje finančno poslovanje občin z najmanj 10.000 prebivalci, finančno poslovanje skladov, ustanov, ki jih upravljajo organi občine, ter finančno poslovanje podjetij, v katerih ima občina najmanj 50 % kapitalskega deleža. Nadzor lahko zajema revidiranje računovodskih izkazov, revidiranje pravilnosti poslovanja ali revidiranje smotrnosti poslovanja (Kontrolle der Gebärung im Bereich der Gemeinden, 2012).

Avstrijsko računsko sodišče ima že 250-letno tradicijo, predstavlja eno izmed najstarejših računskih sodišč v Evropi in ima dober javni ugled. Pri vrhovnih revizijskih institucijah, ki nimajo sodne funkcije, je toliko pomembnejša javnost. Predsednik avstrijskega računskega sodišča dr. Josef Moser je v intervjuju za prispevek v oddaji Tarča (Horvat Petrovčič, 2011) povedal, da ima mnenje javnosti v Avstriji velik vpliv. Predsednik nima možnosti poziva za razrešitev odgovornih oseb tako kot v Sloveniji, nezaupnico ministru ali funkcionarju lahko izreče le parlament. Povedal je, da so v Avstriji zaradi revizij računskega sodišča že morali odstopiti funkcionarji, člani uprav, župani, člani deželnih vlad, vendar je njihov odstop odvisen od politične odgovornosti, zato jih je veliko odstopilo tudi zaradi omajanega političnega ugleda. V Avstriji ima veliko vlogo občutljivost in pritisk javnosti, kar pa ne moremo trditi za Slovenijo. Pri nas ima predsednik računskega sodišča v primeru hude kršitve dobrega poslovanja možnost pozvati pristojni organ k razrešitvi odgovornih oseb, vendar je odziv funkcionarjev do računskega sodišča nespoštljiv. Ko pridejo v javnost rezultati revizij, da je poslovanje z javnim denarjem negospodarno, letijo očitki na računsko sodišče, da gre za

neutemeljene in dvomljive ugotovitve, prav tako pa pristojni organi pogosto zavrnejo pozive za razrešitev odgovornih oseb. V Sloveniji javnost nima tolikšnega vpliva, da bi se funkcionarji ozirali na svoj ugled. Verjetno prihaja med Slovenijo in Avstrijo do odstopanj pri spoštovanju mnenj računskega sodišča prav zaradi kulturnih razlik. Ker prihaja do nespoštovanja mnenj računskega sodišča, bi bilo mogoče smiselno razmisliti o preoblikovanju računskega sodišča v računsko sodišče s sodno oblastjo. Vem, da je to radikalna sprememba, vendar med možnostmi za okrepitev položaja računskega sodišča v javnosti obstaja tudi ta možnost.

SKLEP

V javnem sektorju se daje vedno večji poudarek dobremu poslovanju, obvladovanju tveganj in uspešnemu upravljanju organizacij. Državljanom, ki z davki in drugimi prispevki polnijo državno blagajno, namreč ni vseeno, kako so njihova sredstva porabljena, zato je pomemben nadzor nad porabo javnih sredstev.

Najvišji organ kontrole državnih računov, državnega proračuna in celotne porabe v Sloveniji je Računsko sodišče RS, ki posluje v skladu z zakonom o računskem sodišču in poslovníkom računskega sodišča. Pristojnosti računskega sodišča so revidiranje poslovanja uporabnikov javnih sredstev, svetovanje uporabnikom javnih sredstev, izdajanje potrdil za revizorske nazive ter izdajanje revizijskih standardov in priročnikov.

Tema magistrskega dela je revidiranje pravilnosti poslovanja slovenskih občin, ki ga izvaja računsko sodišče kot naknaden zunanji nadzor, zato je treba poznati tudi druge ravni nadzora nad poslovanjem občine. Politični nadzor, ki se prav tako uvršča med zunanji nadzor, v občini izvajata občinski svet in nadzorni odbor. Notranji nadzor temelji na treh stebrih, za sistem finančnega poslovanja in kontrol je odgovoren župan občine. Občine, katerih znesek letnega proračuna presega 2,086 mio evrov, so zavezane tudi k vsakoletni notranji reviziji, ki je vzpostavljena z namenom neodvisnega preverjanja sistemov finančnega poslovanja in kontrol. Centralni organ, ki skrbi za dobro delovanje notranjega nadzora javnih financ in preverja njegovo delovanje, pa je Urad RS za nadzor proračuna.

Za učinkovito in verodostojno opravljeno revizijo pravilnosti poslovanja občin je treba kakovostno opraviti predrevizijski, revizijski in porevizijski postopek. V predrevizijskem postopku se naredi podroben načrt za izvedbo revizije. Revizijski postopek se začne s sklepom o izvedbi revizije pri revidirancu, nadaljuje z izvedbo revizije in konča z izdajo revizijskega poročila. Porevizijski postopek se prične le v primeru, da mora revidiranec zaradi neodpravljenih nepravilnosti med revizijskim procesom izdati odzivno poročilo.

Z raziskavo pravilnosti poslovanja slovenskih občin sem želela na podlagi analize revizijskih poročil občin ugotoviti, kakšno je poslovanje slovenskih občin glede upoštevanja zakonov in predpisov. Namen analize revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja slovenskih občin je bil poiskati odgovor na moje raziskovalno vprašanje, kaj je vzrok, da v revizijskih poročilih o

pravilnosti poslovanja občin prevladujejo prilagojena mnenja, čeprav nadzor nad občinami izvajajo tudi drugi organi. V analizo sem vključila 86 revizijskih poročil slovenskih občin, v katerih je bil cilj revizij izrek mnenja o pravilnosti poslovanja občine v posameznem letu. Predmet proučevanja so bila revizijska poročila o pravilnosti poslovanja občin od leta 2000 do vključno leta 2009, ki so bila izdana od leta 2002 do vključno leta 2011. V revizijskih poročilih so prevladovala prilagojena mnenja.

Računsko sodišče je odkrilo največ nepravilnosti pri izvrševanju proračuna, pri oddaji javnih naročil, pri dodeljevanju transferjev, pri zadolževanju, pri zaposlovanju in pri ravnanju s stvarnim premoženjem. Najpogostejše nepravilnosti so, da obveznosti niso bile prevzete s pogodbo, da so izvršeni odhodki po postavkah presegli odhodke, določene z veljavnim proračunom, da so bila javna naročila majhne vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom, da so občine dodelile transferna sredstva brez javnega razpisa ter da so neupravičeno izplačevale dodatke javnim uslužbencem.

Možnih je več vzrokov za prilagojena mnenja v revizijskih poročilih. Eden izmed možnih vzrokov je lahko nepoznavanje oziroma nerazumevanje zakonodaje s področja lokalne samouprave. Zakonodaje je veliko, poleg tega pa so pogoste tudi njene spremembe. Za manjše občine je obvladovanje zakonodaje velik zalogaj zaradi manjše občinske uprave. Vzrok je lahko tudi slab notranji nadzor nad javnimi financami in slab politični nadzor nad poslovanjem občin. Eden izmed pomembnejših vzrokov pa je po mojem mnenju nekaznovanje nepravilnosti poslovanja občin, kar je verjetno razlog za ponavljajoče se kršitve predpisov.

Vsi si morajo prizadevati za dobro vzpostavitev notranjega nadzora nad javnimi financami: od župana, ki je odgovoren za vzpostavitev nadzora, za izvajanje katerega so posledično odgovorni zaposleni, do notranjih revizorjev, katerih naloga je preverjanje kontrolnega sistema in svetovanje vodstvu. Prizadevati si je treba tudi za dober politični nadzor, ki se lažje zagotovi, če ga izvajajo za to usposobljeni ljudje.

Menim, da je treba spremeniti zakon o računskem sodišču glede izvrševanja revizijske pristojnosti. Ne zdi se mi smiselno, da sodi med obvezne revizije revidiranje pravilnosti poslovanja ustreznega števila mestnih in drugih občin, ki so obvezne od leta 2001, saj je od leta 2002 obvezen tudi notranji nadzor nad javnimi financami v občini. Menim, da je primernejše, da računsko sodišče svoja sredstva in čas namenja revizijam smotrnosti poslovanja občin in prečnim revizijam več občin na določenem področju.

V Sloveniji javnost nima takšnega vpliva kot v Avstriji, kjer funkcionarji sami odstopijo zaradi omajanega političnega ugleda. Menim, da si lahko računsko sodišče dvigne avtoriteto le tako, da poleg svetovanja uporabnikom javnih sredstev in opozarjanja na nepravilnosti in nesmotrnosti tudi kaznuje uporabnike javnih sredstev, če ti ne zagotavljajo pravilne in smotrne rabe javnih sredstev.

LITERATURA IN VIRI

1. Adlešič, M. (2010). *Notranja revizija v lokalni samoupravi – analiza stanja v slovenskih občinah*. Magistrsko delo. Ljubljana: Ekonomska fakulteta.
2. Cvikl, M. M., & Zemljič, P. (2005). *Zakon o javnih financah (ZJF) s komentarjem*. Ljubljana: Bonex založba.
3. Cvikl, M. M., & Korpič Horvat, E. (2007). *Proračunsko pravo. Priprava, izvrševanje in nadzor proračunov*. Ljubljana: GV Založba.
4. *Delovna področja Računskega sodišča RS*. Najdeno 14. marca 2012 na spletnem naslovu <http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/I/K8786CEF639C0B198C1257155004C07A1>
5. Evropske smernice za izvajanje mednarodnih revizijskih standardov INTOSAI. (1999). *Revizor: revija o reviziji*, 10(7/8), 7-171.
6. Horvat Petrovčič, K. (odgovorna urednica). (2011, 30. avgust). *Tarča* [televizijska oddaja]. Ljubljana: RTV Slovenija.
7. INTOSAI Professional Standards Committee. (b.l.). Code of Ethics (ISSAI 30). Najdeno 27. februarja 2012 na spletnem naslovu [http://www.issai.org/media\(627,1033\)/ISSAI_30_E.pdf](http://www.issai.org/media(627,1033)/ISSAI_30_E.pdf)
8. Kazenski zakonik. *Uradni list RS* št. 50/2012-UPB2.
9. *Kodeks etike državnih revizorjev*. Najdeno 15. maja 2012 na spletnem naslovu [http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/V/K6C2C71B1EA7A1030C125719A002D516C/\\$file/Kodeks-drzavnih-revizorjev.pdf](http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/V/K6C2C71B1EA7A1030C125719A002D516C/$file/Kodeks-drzavnih-revizorjev.pdf)
10. *Kontrolle der Gebarung im Bereich der Gemeinden*. Najdeno 15. avgusta 2012 na spletnem naslovu <http://www.rechnungshof.gv.at/ueber-den-rh/rechtsgrundlagen/fuenftes-hauptstueck-des-bundes-verfassungsgesetzes.html>
11. Korpič Horvat, E. (1997). *Zakon o računskem sodišču (ZRacS) s komentarjem*. Ljubljana: Gospodarski vestnik.
12. Korpič Horvat, E. (2004). Računsko sodišče in enako obravnavanje uporabnikov javnih sredstev. *Revizor: revija o reviziji*, 15(12), 7-27.
13. Korpič Horvat, E. (2006). Državna revizija. Najdeno 18. januarja 2012 na spletnem naslovu <http://www.pf.uni-mb.si/sl/magistrski-studij-davcno-pravo>
14. Kranjc, M. (2006). Pogoste ugotovitve pri revizijah smotnosti. *Zbornik referatov, Konferenca o učinkovitem upravljanju z javnimi sredstvi* (str. 57-63). Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
15. Lah, M. (2005). Notranji nadzor nad javnimi financami in notranjerevizijska služba v občini. *Revizor: revija o reviziji*, 16(3-4), 7-27.
16. *Letna poročila Računskega sodišča RS*. Najdeno 22. maja 2012 na spletnem naslovu <http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/I/K86546B35F636AAC1C1257155004B3D11>
17. *Lima Declaration*. Najdeno 10. maja 2012 na spletnem naslovu <http://www.intosai.org/documents/intosai/general/declarations-of-lima-and-mexico/lima-declaration.html>
18. Mladenovič, Z. (2006). Odgovornost državnega revizorja za odkrivanje prevar. *Zbornik referatov, 38. simpozij o sodobnih metodah v računovodstvu, financah in reviziji, Portorož, 12.-13. aprila 2006* (str. 139-156). Ljubljana: Zveza ekonomistov Slovenije; Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.

19. Mladenovič, Z., & Vidovič, Z. (2009). *Revidiranje poslovanja uporabnikov javnih financ*. Ljubljana: Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.
20. Napotilo za izvajanje revizij. *Uradni list RS* št. 41/2001.
21. National Audit Office. (2005). *State Audit in the European Union*. London: National Audit Office.
22. *Organizacija in sestava Računskega sodišča RS*. Najdeno 14. marca 2012 na spletnem naslovu <http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/I/KF7ECF521803C99FDC1257155004C0733>
23. Perner, V. (2008). Kako do koristnega in učinkovitega revidiranja proračunskih uporabnikov. *Zbornik referatov, 10. izobraževalni seminar o javnih financah in državnem revidiranju* (str. 117-133). Ljubljana: Zveza ekonomistov Slovenije.
24. *Podatki o številu zaposlenih v občinskih upravah za leto 2011*. Najdeno 10. avgusta 2012 na spletnem naslovu http://www.arhiv.svlr.gov.si/si/delovna_podrocja/podrocje_lokalne_samouprave/strokovna_pomoc_obcinam/index.html
25. *Porevizijska poročila o popravljalnih ukrepih občin*. Najdeno 17. januarja 2012 na spletnem naslovu <http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/PorocilaArhiv?OpenForm&appSource=91F2455D38551D7CC1257155004755A7>
26. Poslovniki Računskega sodišča Republike Slovenije. *Uradni list* št. 91/2001.
27. Pravilnik o izdajanju potrdil za naziva državni revizor in preizkušeni državni revizor. *Uradni list RS* št. 113/2007, 18/2008 popr., 36/2009.
28. Pravilnik o usmeritvah za usklajeno delovanje sistema notranjega nadzora javnih financ. *Uradni list RS* št. 72/2002.
29. *Priročniki Računskega sodišča RS*. Najdeno 17. marca 2012 na spletnem naslovu <http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/I/K2709C3C0E668E24CC125723D002309C5>
30. Računsko sodišče Republike Slovenije. (1998). *Poročilo o delu za leto 1997*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
31. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2006a). *Priročnik za revizije smotrnosti poslovanja*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
32. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2006b). *Revizijski priročnik*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
33. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2006c). *Strategija Računskega sodišča Republike Slovenije od leta 2007 do leta 2013*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
34. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2009). *Poročilo o regijskih posvetih Računskega sodišča s predstavniki občin v obdobju 2007-2008*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
35. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2010). *Letno poročilo Računskega sodišča RS 2009*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
36. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2011a). *Revizijsko poročilo o pravilnosti dela poslovanja Občine Bohinj*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
37. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2011b). *Letno poročilo Računskega sodišča RS 2010*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
38. Računsko sodišče Republike Slovenije. (2012). *Letno poročilo Računskega sodišča RS 2011*. Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.
39. Rakar, K. (2010). *Revizije računskega sodišča*. Ljubljana: Dashofer.

40. Rechnungshof. (2011). *Leistungsbericht 2010/2011*. Wien: Rechnungshof.
41. *Revizijska poročila o pravilnosti poslovanja slovenskih občin*. Najdeno 17. januarja 2012 na spletnem naslovu <http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/PorocilaArhiv?OpenForm&appSource=91F2455D38551D7CC1257155004755A7>
42. *Revizijski standardi INTOSAI*. (1994). Ljubljana: Slovenski inštitut za revizijo.
43. Služba za nadzor proračuna. (2003). *Usmeritve za državno notranje revidiranje*. Ljubljana: Služba za nadzor proračuna.
44. *Smernice za standarde notranjega kontroliranja za javni sektor, INTOSAI*. (2005). Ljubljana: Slovenski inštitut za revizijo.
45. Suhadolnik, V. (2011). Kakšno je stanje na področju vzpostavitve in delovanja notranjih kontrol v javnem sektorju? *Zbornik, 43. simpozij o sodobnih metodah v računovodstvu, financah in reviziji* (str. 117-130). Ljubljana: Zveza ekonomistov Slovenije; Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije.
46. Šoltes, I. (2007). Računsko sodišče med politiko in stroko. *Javna uprava*, 43(2), 47-55.
47. Šoltes, I., Bilbija, M., Jeršič, N., & Cerar, M. (2010). *Pojmovnik javnih financ*. Ljubljana: Nebra.
48. Štefe, E. (2009). Notranji nadzor javnih financ v občinah v letu 2007. *Revizor: revija o reviziji*, 20(5), 7-17.
49. Štefe, E. (2010). Nadzor Računskega sodišča Republike Slovenije nad porabo javnih sredstev v občinah. *Revizor: revija o reviziji*, 21(1), 7-17.
50. Štrus, M. (2008). Obvladovanje tveganj in izjava o oceni notranjega nadzora javnih financ v občini. *Revizor: revija o reviziji*, 19(2), 7-29.
51. Taylor, D.H., & Glezen, G.W. (2007). *Revidiranje. Zasnove in postopki*. Ljubljana: Slovenski inštitut za revizijo.
52. *Tokyo Declaration*. Najdeno 26. julija 2012 na spletnem naslovu http://www.asosai.org/activities/assembly_agenda.jsp?idx=2#th1
53. Turk, I. (2007). *Pojmovnik računovodstva, financ in revizije*. Ljubljana: Slovenski inštitut za revizijo.
54. Urad RS za nadzor proračuna. (2004). *Usmeritve za notranje kontrole*. Ljubljana: Urad RS za nadzor proračuna.
55. Urad RS za nadzor proračuna. (2011). *Poročilo o stanju notranjega nadzora javnih financ v Republiki Sloveniji za leto 2010*. Ljubljana: Urad RS za nadzor proračuna.
56. *Urad RS za nadzor proračuna*. Najdeno 9. marca 2012 na spletnem naslovu http://www.unp.gov.si/si/o_uradu/
57. Uredba o izvajanju postopkov pri porabi sredstev evropske kohezijske politike v Republiki Sloveniji v programskem obdobju 2007-2013. *Uradni list RS* št. 41/2007, 17/2009.
58. Ustava Republike Slovenije. *Uradni list RS* št. 33I/1991, 42/1997, 66/2000, 24/2003, 69/2004, 69/2004, 69/2004, 68/2006.
59. Vesel, T. (2006). Načini sodelovanja z računskim sodiščem. *Zbornik referatov, Konferenca o učinkovitem upravljanju z javnimi sredstvi* (str. 11-16). Ljubljana: Računsko sodišče Republike Slovenije.

60. Vidovič, Z. (2007). Posebnosti revidiranja javnih sredstev. *Zbornik referatov/9. Izobraževalni seminar o javnih financah in državnem revidiranju* (str. 125-145). Ljubljana: Zveza ekonomistov Slovenije.
61. Vidovič, Z., Milatovič, J., & Hren, M. (2001). *Nadzor nad porabo proračunskih sredstev*. Ljubljana: Slovenski inštitut za revizijo.
62. Vlada Republike Slovenije. (2011). Strategija razvoja notranjega nadzora javnih financ v Republiki Sloveniji za obdobje od 2011 do 2015. Najdeno 26. marca 2012 na spletnem naslovu http://www.unp.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/veljavni_predpisi/drugo/
63. Zakon o javnih financah. *Uradni list RS* št. 79/1999, 124/2000, 79/2001, 30/2002, 56/2002-ZJU, 110/2002-ZDT-B, 127/2006-ZJZP, 14/2007-ZSPDPO, 109/2008, 49/2009, 38/2010-ZUKN, 107/2010, 11/2011-UPB4, 110/2011-ZDIU12.
64. Zakon o lokalni samoupravi. *Uradni list RS* št. 94/2007-UPB2, 27/2008 *Odl.US*: Up-2925/07-15, U-I-21/07-18, 76/2008, 100/2008 *Odl.US*: U-I-427/06-9, 79/2009, 14/2010 *Odl.US*: U-I-267/09-19, 51/2010, 84/2010 *Odl.US*: U-I-176/08-10.
65. Zakon o političnih strankah. *Uradni list RS* št. 100/2005-UPB1, 103/2007.
66. Zakon o računskem sodišču. *Uradni list RS* št. 11/2001, 20/2006-ZNOJF-1.
67. Zakon o volilni in referendumski kampanji. *Uradni list RS* št. 41/2007, 103/2007-ZPolS-D, 105/2008 *Odl.US*: U-I-295/07-8, 11/2011, 28/2011 *Odl.US*: U-I-67/09-27, Up-316/09-19.
68. *Zaposleni na Računskem sodišču RS*. Najdeno 15. junija 2012 na spletnem naslovu <http://www.rs-rs.si/rsrs/rsrs.nsf/I/K83A275DF8C7E4A6DC125718F003D9524>
69. Zmagaj, P. (2009). Ukrepi računskega sodišča v revizijskem in porevizijskem postopku. *Javna uprava*, 45(4), 121-153.

PRILOGE

KAZALO PRILOG

PRILOGA 1: DIAGRAM POTEKA FAZ V REVIZIJSKEM POROČANJU

PRILOGA 2: ODLOČANJE O IZREKU MNENJA RAČUNSKEGA SODIŠČA

PRILOGA 3: REVIZIJSKI POSTOPEK

PRILOGA 4: SEZNAM REVIZIJSKIH POROČIL O PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN

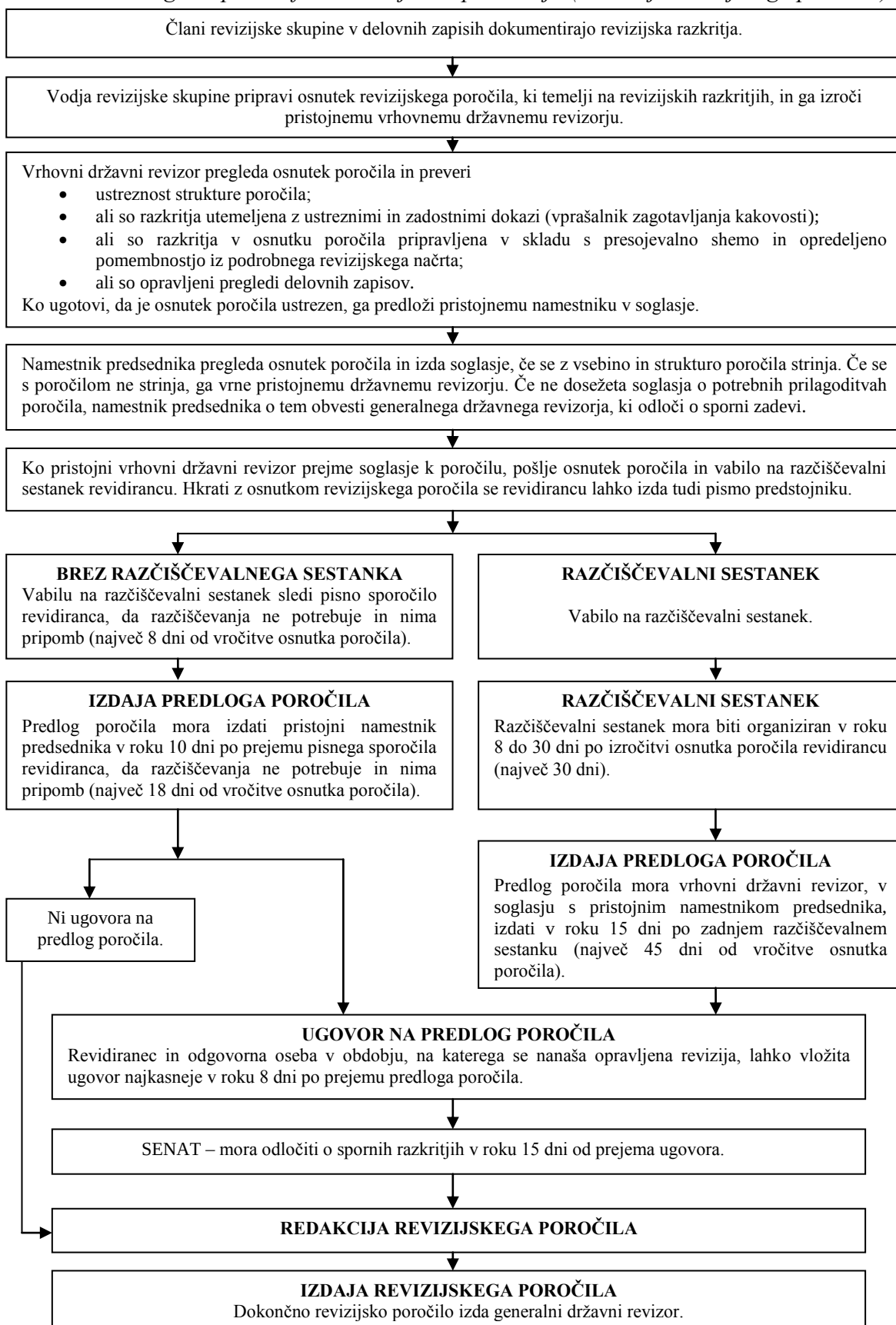
PRILOGA 5: POPRAVLJALNI UKREPI SLOVENSКИH OBČIN

PRILOGA 6: NAJPOGOSTEJŠE NEPRAVILNOSTI V REVIZIJSKIH POROČILIH PRAVILNOSTI POSLOVANJA OBČIN

PRILOGA 7: REVIZIJSKA PRISTOJNOST RAČUNSKIH SODIŠČ V EVROPSKI UNIJI

Priloga 1: Diagram poteka faz v revizijskem poročanju

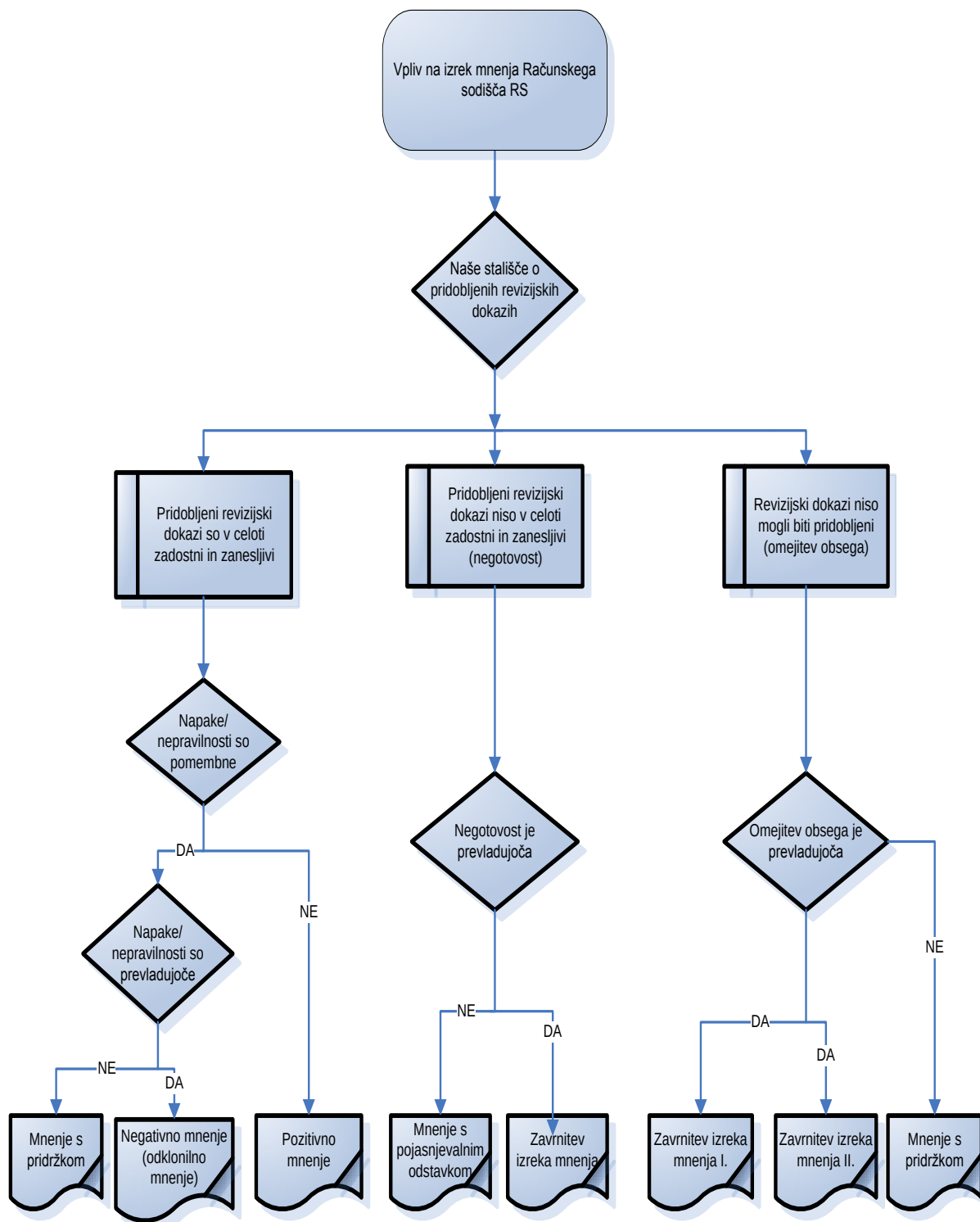
Slika 1: Diagram poteka faz v revizijskem poročanju (do izdaje revizijskega poročila)

Vir: Računsko sodišče Republike Slovenije, Revizijski priročnik, 2006, str. 179.

Priloga 2: Odločanje o izreku mnenja računskega sodišča

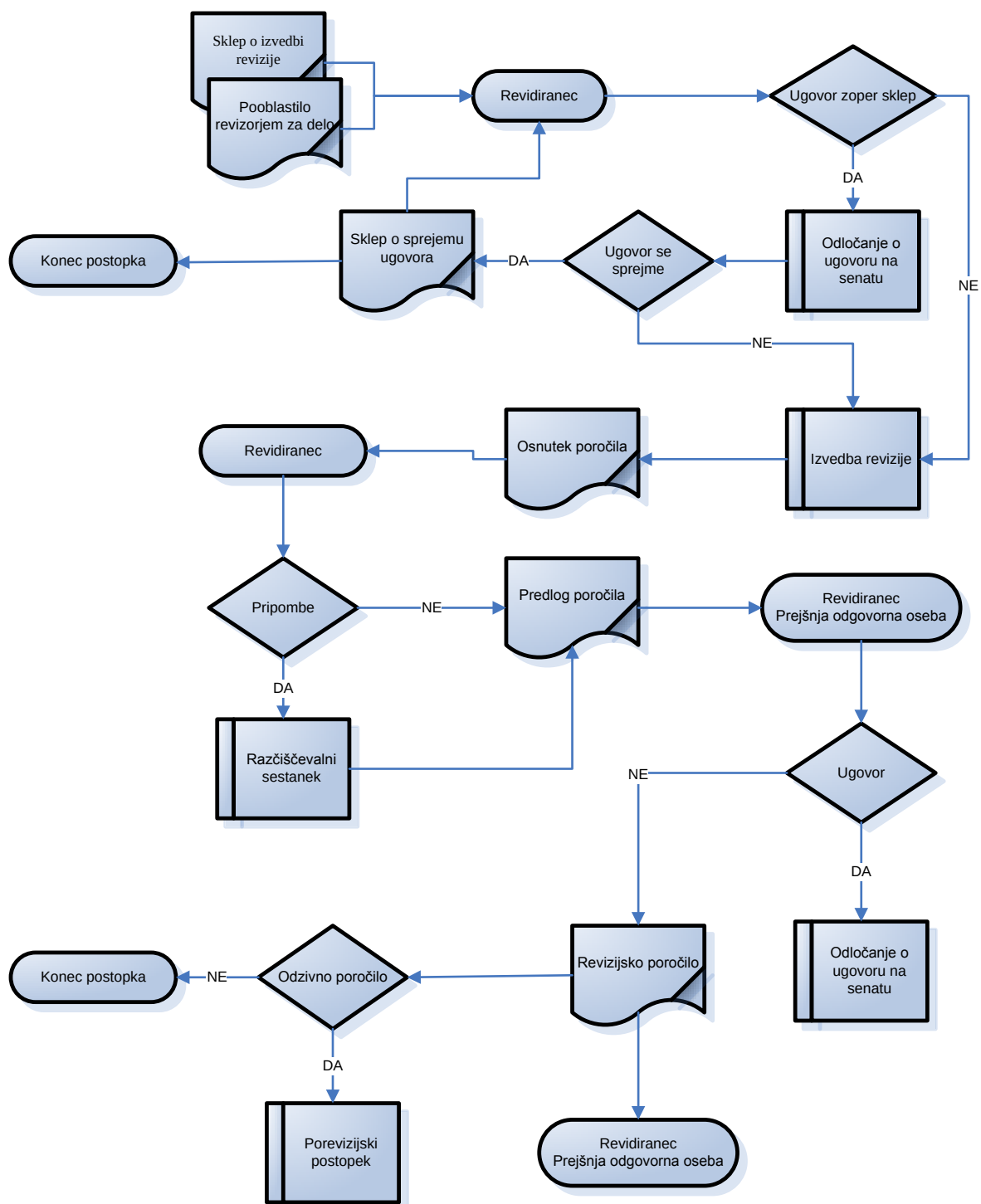
Slika 1: Diagram poteka pri odločanju o izreku mnenja Računskega sodišča RS

Vir: Računsko sodišče Republike Slovenije, Revizijski priročnik, 2006, str. 218.

Priloga 3: Revizijski postopek

Slika 1: Postopek dela v revizijskem postopku

Vir: Z. Vidovič, J. Milatovič & M. Hren, Nadzor nad porabo proračunskih sredstev, 2001, str. 16.

Priloga 4: Seznam revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin

Tabela 1: Seznam revizijskih poročil o pravilnosti poslovanja občin

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
1	Pravilnost poslovanja Občine Ribnica v letih 2000 in 2001	Mnenje s pridržkom	Preseganje dovoljenega obsega porabe proračunskih sredstev; neizpolnjevanje pogojev za zasedbo delovnega mesta; previsoko določen količnik osnovne plače; neupravičeno določen dodatek za vodenje.	Ni potrebno	28.01.2002
2	Pravilnost poslovanja Občine Mozirje v letih 2000 in 2001	Negativno mnenje	Neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe, previsoko določen količnik osnovne plače; odhodki za investicije višji kot so bili načrtovani v proračunu; javno naročilo oddano brez objave javnega razpisa.	Je potrebno	29.01.2002
3	Pravilnost poslovanja Občine Izola v letih 2000 in 2001	Mnenje s pridržkom	Previsoko določen količnik osnovne plače; neupravičeno izplačilo dodatka; neizpolnjevanje pogojev za zasedbo delovnega mesta; preseganje dovoljenega obsega porabe proračunskih sredstev.	Je potrebno	01.02.2002
4	Pravilnost poslovanja Občine Muta v letih 2000 in 2001	Mnenje s pridržkom	Oddaja javnega naročila z neposredno pogodbo; preseganje zakonsko dovoljene višine kratkoročne zadolžitve; prevzemanje obveznosti v breme proračunov prihodnjih let.	Je potrebno	01.02.2002
5	Pravilnost poslovanja Občine Komen v letih 2000 in 2001	Negativno mnenje	Prevzem obveznosti, za katere ni bilo podlage v proračunu; javno naročilo oddano brez javnega razpisa; previsoko določen količnik osnovne plače; nepravilen obračun dodatkov.	Je potrebno	10.04.2002
6	Pravilnost poslovanja Občine Grosuplje v letih 2000 in 2001	Mnenje s pridržkom	Previsoko določen količnik osnovne plače; neupravičeno izplačilo dodatka; za dodatne obveznosti ni sklenila aneksa k pogodbi; javno naročilo oddano brez javnega razpisa.	Ni potrebno	21.05.2002
7	Pravilnost poslovanja Občine Dobrova - Polhov Gradec v letih 2000 in 2001	Negativno mnenje	Odhodki presegle načrtovana sredstva; sredstva splošne proračunske rezervacije preseгла zakonsko višino; nepravilno dodeljene subvencije v kmetijstvu; poraba proračunskih sredstev, čeprav niso bili izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji za uporabo sredstev; pogoji za začetek postopka oddaje javnega naročila niso bili izpolnjeni; javna naročila so bila oddana z neposredno pogodbo brez javnega razpisa; javna naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom; za investicije so bile prevzete obveznosti, preden so bila sredstva načrtovana v proračunu; za investicije so bile prevzete obveznosti nad načrtovanim zneskom v proračunu; plačila za investicije so preseгла pogodbeno dogovorjene zneske.	Ni potrebno	01.07.2002
8	Pravilnost poslovanja Občine Velika Polana v letih 2000 in 2001	Negativno mnenje	Občinski svet ni sprejel proračuna, ker jim župan ni pravočasno predložil predloga proračuna; sklep o podaljšanju začasnega financiranja je sprejel župan, namesto občinskega sveta; župan ni predložil občinskemu svetu v sprejem predloga zaključnega računa; večja poraba sredstev za investicije, kot je bilo dopustno med začasnim financiranjem; župan iz proračunskih sredstev občine nezakonito odobril posojila; neupravičeno izplačilo dodatka; ni imela sklenjene pogodbe o financiranju osnovne šole.	Je potrebno	08.07.2002
9	Pravilnost poslovanja Mestne občine Slovenj Gradec v letu 2001	Mnenje s pridržkom	Odhodki presegle načrtovana sredstva; odločbe za nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča izdala občina in ne DURS; neupravičeno izplačilo dodatka; neustrezno opredeljena in uporabljena merila za izbiro izvajalca pri javnem razpisu; javno naročilo oddano brez javnega razpisa.	Ni potrebno	11.11.2002
10	Pravilnost poslovanja Mestne občine Ptuj v letu 2001	Mnenje s pridržkom	Neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; nepravilno določen dodatek; nepravilna oddaja rednega vzdrževanja občinskih cest.	Ni potrebno	25.11.2002
11	Pravilnost poslovanja Mestne občine Kranj v letu 2001	Negativno mnenje	Prodala osnovno sredstvo brez pridobitve uradne cenitve; oddala javno naročilo brez sklenjene pogodbe z izvajalcem; javna naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe in delovnih izkušenj; previsoko določen količnik osnovne plače; nepravilno določeni dodatki; v javnem razpisu niso bila objavljena merila za izbiro prejemnikov subvencij; javni razpis ni bil objavljen v Uradnem listu; poraba proračunskih sredstev, čeprav niso bili izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji; oddano javno naročilo z neposredno pogodbo brez zbiranja ponudb.	Ni potrebno	04.12.2002

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
12	Pravilnost poslovanja Občine Postojna v letu 2001	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe, delovnih izkušenj; neustrezni obračun in izplačilo nadomestila plače zaradi bolezni; javna naročila male vrednosti so bila oddana v nasprotju z internim predpisom; dodatna dela in večji obseg del so bila oddana v nasprotju s predpisi o javnem naročanju; javni razpis za dodelitev subvencij ni bil objavljen v Uradnem listu; izplačila so presegla pogodbeno dogovorjene zneske; ni bilo listin, ki bi dokazovale utemeljenost izplačila; financiranje list občinskih svetnikov, ki niso bile registrirane kot politične stranke.	Ni potrebno	19.12.2002
13	Pravilnost poslovanja Občine Litija v letu 2001	Mnenje s pridržkom	Neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; neupravičeno izplačilo sejnine; dodelitev sredstev subvencij brez predhodno izvedenega razpisa; dodelitev sredstev za sofinanciranje drugih dejavnosti brez predhodno izvedenega javnega razpisa.	Ni potrebno	28.02.2003
14	Pravilnost poslovanja Občine Ljutomer v letu 2001	Mnenje s pridržkom	Nepravilno oddano naročilo male vrednosti; nepravilno oddano javno naročilo za redno vzdrževanje občinskih cest; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom.	Ni potrebno	07.03.2003
15	Pravilnost poslovanja Občine Piran v letu 2001	Mnenje s pridržkom	Neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe, delovnih izkušenj; neupravičeno izplačilo dodatkov.	Ni potrebno	10.03.2003
16	Pravilnost poslovanja Občine Podčetrtek v letu 2001	Negativno mnenje	Neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; javna naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom; dela rednega vzdrževanja lokalnih cest oddana brez javnega razpisa; prekoračitev dovoljenega obsega odplačila glavnice in obresti dolga.	Ni potrebno	11.03.2003
17	Pravilnost poslovanja Mestne občine Novo mesto v letu 2001	Mnenje s pridržkom	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; neizpolnjevanje pogojev glede delovnih izkušenj; obračun dodatka za delovno dobo od nepravilne osnove; dodelitev in izplačilo tekočega transferja brez javnega razpisa; dani dve poroštvi pravnima osebam zasebnega prava.	Ni potrebno	26.05.2003
18	Pravilnost poslovanja Mestne občine Ljubljana v letu 2001	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; prevzete obveznosti nad vrednostjo, določeno v veljavnem proračunu; previsoko določen količnik osnovne plače; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; neupravičeno izplačilo dodatkov; nepravilno oddano naročilo male vrednosti; oddaja javnega naročila brez javnega razpisa; za nakup stavbnega zemljišča so bile prevzete in plačane obveznosti nad odobrenim zneskom.	Je potrebno	06.06.2003
19	Pravilnost poslovanja Občine Domžale v letu 2001	Mnenje s pridržkom	Neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe, delovnih izkušenj; obračun dodatka za delovno dobo od nepravilne osnove; dodelitev subvencije za kmetijstvo, ki je bilo nad z internim aktom dovoljenim zneskom.	Ni potrebno	02.07.2003
20	Pravilnost poslovanja Občine Vrhnika v letu 2002	Mnenje s pridržkom	Nepravilna preračunitev sredstev proračuna; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; neupravičeno plačilo prispevka za prostovoljno zdravstveno zavarovanje; dodelitev tekočih transferov brez javnega razpisa.	Ni potrebno	15.10.2003
21	Pravilnost poslovanja Občine Gornja Radgona v letu 2002	Negativno mnenje	Nepravilna preračunitev sredstev proračuna; razporeditev delavcev na delovna mesta zunaj sistematizacije; previsoko izplačan del plače za delovno uspešnost delavcev; javno naročilo oddano ponudniku, ki ni bil najugodnejši; najet dolgoročni blagovni kredit brez soglasja pristojnega ministra; presegla dovoljen obseg likvidnostnega zadolževanja.	Ni potrebno	22.10.2003
22	Pravilnost poslovanja Občine Trebnje v letu 2002	Mnenje s pridržkom	Ni izkazala prihodkov od takse za obremenjevanje okolja z odpadki; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; neupravičeno izplačani dodatki; nepravilna oddaja javnega naročila male vrednosti.	Ni potrebno	04.11.2003

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
23	Pravilnost poslovanja Občine Tišina v letu 2002	Negativno mnenje	Nepravilna prerazporeditev sredstev proračuna; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; nepravilna oddaja naročila male vrednosti; nepravilna oddaja javnega naročila za zbiranje nevarnih in kosovnih odpadkov; nepravilno oddano urejanje zelenih površin in izvajanje zimske službe; javno naročilo oddano le na podlagi ene veljavne ponudbe; dodelitev subvencij brez javnega razpisa.	Ni potrebno	12.11.2003
24	Pravilnost poslovanja Občine Trbovlje v letu 2002	Mnenje s pridržkom	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; v programu prodaje premoženja občina ni opredelila ciljev in razlogov prodaje; v programu prodaje ni opredelila metod prodaje in razlogov, s katerimi se utemeljuje, da je izbrana metoda ustrezna za doseg ciljev prodaje; nepravilno določen osnovni količnik.	Ni potrebno	17.11.2003
25	Pravilnost poslovanja Občine Sveti Jurij v letu 2002	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; nepravilno oddano redno vzdrževanje občinskih cest; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; javno naročilo male vrednosti oddano v nasprotju z internim predpisom; neupravičeno izplačilo proračunskih sredstev za pedagoško vodenje v osnovni šoli.	Ni potrebno	01.12.2003
26	Pravilnost poslovanja Občine Cerkvenjak v letu 2002	Mnenje s pridržkom	Odstopanja med izvršenimi odhodki in dovoljenimi odhodki; nepravilno oddano naročilo male vrednosti; nepravilno oddano javno naročilo za redno vzdrževanje občinskih cest.	Ni potrebno	17.12.2003
27	Pravilnost poslovanja Občine Brežice v letu 2002	Negativno mnenje	Nepravilno prerazporejena sredstva proračuna po sklepih župana; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; nepravilni obračun dodatkov; javna naročila niso bila oddana po predpisanem postopku; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; občina je plačala več, kot je bil pogodbeno dogovorjeni znesek.	Ni potrebno	22.12.2003
28	Pravilnost poslovanja Mestne občine Murska Sobota v letu 2002	Mnenje s pridržkom	Previsoko določen količnik osnovne plače; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; neupravičeno izplačilo dodatkov; nepravilno oddano naročilo male vrednosti; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; dodelitev transfernih sredstev brez javnega razpisa.	Ni potrebno	12.01.2004
29	Pravilnost poslovanja Občine Mengeš v letu 2002	Negativno mnenje	Nepravilno prerazporejena sredstva proračuna po sklepih župana; neupravičeno izplačilo dodatkov; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; občina je plačala več, kot je bil pogodbeno dogovorjeni znesek; javno naročilo ni bilo oddano najugodnejšemu ponudniku; oddano naročilo male vrednosti brez postopka oddaje javnih naročil; izvedba del v neskladju s ponudbo in pogodbo; dodelitev transfernih sredstev brez javnega razpisa; financiranje liste, ki ni bila registrirana kot politična stranka.	Ni potrebno	13.01.2004
30	Pravilnost poslovanja Občine Mislinja v letu 2002	Mnenje s pridržkom	Neupravičeno izplačilo dodatkov; nepravilna oddaja del gospodarske javne službe; nepravilna oddaja naročil malih vrednosti; dodelitev transfernih sredstev brez javnega razpisa.	Ni potrebno	15.01.2004
31	Pravilnost poslovanja Občine Starše v letu 2002	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; neupravičeno izplačilo dodatkov; previsoka izhodiščna plača; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; nepravilno oddana dodatna dela pri naročilih male vrednosti.	Ni potrebno	29.01.2004
32	Pravilnost poslovanja Mestne občine Koper v letih 2002 in 2003	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; od kupca ni zahtevala odškodnine, ne plačila zamudnih obresti; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; nepravilno izplačan del plače; previsoko izplačilo regresa za prehrano med delom; oddala javno naročilo ponudniku, ki ni predložil pravilne ponudbe; nepravilna oddaja naročil male vrednosti; nepravilno dodeljevanje sredstev krajevnim skupnostim; nepravilna oddaja poslovnih prostorov v najem z neposredno pogodbo; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; nepravilni postopek pri oddaji javnega naročila.	Ni potrebno	19.04.2004

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
33	Pravilnost poslovanja Mestne občine Maribor v letu 2002	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; občinsko premoženje prodano brez odobritve mestnega sveta; občina uredila zaračunavanje ekološkega tolara v ceni vodi in nakazovanje teh sredstev v proračun občine, ne da bi imela ustrezne pravne podlage; sredstva, ki jih je zbrala, je uporabila za drug namen; nezakonito izplačilo dodatka; nepravilna oddaja dodatnih del.	Je potrebno	10.09.2004
34	Pravilnost poslovanja Občine Slovenske Konjice v letu 2002	Negativno mnenje	Za izplačilo na javnem razpisu dodeljenih namenskih sredstev iz državnega proračuna, je v neskladju z določili razpisa in pogodbo predložila začasno situacijo z obračunanimi neizvršenimi deli; prodala zemljišča za gradnjo brez izvedenega postopka javnega razpisa; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; previsoko določen količnik osnovne plače; neupravičeno izplačilo dodatka; oddaja javnega naročila z uporabo merila v nasprotju z veljavnimi predpisi; javni razpisi za dodelitev tekočih transferov (na področju kulture, športa, kmetijstva) so bili izvedeni v neskladju s predpisi; oddaja naročil male vrednosti v nasprotju z internim aktom; dodelitev sredstev brez javnega razpisa.	Ni potrebno	08.10.2004
35	Pravilnost poslovanja Mestne občine Ljubljana v letu 2003	Negativno mnenje	Neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; za plačilo pogodbenih rokov ni spoštovala zakonskih rokov; oddana javna naročila brez javnih razpisov; plačila brez ustrezne podlage na proračunski postavki; potrjena situacija za investicijska dela, preden so bila dela opravljena; plačila niso imela podlage v verodostojnih knjigovodskih listinah; previsoko plačilo pogodbenih obveznosti; javna naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom; sredstev splošne proračunske rezervacije niso razporedili v finančni načrt neposrednih uporabnikov.	Je potrebno	17.11.2004
36	Pravilnost poslovanja Občine Šoštanj v letu 2003	Mnenje s pridržkom	Izplačilo storitev, ki ne štejejo za avtorske stvaritve; za dodelitev transfernih sredstev ni izvedla javnega razpisa; dodelitev tekočih transferov na področju športa v nasprotju z merili in kriteriji; nepravilni postopki dodelitve sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva.	Ni potrebno	23.12.2004
37	Pravilnost poslovanja Občine Podlehnik v letu 2003	Negativno mnenje	Neveljavnen proračun, ker ga je sprejel občinski svet preteklega mandatnega obdobja, zaradi tega tudi prekoračitev dovoljene porabe sredstev; opustila nadzor nad pobiranjem ekološke pristojbine; v predlogu zaključnega računa ni izkazala prihodkov od takse za obremenjevanje vode; previsoko izračunani količniki; nepravilno izplačani dodatki; ni obračunala dodatkov; županu, ki funkcijo opravlja nepoklicno izplačala dodatek za delovno dobo; obračunala sejnine nadzornim članom, ki jim jih ni izplačala; oddana javna naročila po postopku s pogajanjem brez predhodne objave, ne da bi bili izpolnjeni pogoji; dodelitev tekočih transferov brez javnega razpisa; dodelitev poročstva pravni osebi brez sklepa občinskega sveta, katere ustanoviteljica ni občina in v znesku, ki presega zakonsko dovoljeno višino poroštev.	Je potrebno	24.01.2005
38	Pravilnost poslovanja Občine Šentjur v letu 2003	Negativno mnenje	Previsoko določen količnik osnovne plače; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; izvršila tekoče odhodke, ki niso bili načrtovani s proračunom; nepravilno oddala dodatna dela; nepravilno oddala storitve za prevoze otrok.	Ni potrebno	28.01.2005
39	Pravilnost poslovanja Občine Ivančna Gorica v letu 2003	Negativno mnenje	Proračun ni vseboval finančnih načrtov krajevnih skupnosti; previsoko določen količnik osnovne plače; napačno obračunan dodatek; javna naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom; rekonstrukcijska dela lokalnih cest so oddali izvajalcu, ki je bil izbran za tekoče vzdrževanje lokalnih cest; javna sredstva se niso porabila za tisto blago, ki je bilo opredeljeno v pogodbi o oddaji javnega naročila; dodelitev tekočih transferov brez javnega razpisa; dodelitev transferov v neskladju s predpisi; niso nadzorovali porabe sredstev dodeljene KS; brez meril dodatno dodelili sredstva; niso sprejeli programa ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti ter pomanjkljivosti in slabosti pri delovanju notranjih kontrol.	Je potrebno	25.03.2005

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
40	Pravilnost poslovanja Občine Slovenska Bistrica v letu 2003	Negativno mnenje	Previsoko določen količnik osnovne plače; nepravilno oddana dela za vzdrževanje lokalnih javnih cest; neustrezen načrt razvojnih programov; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; ni bilo sklenjene pisne pogodbe za prevzem obveznosti; naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim aktom.	Je potrebno	25.03.2005
41	Pravilnost poslovanja Občine Preddvor v letu 2003	Negativno mnenje	Redno vzdrževanje lokalnih javnih cest oddano po nepravilnih postopkih; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; oddano javno naročilo z uporabo nedopustnih meril in pogojev; začetek izvajanja investicije, ki se sofinancira iz sredstev proračuna RS, pred pridobitvijo soglasja MF; uporaba merila, ki dopušča rok plačila nad 90 dni; dodelitev tekočih transferov v nasprotju z merili in kriteriji.	Ni potrebno	31.03.2005
42	Pravilnost poslovanja Mestne občine Celje v letu 2003	Negativno mnenje	Prodana nepremičnina v nasprotju s predpisi; pogodbeno dogovorjenega obročnega plačila kupnine niso zavarovali z nepreklicno bančno garancijo; neposredni menjalni pogodbi sklenjeni v nasprotju s predpisi; niso zaračunali zamudnih obresti; neizpolnjevanje pogojev glede delovnih izkušenj; zaposlitev pripravnika brez javnega natečaja; nezakoniti obračun dodatkov; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; ni pridobila bančnih garancij za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti; prevzete obveznosti niso imele podlage v verodostojnih knjigovodskih listinah; javna naročila oddana brez javnega razpisa; javna naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom o naročilih male vrednosti; za plačilo dodatnih del ni obstojala verodostojna listina; financiranje svetniških klubov brez kriterijev oziroma meril za dodeljevanje sredstev; dodelitev transferov na področju kmetijstva v nasprotju s predpisi; občina v splošnem delu zaključnega računa ni obrazložila porabe sredstev splošne proračunske rezervacije ter jih dodelila prejemnikom brez javnega razpisa; zadolžitev občine presegla zakonsko dovoljen obseg; dano poročstvo je preseglo zakonsko dovoljen obseg.	Je potrebno	19.04.2005
43	Pravilnost poslovanja Občine Tržič v letih 2003 in 2004	Negativno mnenje; Mnenje s pridržkom	Ni sprejela ustreznih ukrepov za uravnoteženje proračuna; obračunala nižjo najemnino za poslovne prostore, kot jo določa interni akt; oddano javno naročilo male vrednosti brez zbiranja ponudb; prodaja stanovanj brez javne objave; ni zaračunala zamudnih obresti; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; neupravičen obračun dodatka; povračilo stroškov brez ustrezne podlage; nepravilni obračun bonitete od uporabe službenega avtomobila; prenizko oblikovana proračunska rezerva; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; plačila niso imela podlage v verodostojnih listinah; pri izboru najemodajalca kršili načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki; oddala naročilo male vrednosti, ne da bi ponudniku v postopku oddaje naročila posredovala popis del; ni sklenila koncesijskih pogodb v skladu s predpisi in izvedenim razpisom; plačilo obveznosti na podlagi neverodostojnih listin; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; nakazala več sredstev bi morala na podlagi pogodbe; pri dodelitvi sredstev KS ni upoštevala postopka, ki ga določa pravilnik; v razpisu niso bili navedeni pogoji in merila za dodeljevanje sredstev; za dodelitev transferov ni izvedla javnega razpisa; pobot zneska bruto prilivov od reklam z zneski provizije in stroškov izvajalcev; obračun dohodnine za bonitete je bremenil občino in ne župana; ravnala v nasprotju z načelom polnega izkazovanja prejemkov in izdatkov proračuna.	Je potrebno	19.04.2005
44	Pravilnost poslovanja Občine Rogatec v letu 2003	Negativno mnenje	Neupravičeno izplačilo dodatkov; oddano naročilo male vrednosti brez zbiranja ponudb; oddana dodatna dela z neposredno pogodbo; dodelitev tekočih transferov (kultura, šport) brez javnega razpisa; predsednik komisije za dodelitev transferov sredstev je bil interesno povezan s prejemnikom sredstev; dala poročstvo pravni osebi zasebnega prava, čeprav ni njena soustanoviteljica.	Ni potrebno	25.04.2005

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
45	Pravilnost poslovanja Občine Ig v letu 2003	Negativno mnenje	Prodaja osebnega vozila z neposredno pogodbo, ne da bi bili za to izpolnjeni zakonski pogoji; upoštevanje nepravilnega količnika; neupravičeno izplačilo dodatkov; županu, ki je funkcijo opravljal nepoklicno, izplačala dodatek za delovno dobo; storitve rednega vzdrževanja na lokalnih cestah oddala po nepravilnih postopkih; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; plačilo obveznosti brez verodostojne listine; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; javna naročila male vrednosti so bila oddana v nasprotju z internim predpisom; plačilo avtorskih honorarjev brez sklenjenih pogodb o avtorskem delu; prevzela zakonsko določene pogodbene obveznosti; dodelitev transferov (kultura, izobraževanje, kmetijstvo) brez javnega razpisa; dodelitev tekočih transferov v neskladju s predpisi.	Ni potrebno	25.05.2005
46	Pravilnost poslovanja Občine Lenart v letu 2003	Negativno mnenje	Ni sprejela ustreznih ukrepov za uravnoteženje proračuna; nepravilen postopek prodaje; nepravilno določen osnovni količnik; neupravičeno izplačilo dodatkov; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; dodelitev tekočih transferov (kultura, šport, kmetijstvo) na nepravilen način.	Ni potrebno	22.06.2005
47	Pravilnost poslovanja Občine Logatec v letu 2003	Negativno mnenje	Prerazporeditev sredstev brez pooblastila občinskega sveta; prodala stavbna zemljišča z neposrednimi pogodbami, ki so v nasprotju s predpisi; ni pripravila posameznih programov prodaj; neustrezno sestavila komisijo za izvedbo in nadzor postopka razpolaganja s stvarnim premoženjem; prodala stvarno premoženje brez ocenitve vrednosti; ni zavarovala obročnih plačil kupnine; izplačevala plače na podlagi odločb, izdanih po pravilniku, ki ni bil veljaven; neizpolnjevanje pogojev glede delovnih izkušenj; nepravilno določen količnik osnovne plače; neupravičeno izplačilo dodatkov; storitev rednega vzdrževanja lokalnih javnih cest ni oddala po predpisanih postopkih; javna naročila male vrednosti oddana v nasprotju z internim predpisom; določila plačilo investicijskih odhodkov v daljšem roku, kot je predpisan; sredstva se niso porabila v okviru pogodbe in predmeta pogodbe, sklenjene na podlagi izvedenega postopka javnega naročila; dodelitev transferov (prevoz učencev, kultura, šport) brez javnega razpisa; dodelitev državne pomoči na področju kmetijstva v neskladju s predpisi; javna razpisa za dodelitev transferov izvedla v neskladju s predpisi.	Ni potrebno	07.07.2005
48	Pravilnost poslovanja Občine Moravče v letu 2003	Negativno mnenje	Nepravilna sistematizacija delovnih mest; neizpolnjevanje pogojev glede delovnih izkušenj; nepravilno obračunavanje plač; nepravilno oddala naročilo male vrednosti; ni spoštovala zakonskih rokov za plačilo pogodbenih obveznosti; tekoče transfere dodelila brez javnega razpisa; javni razpis za dodelitev tekočih transferov (na področju kmetijstva) izvedla v neskladju s predpisi.	Je potrebno	12.09.2005
49	Pravilnost poslovanja Občine Puconci v letu 2003	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; nepravilno obračunani dodatki; v neskladju s statutom ustanovila pravno osebo zasebnega prava; odobrila kredit v nasprotju s predpisi; javna naročila male vrednosti so bila oddana v nasprotju z internim predpisom; nepravilno dodelila transfere na področju kulture in športa; ni sprejela ustreznih ukrepov za uravnoteženje proračuna; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov.	Je potrebno	15.09.2005
50	Pravilnost poslovanja Mestne občine Ljubljana v letu 2004	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; zaradi nepopolne podatkovne zbirke izpad prihodkov; nepravilnosti pri prodaji stvarnega premoženja: letni program prodaje ni bil v skladu s predpisom, neustrezna sestava strokovne komisije, ni zaračunala zamudnih obresti, prodala z neposredno pogodbo v nasprotju s predpisi; javne uslužbenke razporedila na uradniška delovna mesta brez javnega natečaja; napredovanje za tri plačilne razrede v nasprotju s predpisom; prevzem obveznosti, ki niso imele podlage v verodostojnih knjigovodskih listinah; plačala račun za storitve, ki še niso bile opravljene; javna naročila ni oddala z javnim razpisom; nakazala več sredstev kot bi morala na podlagi pogodbe; ponudniki dobavili blago druge vrste, kot je bilo ponujen v ponudbah, na podlagi katerih so bili izbrani za najugodnejše ponudnike; plačala strokovna dela za svetniški klub v nasprotju z internim predpisom; izbrani izvajalec ni v pogodbi imenoval iste podizvajalce, kot jih je navedel v ponudbi; ni obračunala pogodbenega popusta; izbrala ponudnika, ki ni bil najugodnejši za merilo najnižja cena; sredstva so se porabila izven okvira pogodbe in predmeta pogodbe, sklenjene na podlagi izvedenega postopka javnega naročila; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; dodelila transfere v nasprotju s predpisi; dodelila transfere ob upoštevanju meril, ki niso bila določena v javnem razpisu; dodelila subvencijo brez javnega razpisa; postopke izbire izvajalcev prevozov učencev so izvedle za to nepooblaščen osebe javnega prava; za dodelitev transferov sredstev (oz. subvencij) ni izvedla javnega razpisa.	Je potrebno	13.12.2005

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
51	Pravilnost poslovanja Mestne občine Maribor v letu 2004	Negativno mnenje	Pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; izvršeni odhodki po postavkah so preseгли odhodke določene z veljavnim proračunom; brez ustreznih pravnih podlag zaračunavala "ekološki tolar" in jih nakazovala v proračun občine; brez ustrezne pravne podlage plačala povračilo stroškov pobiranja namenskih sredstev; brez pravnih podlag nakazovala parkirno v občinski proračun; javnemu komunalnemu podjetju neupravičeno plačala manipulativne stroške; nepravilno oddala storitve za varovanje prostorov, zgradb in premoženja; javna naročila male vrednosti oddala v nasprotju z internim predpisom; tekoče transfere dodelila na nepravilen način; v odboru je sodeloval član, ki je bil s prejemnikom transferov interesno povezan; tekoče transfere dodelila brez javnega razpisa; nepravilno financirala delovanje klubov svetnikov in ni imela dokazil o namenu porabe nakazanih sredstev.	Je potrebno	13.12.2005
52	Pravilnost poslovanja občine Hoče-Slivnica v letu 2004	Negativno mnenje	Nepravilnosti pri prodaji zemljišč: prodano z neposredno pogodbo, kar je v nasprotju s predpisi, ni bil izveden postopek zbiranja ponudb, prodano po nižji ceni od ocenjene, ni zavarovala obročnih plačil kupnine; brez ustreznih pravnih podlag uredila zaračunavanje namenskih sredstev in nakazovanje le-teh v proračun občine; ni vzpostavila primerne kontrolnega okolja za nadzor nad pobiranjem in dejansko porabo taks obremenjevanja okolja; objavila razpis za delovno mesto, ki ni bilo sistematizirano; določila previsoko plačo; neupravičeno izplačala dodatke; storitve rednega vzdrževanja lokalnih cest in zimske službe ni oddala z javnim razpisom; javna naročila male vrednosti oddala v nasprotju z internim predpisom; transfere dodelila brez javnega razpisa; nakazala sredstva pred podpisom pogodbe; plačilo ni imelo podlage v verodostojni knjigovodski listini.	Je potrebno	22.12.2005
53	Pravilnost poslovanja občine Dobropolje v letu 2004	Negativno mnenje	Nepravilno določeni izhodiščni količniki; neupravičeno izplačilo dodatkov; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe; javno naročilo oddala v nasprotju s predpisi o javnem naročanju; javna naročila, ki bi morala biti oddana z javnim razpisom, so bila oddana po postopkih naročil male vrednosti; tekoče transfere dodelila brez javnega razpisa; javne razpise za dodelitev transferov izvedla v neskladju s predpisi; javna naročila male vrednosti oddala v nasprotju z internim predpisom; ni ustrezno spremljala namenski porabe sredstev.	Je potrebno	24.01.2006
54	Pravilnost poslovanja Občine Kungota v letu 2004	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so preseгли odhodke določene z veljavnim proračunom; sredstva takse za obremenjevanje vode uporabila nezakonito za plačilo stroškov za pobiranje takse; ni sprejela letnega programa prodaje premoženja, ni pripravila posameznih programov prodaj, neustrezno sestavila komisijo za prodajo premoženja, ni zavarovala obročnega plačila kupnine; previsok količnik za določitev osnovne plače; nezakoniti dodatki; prevedla naziv javne uslužbenke v nov uradniški naziv v nasprotju s predpisi; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; županu, ki je funkcijo opravljal nepoklicno, nezakonito izplačala dodatek za delovno dobo; storitev rednega vzdrževanja lokalnih javnih cest ni oddala po predpisanih postopkih; javna naročila male vrednosti so bila oddana v nasprotju z internim predpisom; dodelitev tekočih transferov brez javnega razpisa; dodelitev transferov v neskladju s predpisi.	Ni potrebno	24.01.2006
55	Pravilnost poslovanja Občine Rogaška Slatina v letu 2004	Mnenje s pridržkom	Nepravilno določen osnovni količnik plače; nepravilno obračunani dodatki; storitve rednega vzdrževanja lokalnih cest in zimske službe ni oddala ne s podelitvijo koncesije ne z javnim razpisom; javna naročila male vrednosti so bila oddana v nasprotju z internim predpisom o naročilih male vrednosti; sklenila neposredno pogodbo, namesto da bi izvedla postopek oddaje javnega naročila male vrednosti; prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 %; dodelitev transfera udeležencu natečaja, ki je prijavo na razpis oddal prepozno; za dodelitev transferov sredstev ni izvedla javnega razpisa; v odboru je sodeloval član, ki je bil s prejemnikom transferov interesno povezan.	Ni potrebno	08.03.2006

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
56	Pravilnost poslovanja Občine Ravne na Koroškem v letu 2004	Negativno mnenje	Nepравilnosti pri prodaji premoženja: neustrezno sestavila komisijo, pogodbeno dogovorjenega obročnega plačila kupnine ni zavarovala z nepreklicno bančno garancijo, nepremičnino ni ocenil sodni cenilec, ki ga je izbral župan; ni sprejela novega akta o notranji organizaciji in sistematizaciji delovnih mest; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; nepravilno določen količnik osnovne plače; nazive javnih uslužbencev prevedla v nove uradniške nazive v nasprotju s predpisi; storitve bi morala oddati po pravilih za oddajo naročil male vrednosti; javna naročila male vrednosti so bila oddana v nasprotju z internim predpisom o naročilih male vrednosti; od izvajalca ni pridobila bančne garancije za dobro in pravočasno izvedbo del; pred evidentiranjem obveznosti ni preverila verodostojnosti knjigovodske listine; sredstva so se porabila izven okvira pogodbe in predmeta pogodbe, sklenjene na podlagi izvedenega postopka javnega naročila; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; ni zavrnila nesprejemljivih ponudb za javno naročilo; javno naročilo, ki bi ga morala oddati na podlagi javnega razpisa, je oddala kot naročilo male vrednosti; v razpisni dokumentaciji ni navedla, opisala in ovrednotila meril za izbiro najugodnejšega ponudnika; ni zavrnila nepravčasno prejetih ponudb; ni ponovila postopka, ker je prejela le eno pravilno ponudbo; javno naročilo oddala ponudniku, ki ponudbe ni predložil pravočasno; prevzem obveznosti brez pogodbe; javne razpise za dodelitev tekočih transferov izvedla v neskladju s predpisi; tekoče transfere dodelila brez javnega razpisa.	Je potrebno	08.03.2006
57	Pravilnost poslovanja Občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah v letu 2004	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; prevzem obveznosti v breme proračunov prihodnjih let nad dovoljenim zneskom; nepravilen postopek prodaje premoženja, ker župan ni imenoval komisije; neizpolnjevanje pogojev glede delovnih izkušenj; nezakonito izplačan dodatek; naziv javne uslužbenke prevedla v novi uradniški naziv v nasprotju s predpisi; storitve rednega vzdrževanja lokalnih javnih cest ni oddala po predpisanih postopkih; plačila preseгла pogodbeno vrednost; dodelila tekoče transfere brez javnega razpisa; javni razpis transferov ni izvedla v skladu s predpisi.	Je potrebno	08.03.2006
58	Pravilnost poslovanja Mestne občine Novo mesto v letu 2004	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; sistematizacija ni bila v skladu s kadrovskim načrtom; prenizko obračunani dodatki; obračunani dodatki od nepravilne osnove; neizpolnjevanje pogojev glede delovnih izkušenj; napredovanje v nasprotju s predpisom; oddana javna naročila brez javnega razpisa; ni spoštovala zakonskih rokov za plačilo pogodbenih obveznosti; izbira izvajalca del v nasprotju s predpisi; za javna naročila ni pridobila bančnih garancij; ni imela verodostojnih knjigovodskih listin za plačilo obveznosti; dodelitev transferov v nasprotju s predpisi; dodelitev transferov brez javnega razpisa; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe; za neposredno financiranje družbe z omejeno odgovornostjo ni bilo pravne podlage; brez javnega razpisa in vnaprej znanih kriterijev dodelila sredstva KS.	Ni potrebno	24.04.2006
59	Pravilnost poslovanja Občine Kranjska Gora v letu 2004	Mnenje s pridržkom	Prodaje zemljišča ni vključila v letni program prodaje; prevedbe delavcev v nove uradniške nazive na podlagi nepravilno določenih izhodiščnih količnikov; prevedbe v neustrezni uradniški naziv; previsok osnovni količnik, dodatki; izplačilo prenizkih dodatkov; obračun prenizkih sejin; ni sprejela načrta razvoja in vzdrževanja občinskih cest, ni sprejela letnega programa del rednega vzdrževanja; javno naročilo oddala v nasprotju s predpisi o javnem naročanju; pri javnem naročilu ni obračunala pogodbenih kazni; obveznosti za plačilo dodatnih del ni prevzela s sklenitvijo aneksa k osnovni pogodbi; tekoče transfere dodelila brez javnega razpisa; javni razpisi za dodelitev transferov so bili v neskladju s predpisi; s prejemniki sredstev ni sklenila pogodbe.	Je potrebno	24.04.2006
60	Pravilnost poslovanja Občine Krško v letu 2004	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; v programu prodaje premoženja ni opredelila ciljev in razlogov prodaje; nepravilni obračun plače podžupanje in sejin članom občinskega sveta; plačilo avtorskega honorarja, čeprav ni šlo za avtorsko stvaritev; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; javna naročila male vrednosti oddala v nasprotju z internim predpisom; javne razpise za dodelitev tekočih transferov izvedla v neskladju s predpisi; nepovratna denarna sredstva ministrstva ni porabila namensko za investicijo; odplačilo glavnice in obresti v posameznem letu odplačila je preseglo 5 % realiziranih prihodkov; zadolžena v višjem znesku, kot ga določa zakon.	Je potrebno	24.04.2006

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
61	Pravilnost poslovanja Občine Cerknica v letu 2004	Negativno mnenje	Prerazporeditev sredstev brez pooblastila občinskega sveta; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; nenamenska poraba sredstev; prodaja nepremičnin, ki niso bila vključena v letni program prodaje premoženja; v programu prodaje premoženja ni opredelila ciljev in razlogov prodaje; neustrezna sestava komisije za izvedbo in nadzor postopka prodaje premoženja; prodala zemljišče ponudniku, ki ni bil izbran za najugodnejšega ponudnika; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; obračun izdatkov v nasprotju z internim predpisom o plačah; izplačilo dela plač za delovno uspešnost nad dovoljenim posameznim mesečnim izplačilom; sistematizacija ni v skladu s kadrovskim načrtom; javna naročila male vrednosti oddala v nasprotju z internim predpisom; za javna naročila ni pridobila bančnih garancij; javna naročila male vrednosti, ki bi jih morala oddati kot celoto, ni oddala z javnim razpisom; javnega naročila ni oddala v skladu z določili javnega razpisa in razpisne dokumentacije; pri oddaji javnega naročila uporabila neustrezno merilo; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; nakazala več sredstev kot bi jih morala na podlagi pogodbe; namensko porabljenih sredstev ni porabila v predpisanem roku; dodelila transfere (kultura, šport) v nasprotju s predpisi; dodelila transfere brez javnega razpisa; dala poroštvo, ki ni bilo predvideno.	Ni potrebno	24.04.2006
62	Pravilnost dela poslovanja občine Dobrovnik v letih 2002, 2003, 2004 in 2005	Negativno mnenje	Prerazporeditev sredstev brez pooblastila občinskega sveta; odobrila odhodke večje od načrtovanih; prevzem obveznosti, za katere ni bilo zagotovljenih sredstev v proračunu; postopek prodaje nepremičnine izvedla v nasprotju s predpisi; prodala delež na kanalizacijskem omrežju pravni osebi zasebnega prava, kar je v nasprotju s predpisi; javna naročila male vrednosti oddala v nasprotju z internim predpisom o naročilih male vrednosti; ni pridobila bančnih garancij za dobro izvedbo pogodbenih del; javna naročila male vrednosti, ki bi jih morala oddati kot celoto, ni oddala z javnim razpisom; ni izvedla postopka javnega naročila male vrednosti; prevzete obveznosti niso imele podlage v verodostojni knjigovodski listini; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; obseg dolgoročne zadolžitve in danih poroštev presegel zakonsko dovoljen obseg; dala poroštvo, ki ni bilo predvideno v proračunu; dala poroštvo pravni osebi zasebnega prava, čeprav ni njena soustanoviteljica; ni izvedla postopka javnega naročila za najem finančnega leasinga; kratkoročna zadolžitev presegla zakonsko dovoljen obseg.	Je potrebno	13.11.2006
63	Pravilnost poslovanja Občine Duplek v letu 2005	Negativno mnenje	Zaposlitev, ki ni bila predvidena v kadrovskem načrtu; neupravičeno izplačilo dodatkov; načrt razvoja in vzdrževanja občinskih cest je namesto občinskega sveta sprejel župan; plačilo obveznosti ni imelo podlage v verodostojni knjigovodski listini; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; naročilo male vrednosti ni oddala po postopku zbiranja ponudb; pridobila neustrezno garancijo za odpravo pomanjkljivosti v garancijski dobi; nakazala več sredstev kot bi jih morala na podlagi pogodbe; ni sprejela letnega programa za kulturo in šport; postopka javnega razpisa transferov ni izvedla v skladu s predpisi; transfere na različnih področjih dodelila brez javnega razpisa.	Ni potrebno	28.03.2007
64	Pravilnost poslovanja Občine Pesnica v letu 2005	Mnenje s pridržkom	Ni imela pravne podlage za prihodke, namenjene za gradnjo odlagališča komunalnih odpadkov; ni sprejela pravočasno novega akta o notranji organizaciji in sistematizaciji delovnih mest; upoštevala osnovni količnik, ki ni bil določen v pravilniku o sistematizaciji; neupravičeno izplačevala razne pavšalne dodatke; ni preverila skladnosti izstavljenih računov s pogodbo; ni pridobila bančne garancije; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe; ni sprejela lokalnega programa za kulturo, šport; dodelila transferna sredstva tistim, ki se niso prijavili na javni razpis; dodelila transferna sredstva brez javnega razpisa; postopka javnega razpisa transferov ni izvedla v skladu s predpisi.	Ni potrebno	29.05.2007
65	Pravilnost poslovanja Občine Šentilj v Slovenskih Goricah v letu 2005	Mnenje s pridržkom	Ni zagotovila prihodkov od okoljske dajatve; ni pridobila garancij za obročno odplačilo kupnine; nezakonito izplačala dodatek za vodenje in pavšalni dodatek; ni pridobila bančnih garancij za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti; naročilo male vrednosti ni oddala po predpisanem postopku; plačilo ni imelo podlage v verodostojni knjigovodski listini; javna naročila male vrednosti, ki bi jih morala oddati kot celoto, ni oddala z javnim razpisom; nakazala sredstva pred podpisom pogodbe; ni sprejela lokalnega programa za kulturo; tekoče transfere na področju kulture, športa, turizma, kmetijstva dodelila, ne da bi izvedla javni razpis.	Ni potrebno	12.07.2007

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
66	Pravilnost poslovanja Mestne občine Ptuj v letu 2006	Mnenje s pridržkom	Prodala nepremičnino, ne da bi bila ocenjena njena vrednost; ni izdelala načrta razvoja in vzdrževanja občinskih cest; rednega vzdrževanja občinskih cest ni oddala v predpisani obliki; javna naročila ni oddala po predpisanem postopku; ni pridobila garancije; postopka javnega razpisa za sofinanciranje programov na področju kulture in športa ni izvedla v skladu s predpisi; transfere na področju kulture, turizma dodelila, ne da bi izvedla javni razpis.	Ni potrebno	14.09.2007
67	Pravilnost poslovanja Občine Dornava v letu 2006	Negativno mnenje	Odobrila večje odhodke od načrtovanih; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; ni sprejela letnega in posameznega programa prodaje premoženja; prodala nepremičnino z neposredno pogodbo, čeprav niso bili izpolnjeni pogoji za takšno prodajo; vrednost nepremičnine ni ocenil pooblaščen ocenjevalec; zaposlitev javnih uslužbencev, čeprav ni bilo načrtovano v kadrovskem načrtu; neizpolnjevanje pogojev glede izobrazbe; postopek oddaje naročila za letno vzdrževanje cest ni bil pravilen; nepravilno oddala naročilo male vrednosti; dodelila tekoče transfere, ne da bi izvedla javni razpis; postopek javnega razpisa za dodelitev transferov ni izvedla v skladu s predpisi; dala poročstvo pravni osebi zasebnega prava, čeprav ni njena soustanoviteljica.	Ni potrebno	13.11.2007
68	Pravilnost poslovanja Občine Pivka v letu 2006	Negativno mnenje	Prerazporejanje proračunskih sredstev je v nasprotju z odlokom o proračunu občine; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; obročno plačilo kupnine ni bilo predvideno v posameznem programu prodaje in ni bilo zavarovano z nepreklicnimi bančnimi garancijami; ni zaračunala zamudnih obresti; sklenila predpogodbo za nakup zemljišč v nasprotju s pogoji iz javnega zbiranja ponudb; izvedla javno dražbo, preden so bili izpolnjeni pogoji za prodajo; prodajni pogodbi sklenjeni po predpisanem roku; cenitev nepremičnin opravljena po sprejemu posameznega programa; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; za vzdrževanje občinskih lokalnih cest ni izdelala letnega načrta; nakupov zemljišč ni vključila v načrt nabav in gradenj stvarnega premoženja; ni oddala storitev po predpisanem postopku javnega naročanja; ni pridobila bančnih garancij za odpravo napak; transfere na področju kulture, športa dodelila, brez da bi izvedla javni razpis; transfere dodelila z izvedenim javnim razpisom, vendar ni opredelila način določanja deleža, ki ga prejme posamezni prejemnik; transfere na področju kmetijstva dodelila v nasprotju z razpisnimi pogoji; v nasprotju z določili javnega razpisa med nameni prerazporejala sredstva.	Ni potrebno	21.12.2007
69	Pravilnost poslovanja Občine Radenci v letu 2006	Negativno mnenje	Odobrila večje odhodke od načrtovanih; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; ni izvajala nadzora nad pobiranjem in odvajanjem turistične takse v skladu s predpisi; župan ni imenoval komisije za izvedbo in nadzor postopka prodaje premoženja, ni sprejela posameznih programov prodaj stvarnega premoženja; neizpolnjevanje pogojev glede delovnih izkušenj; storitve rednega vzdrževanja lokalnih cest ni oddala po predpisanih postopkih; storitve urejanja in čiščenja javnih površin ni oddala po predpisanih postopkih; nepravilno oddala naročila male vrednosti; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; dodelitev koncesije ni bila v skladu s predpisi; tekoče transfere na področju kulture, športa, turizma dodelila, ne da bi izvedla javni razpis; postopke javnega razpisa za dodelitev transferov ni izvedla v skladu s predpisi; s prejemniki transferov ni sklenila pogodb.	Ni potrebno	15.02.2008
70	Pravilnost poslovanja Občine Mislinja v letu 2006	Mnenje s pridržkom	Vzdrževanja občinskih cest in javnih površin ni zagotovila na pravilen način; ni pridobila bančnih garancij za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti; ni izdelala dolgoročnega načrta vzdrževanja občinskih cest; ni preverila pravni temelj in višino obveznosti; za finančni najem izbrala najemodajalca na nepravilen način; dodelila transfere z upoštevanjem drugih meril, kot so bili objavljeni v javnem razpisu; postopka javnega razpisa za dodelitev transferov ni izvedla v skladu s predpisi; dodelila tekoče transfere, ne da bi prej izvedla javni razpis; investicijske transfere dodelila na napačen način.	Ni potrebno	25.02.2008

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
71	Pravilnost poslovanja Mestne občine Koper v letu 2006	Mnenje s pridržkom	Cenitve nepremičnin ni opravil pooblaščen ocenjevalec; pri prodaji stvarnega premoženja sklenila neposredno pogodbo v neskladju s predpisi; ni izločila nepopolne ponudbe; ni izstavila računa za plačilo nadomestila za ustanovljeno stavbno pravico; nepopolni javni natečaj za objavo prostih delovnih mest; izplačan previsok dodatek; prevzete obveznosti niso imele podlage v verodostojni knjigovodski listini; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; rok za predložitev ponudb, določen v objavi in v razpisni dokumentaciji ni bil enak; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe, v razpisni dokumentaciji ni opredelila višine finančnega zavarovanja oz. od izvajalcev ni pridobila s pogodbo opredeljenega finančnega zavarovanja; v razpisni dokumentaciji ni bil naveden način določanja deleža, ki ga prejme posameznik; ni nakazala transferov za redno delovanje KS.	Ni potrebno	10.09.2008
72	Pravilnost dela poslovanja Občine Beltinci v letu 2006	Negativno mnenje	Javnih naročil ni oddala po pravilnem postopku; prevzeta obveznost ni imela podlage v verodostojni knjigovodski listini; prevzela obveznosti, ne da bi imela sklenjeno pisno pogodbo; nakupa zemljišč ni vključila v načrt nabav in gradenj stvarnega premoženja; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; ni sklenila dodatka k pogodbi; načina in oblike izvajanja drugih posameznih gospodarskih javnih služb ni podrobneje opredelila z odloki o izvajanju javne službe; z odlokom je dejavnost kabelskega informacijskega sistema opredelila kot izbirno javno službo v občini v nasprotju z določili ZGJS; imenovanje direktorja javno komunalnega podjetja je bilo v nasprotju s predpisi.	Je potrebno	11.09.2008
73	Pravilnost poslovanja Občine Kamnik v letu 2007	Mnenje s pridržkom	V javnem natečaju ni objavila vseh pogojev iz sistematizacije; sredstev za redno delovno uspešnost ni izkazala ločeno; napredovanje v višji plačni razred v nasprotju z določili; nakazala sredstva pred podpisom pogodbe; izvršeni odhodki po postavkah so preseglji odhodke določene z veljavnim proračunom; ponudnik ob upoštevanju načela transparentnosti javnega naročanja ni bil izbran na pregleden način in po predpisanem postopku; ni pridobila dokumenta o zavarovanju odgovornosti; z delitvijo javnega naročila na dve javni naročili kršila temeljna načela javnega naročanja; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; ni pridobila bančne garancije; v javnem razpisu za dodelitev tekočih transferov ni opredelila uporabe meril za vrednotenje posameznih projektov; dodelila tekoče transfere, ne da bi izvedla javni razpis; s prejemnikom transferov ni sklenila pogodb o dodelitvi sredstev; prejemniku koncesije dodelila investicijske transfere, čeprav niso bili predmet javnega razpisa za podelitev koncesije; občina v odloku o proračunu ni določila obsega zadolževanja pravnih oseb, pri katerih ima odločujoč vpliv na upravljanje ter ni izvajala ustreznega nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine.	Je potrebno	15.12.2009
74	Pravilnost dela poslovanja Mestne občine Ljubljana v letih 2007 in 2008	Mnenje s pridržkom	Izvršeni odhodki po postavkah so preseglji odhodke določene z veljavnim proračunom; ni uskladila načrta nabav in gradenj s proračunom; letni program prodaje ni vključeval dela zemljišča, ki je bil predmet prodaje; za menjave zemljišč ni sprejela posameznega programa prodaje; z določitvijo petdnevnega roka za predložitev ponudb pri ponovnem javnem razpisu ni zagotovila spoštovanja načela zagotavljanja konkurence med ponudniki; presežka prihodkov nad odhodki javnega zavoda ni v celoti izločila v proračunski sklad; ni v celoti izvajala nadzora nad poslovanjem zavoda; spremenila razpisno dokumentacijo po poteku roka za prejem ponudb; direktorju občinske uprave obračunala redno delovno uspešnost v nasprotju z zakonom ter jih ni izkazala ločeno; z nekaterimi javnimi uslužbenci ni sklenila dogovorov o povečanem obsegu dela; ponudb ni ocenila v skladu z meriloma, navedenima v objavi javnega razpisa in razpisni dokumentaciji, pač pa le na podlagi merila ponudbena cena; sklenila aneks, ko so bila vsa gradbena dela že končana; izvedla drugi postopek oddaje dodatnih del in sklenila pogodbo po že dokončanih gradbenih delih; ni pridobila bančnih garancij za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; prevzela obveznosti, ki so presegala načrtovani znesek v proračunu; za oddajo dodatnih del ni izvedla novega postopka oddaje javnega naročila; ni v celoti izvajala nadzora nad poslovanjem javnih zavodov; sklenila neposredno pogodbo, čeprav zanjo ni izpolnjevala pogojev.	Ni potrebno	15.12.2009

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
75	Pravilnost poslovanja Mestne občine Velenje v letu 2007	Mnenje s pridržkom	Zemljišča, ki so bila predmet prodaje oziroma menjave niso bila vključena v načrt pridobivanja in razpolaganja s stvarnim premoženjem; za prodajo zemljišč ni sprejela posameznega programa prodaje; poročila o cenitvi na dan sklenitve neposredne pogodbe oziroma na dan objave javnega razpisa so bila starejša od šest mesecev; nepravilen obračun plačila za opravljanje funkcije članom sveta mestne občine; nepravilno imenovanje v naziv; znesek opravljenih in plačanih del izvajalcu je presegel dogovorjeni znesek v koncesijski pogodbi; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; pridobila varščino za zavarovanje pogodbene obveznosti; dela, ki sodijo v gospodarsko javno službo, ni oddala izvajalcu gospodarske javne službe; za storitve ni izvedla javnega naročanja in ni sklenila dodatka k pogodbi; plačala več obveznosti, kot so bile dogovorjene s pogodbo; ni pridobila bančnih garancij za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti; tekoči transferi dodeljeni na podlagi meril, ki v objavi javnega razpisa niso bili določeni; dodelila tekoče transfere, ne da bi izvedla javni razpis; v komisiji sta sodelovala dva člana, ki sta s prejemniki sredstev interesno povezana; občina dodelila sredstva pred sklenitvijo pogodbe in pred izvedbo javnega razpisa; občina ni določila obsega načrtovanega poroštva; ni v celoti izvajala nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine.	Ni potrebno	18.12.2009
76	Pravilnost poslovanja Mestne občine Slovenj Gradec v letu 2007	Mnenje s pridržkom	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; občina odobrila obročni način plačila kupnine, ne da bi neplačani del kupnine zavarovala z bančno garancijo; ni zagotovila pravočasno pobiranje taks; plačilo za opravljanje funkcije podžupana obračunano previsoko; v javnem natečaju ni objavila vseh pogojev iz sistematizacije; previsoko izplačilo dodatka; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; dela, ki sodijo v gospodarsko javno službo, ni oddala izvajalcu gospodarske javne službe; nakazala več sredstev, kot bi morala na podlagi pogodbe; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe; ni zaračunala pogodbene kazni; pred izdajo naročilnic ni preverjala cene in kvalitete; izvedla postopek javnega naročila in podpisala pogodbo, ko je izvajalec že izvajal dela; sklenila neposredno pogodbo, ne da bi prej izvedla javni razpis; javnim zavodom in pravnim osebam zasebnega prava odobrila kratkoročna in brezobrestna posojila, čeprav ne bi smela dajati posojil; sklenila neposredno pogodbo o statusnem javno-zasebnem partnerstvu, ne da bi izvedla javni razpis.	Ni potrebno	19.01.2010
77	Pravilnost dela poslovanja Občine Turnišče v letu 2008	Mnenje s pridržkom	Zaključni račun ni pripravila po funkcionalni in programski klasifikaciji; obrazložitve proračuna ne vsebujejo kadrovskega načrta; načrt razvojnih programov sestavljen za premalo let; obrazložitve posebnega dela proračuna niso popolne; pomanjkljivosti pri sestavi zaključnega računa; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; ni zagotovila notranje revizije; previsoko izplačala plačo županu; previsoko izplačala plačilo za opravljanje funkcije podžupana; ne vodi evidence o oddaji javnih naročil; ni sprejela letnega načrta vzdrževanja občinskih cest; nakazala več, kot bi morala na podlagi pogodbe; nenamensko porabila sredstva; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; nepravilnosti pri javnem razpisu za sofinanciranje programov športa; podpisala neposredni pogodbi, ne da bi prej izvedla javni razpis.	Ni potrebno	02.04.2010
78	Pravilnost dela poslovanja Občine Osilnica v letu 2008	Mnenje s pridržkom	Obrazložitve proračuna niso popolne; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; nepravilnosti pri obračunu delovne uspešnosti in dodatkov; javni uslužbenec ni imel opravljen strokovni izpit iz upravnega postopka; ni pisno obrazložila in dokumentirala izbire najugodnejšega ponudnika; ni sprejela letnega načrta vzdrževanja občinskih cest; obveznost prevzela na podlagi naročilnice, iz katere ni bilo mogoče razbrati višine prevzete obveznosti za plačilo; dodelila sredstva na podlagi vlog, ne da bi izvedla javni razpis; dodelila denarne pomoči, ne da bi opredelila način določanja deleža; na podlagi sklepa občinskega sveta izdala odločbo o dodelitvi denarnega prispevka študentu; na podlagi vlog dodelila sredstva, ne da bi prej izvedla javni razpis; s prejemniki sredstev ni sklenila pogodb o dodelitvi sredstev.	Ni potrebno	10.06.2010

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
79	Pravilnost dela poslovanja Občine Cankova v letu 2008	Negativno mnenje	Obrazložitev posebnega dela proračuna niso popolne, saj niso predstavljeni cilji, strategije in programi na posameznih področjih; zaključni račun proračuna občine ne vsebuje členitve po funkcionalni klasifikaciji; župan ni poročal občinskemu svetu o izvrševanju proračuna v prvem polletju; obrazložitev zaključnega računa proračuna ne vsebujejo obrazložitev izvajanja načrta razvojnih programov; obrazložitev splošnega dela zaključnega računa proračuna ne vsebujejo obrazložitev pomembnejših odstopanj med sprejetimi in realiziranimi izdatki; obrazložitev posebnega dela zaključnega računa proračuna ne vsebujejo poslovnega poročila, ki vključuje poročilo o doseženih ciljih in rezultatih; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; županu obračunala in izplačala previsok dodatek za delovno dobo; ni imela podžupana; ne vodi evidence o oddaji javnih naročil; vzdrževanje občinskih cest ni zagotovila na pravilen način: del jih je izvedla na podlagi neposredne pogodbe, ne da bi izvedla postopek zbiranja ponudb, plačala brez sklenjene pogodbe; ni sprejela letnega načrta razvoja in vzdrževanja občinskih cest ter izvedbenega programa zimske službe; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; podpisala aneks za dodatna dela gradenj, ki predstavljajo 34,5 % zneska prvotnega naročila; od izvajalca ni pridobila menice z menično izjavo za garancijsko dobo dveh let; ni poslala obvestila o oddaji naročila za gradnjo vodovoda po postopku zbiranja ponudb po predhodni objavi v objavo na portal javnih naročil; sklenila aneks k pogodbi o izvajanju dodatnih nepredvidenih del po že dokončanih gradbenih delih; nakazala predplačili brez zavarovanja; nepravilnosti pri javnem razpisu o sofinanciranju programov športa: javni razpis ni vseboval vseh obveznih sestavnih delov, župan ni imenoval komisije za vodenje postopka, v odboru sodeloval član, ki je s prejemnikom sredstev interesno povezan, odbor ni vodil zapisnika o odpiranju vlog in vlog ni ocenjeval; različnim prejemnikom tekočih transferov dodelila sredstva, ne da bi prej izvedla javni razpis izvedbe del.	Ni potrebno	22.07.2010
80	Pravilnost dela poslovanja Občine Škocjan v letu 2008	Mnenje s pridržkom	Splošni in posebni del proračuna ne vsebujeta prikaza ocene realizacije prejemkov in izdatkov za preteklo leto ter ocene realizacije prejemkov in izdatkov za tekoče leto; načrt razvojnih programov ne izkazuje načrtovanih izdatkov proračuna za državne pomoči; obrazložitev proračuna so pomanjkljive, saj ne vsebujejo fizičnih in finančnih, na nekaterih področjih pa tudi ne opisnih kazalnikov, s katerimi se merijo zastavljeni cilji, ter tudi ne izhodišč in kazalnikov, na katerih temeljijo izračuni in ocene potrebnih sredstev; obvezne obrazložitve k zaključnemu računu proračuna so pomanjkljive; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; ni zagotovila notranje revizije; ni imela podžupana; ni določila načina opravljanja rednega vzdrževanja občinskih javnih cest; pri javnih naročilih ni izločila vseh nepopolnih ponudb; javno naročilo ni bilo vključeno v evidenco javnih naročil; izdala naročilnice, ko so bile storitve že opravljene; plačala račun, ne da bi izplačilo imelo podlago v izdani naročilnici ali pogodbi; ni pridobila blanco menice za dobro izvedbo del; pri javnem razpisu so bile nepravilnosti: ni objavila obveznih sestavin razpisne dokumentacije, nobena od vlog ni bila oddana v zapečatnem ovoju; dodelila sredstva, ne da bi prej izvedla javni razpis; s prejemnikom sredstev ni podpisala pogodbe o dodelitvi sredstev; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov.	Ni potrebno	29.07.2010
81	Pravilnost dela poslovanja Občine Vransko v letu 2008	Mnenje s pridržkom	Obrazložitev posebnega dela proračuna niso popolne; polletno poročilo ne vsebuje razlage glavnih odstopanj realizacije v primerjavi s sprejetim proračunom in predloga potrebnih ukrepov; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; prenizki obračun plače župana; podžupanoma ni obračunala plačil za opravljenje funkcije; ni vodila evidence o oddaji javnih naročil; ni natančno določila načina opravljanja rednega vzdrževanja občinskih cest; dela rednega vzdrževanja občinskih cest ni oddala po ustreznem postopku; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; plačala tri račune, ne da bi izdala naročilnico ali sklenila pisno pogodbo; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; ni zaračunala pogodbene kazni; sklenitev aneksa za dodatna dela, ko so bila dela že končana; plačala storitve, čeprav niso bile predmet pogodbe; nakazala več, kot bi morala na podlagi pogodbe; dodelila transfere, brez da bi izvedla javni razpis; transfere nakazala pred podpisom pogodbe.	Ni potrebno	04.08.2010

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
82	Pravilnost dela poslovanja Občine Bled v letu 2009	Pozitivno mnenje	/	Ni potrebno	21.01.2011
83	Pravilnost dela poslovanja Občine Bohinj v letu 2009	Mnenje s pridržkom	Ni pripravila posamičnega programa upravljanja; ni opravila ceditve poslovnega prostora; ni objavila namere o oddaji; ni imenovala skrbnika pravnega posla oziroma ga ni določila v pogodbi; najemne pogodbe ni sklenila v zakonsko določenem roku; prenesla pravice in obveznosti na druge pravne osebe, za kar ni imela pravne podlage in bi morala izvesti nov postopek oddaje nepremičnin v najem; z aneksom podaljšala najemno razmerje, ne da bi utemeljila razloge za podaljšanje; v objavi javnega razpisa ni objavila vseh obveznih sestavin; iz ocenjevanja ni izločila ponudbe, ki je bila nepravočasna, ponudnikov, ki so vložili nepopolne ponudbe, pa ni pozvala k dopolnitvi nepopolnih ponudb; postopka oddaje v zakup ni izvedla; zakupnega razmerja ni vključila v zemljiški knjigi; določila prekratko dobo zakupa; sklenila najemne pogodbe za zemljišča s statusom javnega dobra; nepravilno zaračunala občinsko takso za uporabo javnih površin, ni vključila zemljišč v letni načrt razpolaganja; v primeru prodaje zemljišča ni pridobila ceditve zemljišča; v postopkih pridobivanja nepremičnega premoženja ni pripravila posamičnega programa; letni načrt razpolaganja, v postopku prodaje občinskega zemljišča ni pridobila ceditve zemljišča; ni vzpostavila popolne evidence o zemljiščih v njeni lasti; v proračunu ni načrtovala porabe namenskih sredstev na področju turizma; v zaključnem računu proračuna ni obrazložila realizacije namenskih sredstev na področju turizma; pridobila bančno garancijo za odpravo napak v garancijskem roku z rokom veljavnosti, ki je krajši od zahtevanega; od izvajalca ni pridobila finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti; od izvajalca ni pridobila finančnega zavarovanja za odpravo napak v garancijskem roku; izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; ni izločila vseh nepopolnih ponudb; po poteku roka za prejem ponudb je spremenila vsebino razpisne dokumentacije; dopustila spremembe ponudb v delu, ki se nanaša na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila; v aneksih se je dogovorila za dodatna dela, ki predstavljajo bistveno spremembo predmeta javnega naročila, pri čemer ni zagotavljala konkurence med ponudniki; s prejemnikom sredstev ni sklenila pogodbe; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; javnemu uslužbencu nadurnega dela ni odredila v pisni obliki po posameznih proračunskih postavkah.	Je potrebno	21.01.2011
84	Pravilnost dela poslovanja Občine Izola v letu 2009	Negativno mnenje	Za postopke oddaje nepremičnega premoženja v najem ni pripravila posamičnih programov ravnanja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti; ni pripravila posamičnega programa upravljanja za več postopkov oddaje nepremičnega premoženja v najem ali brezplačno uporabo; ceditve nepremičnin, ki so bile predmet oddaje v najem, ni opravila; v primerih oddaje nepremičnega premoženja v najem namere o oddaji v najem ni objavila; ni določila meril za vrednotenje ponudb; oddala stanovanje za opravljanje poslovne dejavnosti, kar ni v skladu z namenom uporabe stanovanja; sklenila najemne pogodbe za oddajo poslovnih prostorov v najem za nedoločen čas; pri oddaji poslovnega prostora v najem zaračunavala najemniku prenizko mesečno najemnino oziroma naknadno znižala najemnino; v primerih oddaje nepremičnega premoženja v najem najemnin ni usklajevala z indeksom cen življenjskih potrebščin; pri oddaji poslovnega prostora v najem prenesla pravice in obveznosti na drugo pravno osebo; določila in uporabila merila za vrednotenje ponudb, ki ne omogočajo preglednosti vodenja postopka javnega razpisa, gospodarne oddaje premoženja v najem ter enakopravne obravnave ponudnikov; sklenila najemno pogodbo, ki ne vključuje vseh zahtev iz objave javnega razpisa; pridobila zemljišča, ki niso bila vključena v letni načrt pridobivanja nepremičnega premoženja; sklenila soinvestitorsko pogodbo, ne da bi izvedla postopek za oddajo novega javnega naročila; izhodiščno vrednost na javnem zbiranju ponudb določila preostalo vrednost stanovanja, ki je nižja od celotne ocenjene vrednosti stanovanja, ki je predmet prodaje; razpolagala s stavbnim zemljiščem, ne da bi izvedla postopek razpolaganja z nepremičnim premoženjem; ni vzpostavila popolne evidence o zemljiščih in stavbah v njeni lasti; z občinami ni uredila razdelitve koncesijske dajatve od posebnih iger na srečo; ni načrtovala porabe namenskih sredstev na področju turizma po posameznih proračunskih postavkah; zaključnem računu proračuna ni obrazložila realizacije namenskih sredstev na področju turizma; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; pridobila bančno garancijo za odpravo napak in reklamacij v garancijskem roku v znesku, ki je manjši od zahtevanega, in z rokom veljavnosti, ki je krajši od zahtevanega; ni določila obsega zadolževanja pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine; ni v celoti izvajala nadzora nad zadolževanjem pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine.	Ni potrebno	21.06.2011

se nadaljuje

nadaljevanje

Št.	Revizijsko poročilo	Mnenje o pravilnosti poslovanja	Neskladja s predpisi	Odzivno poročilo	Datum izdaje
85	Pravilnost dela poslovanja Mestne občine Maribor v letih 2008 in 2009	Negativno mnenje	Izvršeni odhodki po postavkah so presegli odhodke določene z veljavnim proračunom; v primerih oddaje poslovnih prostorov v najem ni sprejela posamičnega programa ravnanja s stvarnim premoženjem občine; posamični programi ravnanja niso vsebovali vseh predpisanih sestavin; poslovni prostor oddala po metodi neposredne pogodbe, čeprav za to niso bili izpolnjeni pogoji; nista bili vključeni v letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem; zemljiškoknjižno dovolilo za vpis lastninske pravice na nepremičnini v zemljiško knjigo je bilo podeljeno pred prejemom kupnine; namere o ustanovitvi stavbne pravice ni objavila na enotnem spletnem portalu; podjetje za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, ki je javno podjetje v 100-odstotni lasti občine opravlja dejavnost, ki ni več opredeljena kot obvezna ali izbirna gospodarska javna služba; postopek prodaje zemljišča vodila na način, ki ni zagotavljal enakopravnega obravnavanja vseh udeležencev v postopku; cenitev opravila za večjo površino zemljišča, kot je bila predmet prodaje; stavbna zemljišča prodana v neskladju s pogoji, ki jih je s posamičnim programom sprejel mestni svet; z imetnikom stavbne pravice se v pogodbi nista dogovorila o načinu rabe in vzdrževanja zemeljske površine nad zgradbo; ni začela sodnega postopka za uveljavljanje ničnosti pogodb; javnemu podjetju dopustila, da je ustanovilo stavbno pravico na nepremičninah v lasti občine ter sklenilo dodatke k pogodbi brez pooblastila; ni v celoti izvajala nadzora nad poslovanjem javnega podjetja; previsoko izplačala redno delovno uspešnost direktorici mestne uprave; pri plačilu obveznosti iz proračuna ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov; za plačilo obveznosti, ni imela podlage v verodostojni knjigovodski listini; sklenila aneks k pogodbi, ne da bi od izvajalca pridobila predračun; izvajalec pričel z gradbenimi deli pred podpisom pogodbe; sklenitev dodatkov k pogodbi po zaključku izvedenih del; ni zaračunala pogodbene kazni za prekoračitev roka za dokončanje del; sklenila pogodbo z izvajalcem, čeprav ni bil najugodnejši; neupravičeno zaključila javno naročilo po odprtem postopku in izvedla postopek s pogajanjem po predhodni objavi; vrednost dodatnih naročil je presegla 30 % zneska prvotnega naročila; nakazala sredstva, ne da bi izvedla javni razpis; v komisiji imenovala predsednika in člana, ki sta bila s prejemnikoma sredstev interesno povezana; komisija ni opravila strokovnega pregleda ocenjevanja vlog; nakazala več, kot bi morala na podlagi pogodbe; podelila sredstva društvom, ki nimajo sedeža v občini; podelila koncesijo z neposredno pogodbo brez javnega razpisa; od koncesionarja ni zahtevala vračila zneska plačil; sredstva porabila za namen, ki ga ni bilo mogoče obravnavati za javno dobro; sredstva za investicijsko vzdrževanje prenesla na pravni osebi zasebnega prava.	Je potrebno	22.06.2011
86	Pravilnost dela poslovanja Občine Šempeter-Vrtojba v letih 2008 in 2009	Negativno mnenje	Ni vzpostavila popolne evidence o zemljiščih in stavbah v njeni lasti; skrbnik posameznega pravnega posla ravnanja z nepremičnim premoženjem ni bil imenovan, prav tako ta ni bil določen v nobeni pogodbi; ni navedla predvidenih sredstev za pridobitev nepremičnin; sprejem posamičnega programa ravnanja po sklenitvi pogodbe; poročilo o realizaciji letnega načrta pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem ni bilo predloženo občinskemu svetu; pri sklenitvi neposredne pogodbe na spletni strani ni objavila namere o sklenitvi neposredne pogodbe; v primerih sklenitve neposredne pogodbe se z zainteresiranimi osebami ni pogajala o ceni; v primerih sklenitve neposredne pogodbe posamičnim programom ravnanja ni bil priložen osnutek pravnega posla; z neposredno pogodbo prodala stavbna zemljišča; zaradi neizpolnitve bistvenega pogoja iz pogodbe in javnega razpisa ni sprožila postopkov razveze pogodbe, niti se ni odzvala na zamudo roka za izpolnitev obveznosti; podaljšala pogodbeni rok; ni opravila natančnega pravnega pregleda stanja zemljišč; po menjalni pogodbi je bila razlika med zamenjanima nepremičninama večja od 20 %; ustanovila zasebni zavod, z dodatnima dejavnostima zasebnega zavoda občinski svet ni bil seznanjen in za to tudi ni dal soglasja, prav tako ni bil seznanjen in ni dal soglasja k spremembi vršilca dolžnosti poslovnega organa, projekt izgradnje objektov ni bil oddan po predpisih, prenos zemljišča kot stvari vložek; za poslovni prostor, ki ga je občina oddala v najem ter zemljišča v najemu, niso pripravili posamičnih programov ravnanja, namera o oddaji v najem poslovnega prostora ni bila objavljena na portalu občine 15 dni pred javnim zbiranjem ponudb; pogodbeno določilo o možnem podaljšanju najemnine ni bilo vključeno v javni razpis; določila prekratek rok za plačilo najemnine; v pogodbah ni določila načina usklajevanja najemnin; izvedla pobot vloženih sredstev z vnaprej plačano najemnino v škodo občine; zaradi neplačevanja najemnine ni odpovedala najemne pogodbe in ni začela postopka izpraznitve poslovnih prostorov; brez cenitve je bilo določeno nadomestilo za ustanovljeno stavbno pravico; nepravilnosti pri služnostnih pravicah: ni sprejela posamičnega programa ravnanja, ni pridobila cenitve zemljišč, pridobitelju služnostne pravice dovolila brezplačno pridobitev pravice, ni izstavila računa za enkratno denarno odškodnino za podeljeno pravico.	Je potrebno	30.06.2011

Vir: Revizijska poročila o pravilnosti poslovanja slovenskih občin, 2012.

Priloga 5: Popravljalni ukrepi slovenskih občin

Tabela 1: Popravljalni ukrepi slovenskih občin v revizijskih poročilih

Revizijsko poročilo	Rok za predložitev odzivnega poročila	Popravljalni ukrepi	Porevizijsko poročilo o popravljalnih ukrepih
Pravilnost poslovanja Občine Mozirje v letih 2000 in 2001	60 dni	Javna naročila morajo biti oddana na podlagi javnih razpisov, kadar predpis določa takšen način oddaje; odhodki morajo biti v skladu z veljavnim proračunom in obveznosti so lahko prevzete le v višini, dovoljeni s proračunom; zadolževanje občine ne sme preseči z zakonom določene zgornje meje in postopek zadolževanja mora biti zakonit; občina je dolžna uvesti nove sisteme notranjih kontrol in okrepiti obstoječe.	/
Pravilnost poslovanja Občine Izola v letih 2000 in 2001	60 dni	Občina lahko v bodoče prevzema obveznosti le v višini, dovoljeni s proračunom.	/
Pravilnost poslovanja Občine Muta v letih 2000 in 2001	60 dni	Občina lahko v bodoče prevzema obveznosti le v višini, dovoljeni s proračunom; javna naročila morajo biti oddana v skladu s predpisi, ki urejajo oddajo javnih naročil; zadolževanje občine ne sme preseči z zakonom določene zgornje meje; občina je dolžna uvesti nove sisteme notranjih kontrol in okrepiti obstoječe.	/
Pravilnost poslovanja Občine Komen v letih 2000 in 2001	40 dni	Občinski svet mora obravnavati Poročilo o finančnem in pravnem svetovanju v postopku zadolžitve občine, sprejeti ukrepe za finančno sanacijo občine in sprejeti ureditve, ki zagotavljajo zakonito poslovanje občine pri prevzemanju obveznosti.	/
Pravilnost poslovanja Občine Velika Polana v letih 2000 in 2001	90 dni	Občina mora odpraviti ugotovljene nepravilnosti, tako da izdela zaključna računa občine za leti 2000 in 2001 v obliki in sestavi, ki je predpisana s 96. členom ZJF in Navodilom o pripravi zaključnega računa državnega in občinskega proračuna ter metodologiji za pripravo poročila o doseženih ciljih in rezultatih neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna; župan mora predložiti občinskemu svetu v obravnavo zaključni račun proračuna občine za leti 2000 in 2001; župan mora predložiti občinskemu svetu v imenovanje predlog članov nadzornega odbora, ki naj bi v prihodnje tekoče spremljal in nadziral poslovanje občine; občina naj sklene pogodbo o financiranju Osnovne šole Miška Kranjca, Velika Polana; župan mora predložiti občinskemu svetu v imenovanje predlog predstavnikov občine v svet Osnovne šole Miška Kranjca, Velika Polana; župan mora v občinski proračun vrniti neupravičeno zadržani znesek posojila, skupaj s pripadajočimi zamudnimi obrestmi za čas, ko je v skladu s pogodbenim rokom vrnil del glavnice, do izvedenega nakazila; v prihodnje pa mora dosledno upoštevati ZJN in interna pravila pri izvajanju postopkov oddaje javnih naročil ter obveznosti do dobaviteljev oziroma izvajalcev poravnati v rokih; revalorizirati vrednost točk za obračunavanje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča vsako leto in s tem občini zagotoviti prihodek v višini, ki si jih lahko pridobi z davki na premoženje; postopke odobravanja službenih poti in potrjevanja obračunov stroškov za službena potovanja župana urediti tako, da bo službene naloge podpisovala in višino obračunanih stroškov potrjevala druga oseba.	/
Pravilnost poslovanja Mestne občine Ljubljana v letu 2001	90 dni	Uvedba novih kontrol oz. okrepitev obstoječih, ki bodo v prihodnje uspešno preprečevale, odkrивale in odpravljale nepravilnosti, ugotovljene pri izvrševanju proračuna, obračunavanju in izplačevanju plač zaposlenim ter oddaji javnih naročil; začeti postopke za pripravo novega odloka, ki bo urejal gospodarske javne službe, spremembo družbene pogodbe o ustanovitvi Holdinga Ljubljana ter ustanovitvenih aktov javnih podjetij, takojšnja uvedba nove prakse pri izvajanju ustanoviteljskega nadzora nad javnimi podjetji, da bo mestni svet pred vsako sejo skupščine Holdinga Ljubljana obravnaval točke dnevnega reda in sprejel usmeritve za odločanje zastopnika MOL na skupščinah ter seznanjal mestni svet z odločitvami, ki jih sprejme skupščina.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Mestne občine Maribor v letu 2002	90 dni	Opredelitev oblikovanja cen za oskrbo s pitno vodo in opredelitev porabe teh sredstev za investicije v vodovodno omrežje ob upoštevanju navodil; sklenitev dogovora med občino in Mariborskim vodovodom za vračilo sredstev, ki jih je občina prejela od Mariborskega vodovoda iz ekološkega tolarja.	Zadovoljivi ukrepi

se nadaljuje

nadaljevanje

Revizijsko poročilo	Rok za predložitev odzivnega poročila	Popravljalni ukrepi	Porevizijsko poročilo o popravljalnih ukrepih
Pravilnost poslovanja Mestne občine Ljubljana v letu 2003	90 dni	Izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, popravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri izvrševanju proračuna ter oddaji javnih naročil; aktivnosti za izboljšanje evidenc o premoženju občine in zagotavljanje zanesljivejših podatkov o OOS, terjatvah za sredstva dana v upravljanje ter DFN občine; ukinitve pristojnosti za odločanje o prevzemanju obveznosti in plačil za prevzete obveznosti za delo svetniških klubov vodjem svetniških klubov; aktivnosti za pripravo in sprejem akta, s katerim bodo določena merila za določanje plač direktorjev javnih podjetij, javnih zavodov in agencij, katerih ustanovitelj je občina, ter plačil za opravljanje nalog predstavnikov ustanovitelja v njihovih organih.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Podlehnik v letu 2003	60 dni	Vzpostavitev nadzora nad pobiranjem ekološke pristojbine; uskladitev količnika delovnega mesta tajnika občine z veljavnimi predpisi in uporabo količnika pri obračunu in izplačilu plače; vzpostavitev terjatve in vračilo previsoko izplačanega dodatka za delovno dobo županu; izplačilo sejin članom nadzornega odbora in aktivnosti za vzpostavitev pogojev za delovanje nadzornega odbora občine; izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, popravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri oddaji javnih naročil in dodeljevanju transferov.	/
Pravilnost poslovanja Občine Ivančna Gorica v letu 2003	90 dni	Skrbnejše načrtovanje in izkazovanje odhodkov po načelu ekonomske klasifikacije; zagotavljanje zanesljivejših podatkov o terjatvah za sredstva, dana v upravljanje; aktivnosti v zvezi s sestavo proračuna po funkcionalni klasifikaciji; vzpostavitev terjatve in vračilo izplačanega dodatka za delovno dobo nepoklicnemu županu; prevedbo delovnih mest v nove uradniške nazive; aktivnosti na področju vzdrževanja lokalnih cest; izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol; aktivnosti, ki bodo zagotovile dodeljevanje transferov na posameznih področjih v skladu s predpisi.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Slovenska Bistrica v letu 2003	60 dni	Začetek aktivnosti za pravilno oddajo del vzdrževanja lokalnih javnih cest v občini, občina mora izdelati terminski načrt, iz katerega bodo razvidne aktivnosti in roki, do katerih bo dosledno upoštevala veljavne ali ustrezno spremenjene občinske odloke, ki se nanašajo na vzdrževanje cest; uskladitev količnika delovnega mesta tajnika občine z veljavnimi predpisi in uporabo količnika pri obračunu in izplačilu plače.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Mestne občine Celje v letu 2003	90 dni	Izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, popravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri prodaji in menjavi premoženja, prevzemanju obveznosti in izvrševanju proračuna, oddaji javnih naročil, dodeljevanju transferov, zadolževanju in novih zaposlitvah.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Trzič v letih 2003 in 2004	90 dni	Izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, popravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri razvrščanju odhodkov, prodaji občinskega premoženja in stanovanj, namenski rabi sredstev proračuna, novih nabavah, potrjevanju verodostojnosti knjigovodskih listin in oddaji javnih naročil; vračilo sredstev za nepravilno iz proračuna izplačano dohodnino od bonitete za uporabo službenega avtomobila; začetek postopkov za sprejem oz. dopolnitev internih aktov, ki urejajo področje javnega naročanja; pridobitev ustreznih zagotovil, da se koncesije izvajajo v skladu s sprejetimi odloki in pogodbami; knjigovodsko evidentiranje prihodkov in odhodkov iz sporazuma o skenitvi pogodbe o vlaganju javnega kapitala za zagotavljanje gospodarske javne službe.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Moravče v letu 2003	90 dni	Sprejem pravilnika za financiranje društev s področja sociale, turizma in drugih društev, po katerih bo izvedla javne razpise za dodelitev sredstev; vzpostavitev zakonitega stanja na področju obračunavanja in izplačevanja plač delavcem v občinski upravi.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Puconci v letu 2003	90 dni	Uskladitev ustanovitvenih aktov družbe in statuta občine. Občinski svet ob odločitvi o ustanovitvi Družbe za razvoj trženja v turizmu, Naša vas, d.o.o., Mačkovci za ustanovitev ni imel podlage v statutu, ker statut občine ne omogoča ustanavljanja pravnih oseb zasebnega prava.	Zadovoljivi ukrepi

se nadaljuje

nadaljevanje

Revizijsko poročilo	Rok za predložitev odzivnega poročila	Popravljalni ukrepi	Porevizijsko poročilo o popravljalnih ukrepih
Pravilnost poslovanja Mestne občine Ljubljana v letu 2004	90 dni	Popis stvarnega premoženja na dan 31. 12. 2005, danega v upravljanje Zavodu Tivoli in Zavodu Šouhostel, dokazila o uskladitvi stanja sredstev v upravljanju z navedenima zavodoma na dan 31. 12. 2005 ter pogodbe oziroma osnutke pogodb o prenosu stvarnega premoženja v upravljanje navedenima zavodoma; za vseh 450 avtobusnih nadstrešnic, opredeljenih s pogodbo in priložo k pogodbi, ugotoviti odstopanja (dimenzije, grafična podoba ter opremljenost) med dejanskim stanjem postavljenih nadstrešnic in ponudbo izbranega izvajalca; dopolniti izvedbo nadstrešnic z manjkajočo opremo, če to ne bi bilo mogoče, pa na podlagi ocene vrednosti razlike med ponujenim in izvedenim, sorazmerno skrajšati čas trajanja pogodbe z izbranim izvajalcem; za povečanje vpliva mestnega sveta pri ustanoviteljskem nadzoru na področju upravljanja z javnimi podjetji, začeti aktivnosti za prenos nalog, ki jih za javna podjetja opravlja Holding, na Mestno občino Ljubljana.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Mestne občine Maribor v letu 2004	90 dni	Izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, odpravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri izkazovanju terjatev za sredstva dana v upravljanje, usklajevanju knjižnega stanja z dejanskim in izkazovanju podatkov v bilanci stanja, prevzemanju obveznosti in plačevanju zapadlih obveznosti, pri oddaji javnih naročil, pri dodeljevanju transferov na področju športa in kulture; začetek aktivnosti za sklenitev dogovora med občino in Snago za vračilo neporabljenih namenskih sredstev v ceni odvoza odpadkov, ki so dejansko upravičena cena storitev in prihodek javnega podjetja; izvršitev popravljalnega ukrepa na podlagi revizijskega poročila o poslovanju Mestne občine Maribor v letu 2002, ki se nanaša na nezakonite prihodke od ekološkega tolarja; začetek postopkov za sprejem oziroma spremembo internih aktov, ki urejajo vzdrževanje, upravljanje in gospodarjenje z javnimi plačljivimi parkirišči, garažami in modro cono v občini.	Ni izkazala zadovoljivih ukrepov
Pravilnost poslovanja občine Hoče-Slivnica v letu 2004	90 dni	Izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale nadzor nad pobiranjem in dejansko porabo taks za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov in za obremenjevanje vode, pravočasno odkrivanje, odpravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri oddaji javnih naročil, pri dodeljevanju transferov na področju športa, kulture in ostalih društvenih dejavnosti; začetek aktivnosti za sklenitev dogovora med občino in Snago za 'namenska sredstva v ceni odvoza odpadkov', ki so dejansko upravičena cena storitev in prihodek javnega podjetja; predložitev dokazila o začetku izvedbe postopka oddaje del vzdrževanja cest za leto 2006; predložitev pogodbe za sofinanciranje prevoza mleka za leto 2006.	Ni izkazala zadovoljivih ukrepov
Pravilnost poslovanja občine Dobropolje v letu 2004	60 dni	Izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, popravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri oddaji javnih naročil in dodeljevanju transferov.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Ravne na Koroškem v letu 2004	90 dni	Aktivnosti za pripravo obveznih obrazložitvev zaključnega računa proračuna; aktivnosti za pripravo in sprejem akta o notranji organizaciji in sistematizaciji delovnih mest; razporeditev treh javnih uslužbencev na delovna mesta, za katera bodo izpolnjevali pogoje; uskladitev količnika za določitev osnovne plače svetovalcev župana z veljavnimi predpisi in uporabo količnikov pri obračunu in izplačilu plače; prevedbo nazivov javnih uslužbencev v nove uradniške nazive na podlagi pravilno določenih količnikov za določitev osnovne plače; aktivnosti za pripravo in sprejem načrta razvoja in vzdrževanja občinskih cest; aktivnosti za oddajo storitev čiščenja in varovanja poslovnih prostorov; izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, popravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri oddaji javnih naročil in dodeljevanju tekočih transferov; aktivnosti za pripravo in sprejem pravilnika o sofinanciranju, na podlagi katerega bo izvedla javne razpise za dodelitev sredstev.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Sveti Andraž v Slovenskih goricah v letu 2004	60 dni	Aktivnosti za pripravo in sprejem proračuna v skladu z normativi; aktivnosti za pripravo in sprejem plana razvoja in vzdrževanja občinskih cest; aktivnosti za pripravo in sprejem lokalnega programa za kulturo.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Kranjska Gora v letu 2004	60 dni	Izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, popravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri oddaji javnih naročil in dodeljevanju transferov; aktivnosti za pripravo in sprejem lokalnega programa za kulturo; aktivnosti za pripravo in sprejem letnega programa športa.	Zadovoljivi ukrepi

se nadaljuje

nadaljevanje

Revizijsko poročilo	Rok za predložitev odzivnega poročila	Popravljalni ukrepi	Porevizijsko poročilo o popravljalnih ukrepih
Pravilnost poslovanja Občine Krško v letu 2004	60 dni	Aktivnosti za pripravo in sprejem plana razvoja in vzdrževanja občinskih cest za štiriletno obdobje; aktivnosti za pripravo in sprejem lokalnega programa za kulturo.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost dela poslovanja občine Dobrovnik v letih 2002, 2003, 2004 in 2005	90 dni	Priprava in sprejetje predloga rebalansa proračuna za leto 2006, ki mora biti sestavljen v skladu z določili ZJF, to je ob upoštevanju predpisanih klasifikacij in obveznih prilog proračuna; izboljšanje kontrolnega okolja in vzpostavitev notranjih kontrol, ki bodo zagotavljale pravočasno odkrivanje, odpravljanje in preprečevanje nepravilnosti pri prevzemanju obveznosti in prerazporejanju proračunskih sredstev, pri vodenju prejete in izdane pošte ter hrambi in arhiviranju dokumentov, pri oddaji javnih naročil, pri spoštovanju plačilnih rokov in pri zadolževanju; izdelavo ukrepov, ki bodo zagotovili normalno poslovanje občine; pri tem je potrebno upoštevati dejansko stanje zadolženosti in investicij v teku, stanje obveznosti in njihove zapadlosti, vrednosti nepremičnin, morebitne vire prihodkov (najemnine, nadomestila in ostale prihodke) ter obveznosti občine iz tekočega poslovanja (plače, materialne stroške, tekoče transfere javnim zavodom, neprofitnim organizacijam idr.).	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost dela poslovanja Občine Beltinci v letu 2006	90 dni	Ureditev dejavnosti upravljanja kabelskega informacijskega sistema kot tržne dejavnosti, imenovanje direktorja; opredelitev sodil za razdelitev dobička in izgube na ravni javnega podjetja na del, ki izhaja iz opravljanja gospodarskih javnih služb, in del, ki izhaja iz opravljanja drugih dejavnosti; ločitev poslovanja občine in JKP Beltinci ter ureditev razmerij med pravnima osebama glede stroškov dela in materialnih stroškov za naloge, ki jih za JKP Beltinci opravlja občinska uprava.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost poslovanja Občine Kamnik v letu 2007	90 dni	Občina mora ugotoviti katere notranje kontrole niso delovale oziroma niso bile ustrezno vzpostavljene, da je lahko prišlo do nepravilnosti, ki so navedene v revizijskem poročilu; na podlagi te analize naj občina bodisi vzpostavi nove kontrole ali pa preoblikuje obstoječe, da bi zagotovila njihovo delovanje.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost dela poslovanja Občine Bohinj v letu 2009	60 dni	Določitev skrbnikov posameznih pravnih poslov oddaje nepremičnega premoženja v najem; začetek aktivnosti za vknjižbo zakupnega razmerja za kmetijsko zemljišče v zemljiški knjigi; začetek aktivnosti za sklenitev dodatka k najemni pogodbi, s katerim bo podaljšala dobo zakupa za kmetijsko zemljišče; začetek aktivnosti za ureditev najemnih razmerij za zemljišča s statusom javnega dobra v skladu s predpisi; odpoved najemne pogodbe za zemljišče s statusom naravnega vodnega javnega dobra; začetek aktivnosti za dopolnitev evidence o zemljiščih s podatki o knjigovodski vrednosti, inventarni številki in morebitni služnosti ali stavbni pravici; pridobitev bančnih garancij za odpravo napak v garancijskem roku z rokom veljavnosti, ki bo v skladu s pogodbenimi določili.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost dela poslovanja Mestne občine Maribor v letih 2008 in 2009	90 dni	Začetek aktivnosti za uskladitev določb Odloka o oddaji poslovnih prostorov, garaž in garažnih boksov v najem glede višine najemnine za cenitev nepremičnega premoženja z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti; začetek aktivnosti za uskladitev najemnih razmerij za nedoločen čas, ki so bila sklenjena po uveljavitvi Uredbe o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin, s predpisi; začetek aktivnosti, s katerimi bo občina kot ustanoviteljica začela z uskladitvijo statusa Javnega podjetja za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, d. o. o., Maribor s predpisi; začetek aktivnosti za uskladitev določb Pravilnika o sofinanciranju letnega programa športa v Mestni občini Maribor glede strokovnega pregleda in ocenjevanja vlog ter pripravo predloga prejemnikov sredstev s Pravilnikom o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije; aktivnosti za vračilo zneska izvršenih plačil za investicijsko dokumentacijo; poziv koncesionarju, da ekonomsko ceno izračuna v skladu z določili koncesijske pogodbe in ceno posreduje v potrditev mestnemu svetu; časovni načrt aktivnosti za prenos osnovnih sredstev športne infrastrukture v poslovne knjige občine.	Zadovoljivi ukrepi
Pravilnost dela poslovanja Občine Šempeter-Vrtojba v letih 2008 in 2009	90 dni	Začetek aktivnosti za uskladitev dejavnosti zasebnega zavoda, določenih v aktu o ustanovitvi z Zakonom o zavodih; začetek aktivnosti za uskladitev določb Pravilnika o oddajanju poslovnih prostorov in garaž v najem in določanju najemnin z Zakonom o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter Uredbo o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti; začetek aktivnosti za uskladitev pogodbe o najemu poslovnega prostora v delu obdobja najema z določili javnega zbiranja ponudb; začetek aktivnosti za sklenitev aneksa k pogodbi o najemu poslovnega prostora zaradi nepravilnega pobota najemnine z vloženimi sredstvi.	Zadovoljivi ukrepi

Vir: Revizijska poročila o pravilnosti poslovanja slovenskih občin, 2012; Porevizijska poročila o popravljalnih ukrepih občin, 2012.

Priloga 6: Najpogostejše nepravilnosti v revizijskih poročilih pravilnosti poslovanja občin*Tabela 1: Najpogostejše nepravilnosti pri prevzemanju obveznosti oziroma izvrševanju proračuna*

Najpogostejše nepravilnosti	Število občin
Občina obveznosti ni prevzela s pogodbo.	37
Izvršeni odhodki po postavkah so preseгли odhodke določene z veljavnim proračunom.	36
Občina pri plačilu obveznosti ni upoštevala zakonskih plačilnih rokov.	28
Občina je presegla dovoljen obseg porabe proračunskih sredstev.	18
Obveznosti niso imele podlage v verodostojni knjigovodski listini.	16
Občina je nepravilno prerazporejala proračunska sredstva.	8

Tabela 2: Najpogostejše nepravilnosti pri javnem naročanju

Najpogostejše nepravilnosti	Število občin
Občina oddala javna naročila male vrednosti v nasprotju z internim predpisom o naročilih male vrednosti.	35
Občina nepravilno oddala redno vzdrževanje občinskih cest.	16
Občina oddala javno naročilo brez javnega razpisa.	12
Občina ni pridobila bančne garancije za dobro izvedbo pogodbenih del.	12
Prekoračitev pogodbenih del s podpisom aneksa za dodatna dela za več kot 25 % oziroma 30 % prvotnega naročila.	10
Občina ni oddala javnih naročil po ustreznem postopku.	6

Tabela 3: Najpogostejše nepravilnosti pri dodeljevanju transferov

Najpogostejše nepravilnosti	Število občin
Občina je dodelila transferna sredstva brez javnega razpisa.	39
Občina je dodelila transferna sredstva v neskladju s predpisi.	25
Občina je dodelila transferna sredstva v nasprotju z merili v javnem razpisu.	7
Predsednik ali člani komisije so bili s prejemniki transferov interesno povezani.	6

Tabela 4: Najpogostejše nepravilnosti pri zadolževanju

Najpogostejše nepravilnosti	Število občin
Občina je dala poroštvo pravni osebi, čeprav ni njena soustanoviteljica.	5
Občina ni izvajala nadzora nad zadolževanjem javnih podjetij.	5
Občina je bila zadolžena v višjem znesku kot ga določa zakon.	4

Tabela 5: Najpogostejše nepravilnosti pri zaposlovanju, plačah in drugih stroških, povezanih z delom

Najpogostejše nepravilnosti	Število občin
Občina je neupravičeno izplačevala dodatke.	42
Občina je zaposlila javne uslužbence, čeprav niso izpolnjevali pogojev za zasedbo delovnega mesta.	32
Občina je določila previsoke količnike osnovne plače.	22

Tabela 6: Najpogostejše nepravilnosti pri ravnanju s stvarnim premoženjem

Najpogostejše nepravilnosti	Število občin
Občina ni zagotovila cenitve premoženja pred prodajo.	7
Občina je neustrezno sestavila komisijo za izvedbo in nadzor postopka prodaje.	7
Občina je prodala zemljišča z neposredno pogodbo v nasprotju s predpisi.	6
Občina ni pripravila posameznega programa prodaj.	6

Priloga 7: Revizijska pristojnost računskih sodišč v Evropski uniji*Tabela 1: Revizijska pristojnost računskih sodišč v Evropski uniji*

	Vlada in vladni organi	Regionalni državni organi	Lokalni državni organi	Državna podjetja	Javni zavodi	Občine	Drugi
Avstrija	+	+	+	+	+	+	+
Belgija	+	+	+	+	+	-	-
Ciper	+	-	+	+	+	+	+
Češka	+	-	-	+	+	-	+
Danska	+	-	-	+	+	-	+
Estonija	+	+	+	+	+	+	+
Finska	+	-	-	+	+	-	+
Francija	+	-	-	+	+	-	+
Nemčija	+	-	-	+	+	-	+
Grčija	+	-	+	+	+	+	+
Madžarska	+	-	+	+	+	+	+
Irska	+	-	-	-	+	-	+
Italija	+	+	+	+	+	+	+
Latvija	+	-	+	+	+	+	+
Litva	+	-	+	+	+	+	+
Luksemburg	+	-	-	+	+	-	+
Malta	+	-	+	+	+	-	+
Nizozemska	+	-	-	+	+	-	+
Poljska	+	+	+	+	+	+	+
Portugalska	+	+	+	+	+	+	+
Slovaška	+	+	+	+	+	+	+
Slovenija	+	-	+	+	+	+	+
Španija	+	+	+	+	+	+	+
Švedska	+	-	-	+	+	-	+
Velika Britanija	+	-	-	-	+	-	+
Evropsko računsko sodišče	+	+	+	+	+	+	+

Vir: National Audit Office, State Audit in the European Union, 2005, str. 9.